

# En revurdering av Islam

“Sannheten kan aldri  
fortelles bare til forstanden.  
Den må også bli trodd”

William Blake

# En Revurdering av Islam

av M. Ali

2. Amerikanske Utgave

FISH HOUSE PUBLISHING

Copyright 1999

Alle rettigheter er reservert. Ingen deler av denne boken kan bli reprodusert i noen som helst form, f.eks. ved elektroniske eller mekaniske midler inkludert informasjonslagring og gjenopprettingssystemer uten spesiell skriftlig tillatelse fra utgiveren, med unntak av en kritiker som kan sitere korte utdrag i forbindelse med evalueringen.

## **Merknader**

Hvis ikke noe annet er indikert  
så er Bibelsitatene tatt fra  
King James Versjon

Referansene fra Koranen er basert på tekst,  
oversettelse og kommentarer av A. Yusuf Ali.

Forfatteren, M. Ali, er en tidligere Muslim  
som Herren frelste ved Sin nåde i 1985.  
Siden da har Gud lagt en byrde i hans hjerte  
for å evangelisere blant Muslimer.  
Han gjør dette ved å tale direkte til dem,  
skrive traktater, bøker og litteratur spesielt for dem.  
Han mobiliserer også kristne til det store oppdraget,  
og holder undervisningsseminarer  
om hvordan Muslimer kan ta imot Kristus.  
Han kan bli kontaktet gjennom forlaget.

ISBN 0-9628139-7-4

**FISH HOUSE PUBLISHING**

P.O.Box 453, Fort Myers, FL 33902, USA

*Trykket i Amerikas Forente Stater*

## Merknader til den norske oversettelsen

Bibelsitatene er tatt fra den norske utgaven av King James Version, og følger derfor forfatteren av boka direkte.

Når det gjelder Koranen har det vært vanskeligere, fordi det er sparsomt med Koranoversettelser på norsk. Jeg kan heller ikke arabisk og må derfor oversette fra engelsk. Først prøvde jeg å holde meg til den norske utgaven av Koranen oversatt av Einar Berg, utgitt på Universitetsforlaget 1980, men det ble etter min mening for mange forskyvninger i versene i de ulike kapitlene (Surene) sammenlignet med oversettelsen av A. Yusuf Ali. Noen steder var det også direkte motsetninger rent innholdsmessig.

Jeg valgte derfor i stedet å oversette den engelske utgaven av Koranen av A. Yusuf Ali direkte fra engelsk til norsk, siden det er en utgave som er anerkjent i den Muslimske verden.

For norske lesere som ønsker å slå opp i en norsk oversettelse av Koranen, har jeg satt sitatene fra kapitler (Surer) og vers fra Einar Berg sin Koranoversettelse bak i boka under overskriften.

### **Sammenlign Einar Bergs oversettelse av Koranen til Norsk.**

Der hvor Ali's engelske oversettelse stemmer med Berg sin norske oversettelse når det gjelder kapitler og vers samt meningsinnhold har jeg valgt å bruke bruke Berg sin oversettelse i hovedteksten, da det jo ikke er noe å forandre på.

Der hvor det er direkte motstridende meningsinnhold mellom Ali sin oversettelse og Berg sin oversettelse har jeg valgt Ali sin oversettelse i hovedteksten, fordi meningsinnholdet i boka er knyttet opp mot disse tekstene. Samtidig har jeg sjekket med engelske Koranutgaver på Internett, for å se om flere har samme mening sinnhold.

Hilsen Oversetteren.

## Forleggerens Merknader Til Den Amerikanske Utgaven

Kirkegjengere i Amerika har ingen anelse om hvordan det er å tro på Jesus ansikt til ansikt med alvorlige forfølgelser. Kristne som lever i dødsfare bor så langt unna at deres prøvelser ikke er en del av vår virkelighet. Men hvis du var der ville den umenneskelige undertrykkelsen ha truffet deg i ansiktet som et hammerslag. Du ville ha oppdaget at det å snakke rett ut om Jesus er rene selvmordet. Mange av dine venner ville leve i skjul, i fengsel eller ligge rett ut i en eller annen sølete grøft - enda en "vantro" blant mange andre døde som råtner i tropesolen, uten at noen sørger av den grunn.

I Sudan har hundretusener av Kristne blitt slaktet ned, og mange er blitt korsfestet. I Nigeria har mange tusen flere blitt drept. En Afrikansk broder (som går på en Bibelskole her i USA) planlegger å starte en Kristen skole i sitt hjemland, men han vet at han ikke vil greie det mer enn et år eller to før de dreper ham.

Hva slags mennesker er det som reagerer med slikt grusomt hat mot forsvarsløse menn og kvinner som ikke vil dem noe vondt? Her er svaret: Det er de radikale Muslimene i en Islamsk Jihad (en såkalt "hellig krig") som de har ført mot Kristne og Jøder i over 1300 år.

M. Ali (*ikke hans virkelige navn*) har sett det som er beskrevet ovenfor med egne øyne. Han skriver derfor om Islam ut fra sin personlige erfaring. Ali er en velutdannet tidligere Muslim som kom til Herren. Han er nå Pastor i Evangeliets tjeneste. På grunn av sin bakgrunn er Ali spesielt egnet til å sammenligne Bibelen med Koranen og vurdere disse i forhold til historien, og han gjøre det på en slik måte at sannhetene han beskriver bokstavelig springer imot deg fra sidene.

Vi kan kanskje ikke forholde oss til hvert eneste ord denne vår kjære broder har skrevet, men det bør ikke stanse oss. Det som teller er at Ali er en modig broder i et fremmed land, som med livet som innsats står for Jesus mot en morderisk fiende. Og "under over under", selv om de har drept hans Kristne venner og brent deres kirker, ser Ali fortsatt på Muslimene som verdifulle sjeler som Jesus døde for. På grunn av dette er han et eksempel for oss alle på hvordan vi skal elske og vitne for Muslimer ansikt til ansikt med deres voldsomme fiendtlighet.

## Innhold

|             |                                                          |     |
|-------------|----------------------------------------------------------|-----|
|             | Innledning.....                                          | 9   |
| Kapittel 1  | Islam & Jesus som Guds Sønn.....                         | 11  |
| Kapittel 2  | Bibelen & Jesus som Guds Sønn.....                       | 12  |
| Kapittel 3  | Korset i Islam.....                                      | 15  |
| Kapittel 4  | Tekst Historikk i Koranen.....                           | 20  |
| Kapittel 5  | Koranen & Bibelen. Historiske Fakta.....                 | 24  |
| Kapittel 6  | Islam & Fabler.....                                      | 27  |
| Kapittel 7  | Selv Motsigelser i Koranen.....                          | 30  |
| Kapittel 8  | Sataniske Vers i Koranen?.....                           | 34  |
| Kapittel 9  | Islam & Kristendom og Avgudsdyrkelse.....                | 39  |
| Kapittel 10 | Så hvem er Allah?.....                                   | 45  |
| Kapittel 11 | Islam & Kvinneres Status.....                            | 54  |
| Kapittel 12 | Profeten Muhammeds Moralske Liv.....                     | 58  |
| Kapittel 13 | Jihad.....                                               | 66  |
| Kapittel 14 | Islam og Midtøsten Konflikten.....                       | 71  |
| Kapittel 15 | Kristne, Islams Fødsel & Jihad.....                      | 76  |
| Kapittel 16 | Det Nigerianske Eksempel.....                            | 84  |
| Kapittel 17 | Jihad & Moderne Muslimer.....                            | 88  |
| Kapittel 18 | Aljana, Islams Forestilling om Himmelen.....             | 93  |
| Kapittel 19 | Muhammed eller Jesus til Frelse.....                     | 96  |
| Kapittel 20 | Det Islamske Syn på Helvete.....                         | 100 |
| Kapittel 21 | Islam & Kristi Andre Komme.....                          | 103 |
| Kapittel 22 | Et Siste Ord til Muslimske Lesere.....                   | 105 |
| Kapittel 23 | Er Siste Ord til Kristne.....                            | 107 |
|             | Biografi.....                                            | 109 |
| Tillegg     | Et svar til Louis Farrakhan.....                         | 111 |
| Tillegg 2   | Sammenlign Einar Bergs oversettelse av Koranen til Norsk | 120 |

Side 8 (blank)



## Innledning

Islam er en av verdens hurtigst voksende religioner. Det sies at det er omtrent 1.2 billioner mennesker troende muslimer. I tillegg til at den vokser i antall personer ser det også ut til at det er den eneste religionen som helt åpenlyst utfordrer Kristendommen.

Islam oppjonerer mot kristendommens sentrale læresetninger som f.eks. at Jesus er Guds Sønn, at Gud er vår far, og det som kristendommen lærer om Jesu død. På grunn av disse motsetningene er det helt nødvendig at vi undersøker Islam på nytt av hensyn til de som hungrer etter sannheten. Det en religion lærer om personen Jesus Kristus er avgjørende for om religionen er ekte eller falsk. Uten Kristus kunne alle religioner ha rett. Fra dette utgangspunktet skal vi derfor gjennomgå Islam på nytt og se på hva den lærer om Kristus og andre Bibelske doktriner. Vi må gripe direkte tak i de ulike poengene og problemstillingene som oppstår i boka, fordi de vil ha evig betydning for våre sjeler, enten vi er Kristne eller Muslimer.

Derfor ber jeg deg i Herrens navn at du ærlig og oppriktig har et åpent hjerte og er tålmodig, når du nå skal reise sammen med meg gjennom disse boksidene. Denne boka ble ikke skrevet med den hensikt å finne argumenter (vi har hatt mengder av den slags tidligere uten at det har gitt positive resultater), men for å utfordre deg til å gripe tak i det evige liv. Hvis du er blant dem som har lukket ditt hjerte for sannheten, da vil denne boka være til liten eller ingen nytte for deg (Du trenger spesiell bønn for å bli satt i frihet). Jeg er overbevist om at polemiske krumspring, uansett hvor logiske de virker, ikke vil ha noen som helst betydning for Guds domstol på den siste dag.

Sannheten kan noen ganger være overordentlig het og bitter. Hvis du synes at noen av uttalelsene i denne boka er krenkende så har det ikke vært hensikten. Av respekt har jeg brukt den Koranske oversettelsen som er akseptert av alle Muslimer (Yusuf Ali's) og de anerkjente Hadithene.

Siden det er behov for ydmykhet, et åpent sinn og bønn for å forstå det som er av Gud, råder jeg deg til å be oppriktig - uansett språk - at Gud vil åpenbare for deg sannheten i denne boka, eller løgnene (hvis det er noen), og du kan være helt sikker på å få Hans hjelp hvis du ber oppriktig til Ham.

Side 10 (blank)

## Islam & Jesus som Guds Sønn

Å tillegge Gud farskap blir voldsomt fordømt av Allah i Koranen. Faktisk blir det sett på som blasfemi. Det er en av grunnene til at Muslimene tror at Bibelen har blitt forandret. De har den oppfatning at Jesus aldri omtalte Seg Selv med tittelen Sønn av Gud.<sup>1</sup> Denne tittelen er så frastøtende for Allah at han til og med tok i bruk forbannelse i et av surene (kapitlene) i Koranen:

“ ... de kristne kaller Kristus Guds sønn. Det er bare noe de sier. [*Med dette*] gjentar de bare det de vantro før dem pleidde å si. Måtte Guds forbanne dem ..” Surat 9, at-taubah, 30.

Hvis Allah virkelig er Rahman Rahim (dvs den Velgjørende, den Barmhjertige) hvorfor ønsker han ikke at de “blasfemiske” Kristne skal angre? Hvorfor gripe til regelrett forbannelse? Likevel vet vi fra Bibelen at Gud bærer over med Satan helt fram til en fast bestemt tid. Hvorfor kan ikke Allah være overbærende med de Kristne? På dette punktet blir man tvunget til å spørre seg selv: Hvem er denne Allah som må ty til forbannelse av dem som tror at Jesus er Guds Sønn? Kan han være den samme Gud som Bibelen taler om? Hvis Bibelen og Koranen har samme forfatter, ville de ikke da tale likt.

---

<sup>1</sup> Historisk Merknad: I Jerusalem, på Den Hellige Guds gamle tempelhøyde, bygde Abd al-Malik ibn Marwan i 688 e.Kr. Klippemoskéen til minne om Muhammed. Moskéen ble reist bare 300 fot sør for det stedet Salomos Tempel en gang stod, og bare noen få hundre meter fra der Jesus ble korsfestet. Inne i Moskéen er det en dominerende inskripsjon på Arabisk hvor det står skrevet: “Gud forby at han skulle ha en Sønn.”

## Bibelen & Jesus som Guds Sønn

La oss se på engelen Gabriels vitnesbyrd

“Da sa Maria til engelen: “Hvordan skal dette gå til, da jeg ikke har kjent (*hun var jomfru*) noen mann. Engelen svarte og sa til henne: “Den Hellige Ånd skal komme over deg, og kraften fra Den Høyeste skal oveskygge deg. Derfor skal også Det Hellige som blir født av deg, kalles Guds Sønn.” (Luk. 1:34-35)

Da Jesus ble døpt i elven Jordan sier evangeliet:

“Og se, fra himmelen lød en stemme som sa: “Dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.” (Matt.3:17)

Ved enda en hendelse, mens de var på forklaringens fjell, sier Bibelen følgende:

“Seks dager deretter tok Jesus med Seg Peter, Jakob og hans bror Johannes, og førte dem opp på et høyt fjell hvor de var for seg selv. Og Han ble forklaret (*grsk: metamorfoo: forandre utseende*) for dem. Hans åsyn skinte som solen, og Hans klær ble hvite som lyset. Og se, Moses og Elia viste seg for dem og snakket med Ham. Da tok Peter til orde og sa til Jesus: “Herre, det er godt at vi er her. Hvis Du vil, så la oss lage tre løvhytter her, en til Deg, en til Moses og en til Elia.” Mens han fremdeles snakket, se, da kom en strålende sky og skygget over dem, Og plutselig lød det en røst ut av skyen, som sa: “Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg velbehag. Hør Ham!” (Matt. 17:1-5).

Senere skriver et av øyenvitnene (Peter) sitt vitnesbyrd slik:

“For det var ikke smart oppdiktete eventyr (*myter, sagn*) vi fulgte da vi kunngjorde dere vår Herre Jesu Kristi makt og gjenkomst, men vi var øyenvitner til Hans majestet. For Han fikk ære og herlighet fra Gud Fader da en røst som denne kom til Ham fra Den opphøyde herlighet: “Dette er Min Sønn, Den elskede, i Ham har Jeg velbehag.” Og vi hørte selv denne røsten som kom fra himmelen da vi var sammen med Ham på det hellige fjellet.” (2 Peter 1:16-18).

Enhver som har den minste kunnskap om Guds natur vil måtte innrømme at den alltid uforanderlige Gud, den sanne Gud,

Abrahams, Isaks og Jakobs Gud aldri ville ha sendt “engelen Gabriel” omtrent 600 år senere for å ta tilbake det han har sagt tidligere i Bibelen. Bare hjerter som er blitt påvirket av dsjinner (demoner, onde ånder) vil tro noe slikt. De som er blitt forledet til å tro at Kristne og Muslimer tilber den samme Gud trenger å revurdere sin stilling. I Bibelen anerkjenner Gud Jesus som Sin Sønn ved mange anledninger, mens i Koranen forkaster Allah det med voldsom intensitet. Sannheten er at bare Satan kan uttale seg i opposisjon til Guds ord. At Satan kan få en av sine engler til å opptre som “engelen Gabriel” kommer klart fram i følgende avsnitt i skriften:

“Og det er ikke noe å undre seg over. For Satan selv omskaper seg til en lysets engel. Derfor er det ikke noe stort om tjenerne hans også omskaper seg til rettferdighetens tjenere. Men deres ende skal bli i samsvar med deres gjerninger.” (2 Kor. 11:14-15)

Den som gjør en grundig undersøkelse av de versene i Koranen som går i mot at Jesus er Guds Sønn, blir tvunget til å sette spørsmål ved Koran forfatterens uvitenhet. Sura 6, Al-An’am, 101 sier:

“Himmelen og jorden er blitt til ved Ham: Hvordan kan Han ha en sønn, når Han ikke har noen ektefelle [*hustru*]?<sup>1</sup> Han har skapt alle ting og Han har fullt kjennskap til alle ting.”

Kan du forestille deg at Gud er så kjødelig at det er mulig å stille et spørsmål som ikke en gang et søndagsskolebarn ville komme på? (Hvem det nå enn var som komponerte dette verset glemte å starte med Si, for å skape et inntrykk av at det er Allah som taler). Kunne Allah være så kunnskapsløs at han ikke visste om andre sønneforhold enn bare det biologiske? Vet ikke den som taler i dette kapitlet om lovlige sønneforhold som adopsjon? Kjenner han ikke til metaforiske sønneforhold som f.eks; en Egypter er Nilens sønn, en Araber er ørkenens sønn, nøden er oppfinnerens mor, en student er kunnskapens sønn etc.? Når Bibelen lærer at Kristus er Guds Sønn

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Muslimene tror at de Kristne, når de sier at Kristus er Guds Sønn, gjør et menneske til Gud (en blasfemi), og at Kristne også tror at Gud giftet seg og rent biologisk laget et barn. Allah vet bedre; dette verset lærer en usannhet som har forført Muslimene gjennom tidene og holdt dem borte fra den eneste Ene som kan frelse dem fra deres synder. Kristus ble ikke Guds Sønn på grunn av jomfrufødselen, men gjennom jomfrufødselen ble en del av Guds Vesen menneske. Kristne tok ikke et menneske og gjord ham til Gud; de tilber Gud som kom til jorden i form av et menneske. (Joh. 1:1,14)

betyr det ikke at Gud giftet seg med en kvinne og fikk Jesus ved en vanlig biologisk prosess slik det står i Koranen. *Jesus er Guds enbårne Sønn i åndelig betydning*. På grunn av den grenseløse kjærligheten Bibelens Gud har til syndere kom Han selv ned til oss i personen Jesus Kristus. Han gav seg til kjenne for oss som Guds Sønn og Han kom for å frelse oss fra våre synder.

“Og det skal bekjennes, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud ble åpenbart i kjødet, rettfærdiggjort i Ånden, og sett av engler, forkynt blant hedningefolk, trodd i verden, opptatt i herlighet.” (1 Tim 3:16).

Muslimer kan ikke tenke seg at Gud elsker syndere i en slik grad at han kommer personlig som Sønnen for å frelse dem. For Muslimer er dette polyteisme. Dessuten blir det også sagt i Koranen at Allah ikke elsker syndere (Sura 2:190)<sup>1</sup>. Dette gjentas 24 ganger i Koranen for at det riktig skal understrekes. Allah elsker ikke de vantro (Sura 3:31)<sup>1</sup>. Han har til og med har blokkert deres ører, forsegle deres hjerter og blindet deres øyne (Sura 2:6-7). Alt dette står i direkte motsetning til Bibelens lære som sier at:

“Men Gud viste Sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere” (Rom. 5:8).

Det sentrale temaet i Bibelen er dette:

“For så høyt har Gud elsket verden at Han gav Sin Sønn, Den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.” (Joh. 3:16)

Er du en synder? Du vet i ditt hjerte at det er du. Du vet også innerst inne at uten blodsutgytelse er det ingen tilgivelse. Men til tross for dine synder elsker Bibelens Gud deg, og har sørget for din frelse ved Sitt perfekte offer, Sin Egen Sønn, Jesu blod gitt for deg.

---

<sup>1</sup> Sml. s.120. Forskyvning av vers i Einar Bergs oversettelse av Koranen

# Korset i Islam

Jesu død og oppstandelse er et annet tema som også vekker motstand i Islam. Bibelen lærer tydelig at Gud, i kjærlighet, ofret Jesus på Golgata kors for våre synder og reiste Ham opp igjen den tredje dagen til vår rettferdiggjørelse. Men Koranen sier både “Nei” og “Ja”, slik at Muslimene blir helt forvirret, fordi de blir splittet i sin tolkning av Surat 3, al-Imran, 55:

“Se! Gud sa: Å Jesus! Jeg vil ta deg til Meg og befri deg [*fra falskheten*] til de som spotter Gud; jeg vil sette de som følger deg over de som forkaster troen, til oppstandelsens dag; da skal dere alle vende tilbake til meg, og jeg vil dømme mellom dere i saker dere er uenige om.”

Det Arabiske ordet “inni-mutawaffeeka” oversatt med “jeg vil ta deg” er motsetningens kjernepunkt blant de lærde. Noen mener at ordet betyr; dødens søvn og at Gud reiste ham opp av hans søvn.<sup>1</sup> Andre sier at ordet betyr; Jeg, Gud, “tar deg” fra verden, men ikke ved døden.<sup>2</sup> Andre igjen mener at Gud lot Jesus dø i tre timer og deretter reiste Han ham opp.<sup>3</sup> Muhammed Ibn Ishaq sa, han var død i sju timer, da reiste Gud ham til live og tok ham til himmelen. Dr. Anis Shorosh sier:\* “Som en Araber har dette uttrykket ‘inni-mutawaffeeka’ aldri hatt noen annen betydning for meg enn “død” verken i eller utenfor Koranen.” Motsetningene raser videre i Sura 4, An-nisa, 157:

“ Dette sier de [*for å skryte*], “ ‘Vi drepte Kristus Jesus, Marias sønn, Guds sendebud’; men de drepte ham ikke, heller ikke korsfestet de ham, men det ble gjort på en slik måte at det virket slik for dem, og de som er uenige

---

<sup>1</sup> Al-Muthana sier at han fikk det fortalt av Ishaq som igjen hadde hørt det fra Abd-Allah Ibn Jafar og Al-Rabia.

<sup>2</sup> Ali Ibn Suhail fra Domra Ibn Rabia fra Ibn Shuthab fra Matar Waraq.

<sup>3</sup> Ibn Hamid siterer Salima og Ibn Ishaq og Wahab ibn Munabih.

\* *Islam Revealed: A Christian Arab View of Islam*, s. 97

om ham er fulle av tvil, uten [*sikker*] kunnskap. De bare gjetter. De vet ikke sikkert om han ble drept.”

Fra denne sure kommer den populære Muslimske tro at Allah kastet Jesu likhet på en annen mann og at det var denne mannen som ble korsfestet mens Jesus ble tatt opp til himmelen. Muslimene tror at verden ble forført til å tro at det var Jesus som ble korsfestet. Den som har hovedskylden for denne forførelsen er Allah selv. Den som fant på denne snedige fabelen gjorde faktisk en god jobb for Islam, men den er ikke perfekt. Han mangler identifiseringen av den personen som erstattet Jesus, og gir deved rom for enda flere motsetninger og spekulasjoner.

Muslimere synes det er lettest å velge Judas Iskariot siden han var den som forrædde Jesus. Men han kan det ikke være fordi han ble så overveldet av skyld etter å ha forrædt Jesus at han tok livet av seg selv (Matt. 27:3-5). Så Muslimene må svømme og til sist synke (hvis de ikke angrer) i et hav av dilemmaer som Allah og Koranen har kastet dem ut i.

Fordi de er klar over det uholdbare i det tvetydige utsagnet i Sure 4:157, er endel lærde fullt opptatt med å eksperimentere med mer “passende” teorier. En slik lærd er den aggressive sofisten Ahmed Deedat. I et av sine spesifikke argumenter som bærer tittelen *Oppstandelse eller Gjenoppliving?* fremsatte Deedat “Besvimelses teorien” - en teori som gikk ut på at Jesus overlevde korsfestelsen halvdød og kom til seg selv igjen i en stor grav.<sup>1</sup>

Den gjentatte fornektelsen av Jesu død på korset i Sure 4:157 viser ikke bare Allahs forførelse, men også hans uvitenhet om profetisk tradisjon. Den sanne Gud forutsa Messias's (Jesus) død og gjennom den hans seier over Satan, da han gav løftet i Edens hage (1 Mos. 3:15). Profeten Jesaja forutsa at Han (Jesus) skulle bli født av en jomfru (Jesaja 7:14) og Hans stedfortredende død (Jesaja 53:5-9). Profeten David som Muslimer kaller Anabiya Dauda profeterte også

---

<sup>1</sup> Denne teorien ble først klekket ut av Venturni, en tysk rasjonalist og senere utbredt av Profeten Ahman Ghulam i den Islamske trosretningen Ahmadiya. Deedat antyder at hvis han hadde levd på Muhammeds tid eller hadde vært i Zaid Ibn Thabits eller Waraqa Ibn Naufals sko, ville han ha foreslått denne tilsynelatende “sofistikerte” besvimelses teorien selv. Deedat er over 1400 år for sent ute til å få folk til å tro på denne teorien.



Jesu død (Salme 16:10), en profeti som blir bekreftet i Ap.gj. 13:32-35.

Hvis du er en slik person som er skeptisk til oppfylte profetier så tenk på én som vil bli oppfylt ved Kristi andre komme:

“Over Davids hus og over dem som bor i Jerusalem, skal Jeg utøse nådens og bønnens Ånd. Da skal de se på Meg som de har gjennomført.” (Sakarja 12:10; Sml. Åp. 1:7)

En Allah som er uvitende om disse profetiene kan ikke være en sann Gud selv om han gjør krav på å være det. Som vi ser i Surat 19, al-Maryam, 15:

“Så fred over ham, [*refererer til Johannes*] den dag han ble født, den dag han dør, og den dag han gjenreises levende.”

Og vers 33 i samme sure:

“ Så fred over meg [*Jesus*] den dag jeg ble født, den dag jeg dør, og den dag jeg gjenreises levende!”

Det er ingen som går i mot at Apostelen Johannes (Yahaya) ble født og døde slik det står i det første verset. Så hvorfor ikke tro det samme om Jesus Kristus slik det står i det andre verset? For ordstillingen i de to versene er den samme og ordene er praktisk talt de samme. Sammenhengen i det andre kan bare bety en ting. Yusuf Ali ser ut til å ha oppfattet dette faktum.<sup>1</sup> Når han sammenligner Sure 19:15 med Sure 19:33 kommenterer han slik:

“Kristus ble ikke korsfestet (Sure 4:157) men de som tror at Han aldri døde burde grunne på dette verset (dvs 33 i Surat al-Maryam)”.

Noen ønsker ikke å tro på korsfestelsen på grunn av at Gud ikke ville ha tillatt at Hans utvalgte profet, i dette tilfelle Jesus, skulle bli drept av onde hender. En slik argumentasjon slår Koranen selv bena under.

De sa (også):

“Gud fikk oss til å love ikke å tro på noe sendebud, hvis han ikke viste oss et offer som ble fortært av ild [*fra himmelen*]. Si: Det kom sendebud til dere før jeg kom med klare tegn, og til og med

---

<sup>1</sup> No. 2485, Ali, A. Yusuf, The Quran: Text, *Translation and Commentary*

det dere bad om; hvorfor drepte dere dem da, hvis dere snakker sant?” (Sure 3: 183).

Hvis vi undersøker hele Koranen finner vi at det eneste sendbudet fra Gud som bringer det offeret beskrevet i overnevnte Sure, er Jesus Kristus, slik det kommer fram i Sure 5:115-117.

Apostelen Paulus som Muslimer hater å høre, kom med en bemerkelsesverdig uttalelse om Jesu Kristi død og oppstandelse, et utsagn som latterliggjør alle som prøver å benekte denne historiske begivenheten.

“For først av alt overgav jeg til dere det som jeg også tok imot: At Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at Han ble begravet, og at Han stod opp igjen på den tredje dag etter Skriftene, og at Han ble sett av Kefas og så av de tolv. Deretter ble Han sett av mer enn fem hundre brødre på en gang. Av disse er de fleste fortsatt i live, men noen er sovnet inn.” (1 Kor. 15:3-6).

Det Apostelen Paulus egentlig sier her er dette; hvis du tviler, gå og spør øyenvitnene. Hvis Muslimene forstod betydningen av korset i Guds program, ville de garantert ikke ha forkastet det. Satan vet at han møtte sitt Waterloo da Jesus døde og stod opp igjen.

“Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk Han Selv del i det på samme måten, for at Han ved døden skulle ta makten fra ham som hadde dødens makt - det er djevelen, og for å befri dem som av frykt døden hadde vært under trelldom hele sitt liv.” (Hebr. 2:14,15)

Dette var Kristi eneste oppdrag, og han fullførte det, lovet være Gud. I motsetning til Muslimenes påstander, dannet verken Kristus eller Paulus en religion. Religion er Satans garn for å fange mennesker til Helvete, mens Kristus kom med den hensikt å beseire Satan og befri alle de som stoler på Ham. Informerer Koranen oss om hvordan Allah beseiret Satan? Nei, tvert imot, Allah innlemmer til og med Satans medarbeidere (dsjinnene - de onde åndene) i Islam (Sure 72:14), og konsentrerer seg om å bekjempe Bibelens Gud og Hans Frelsesplan.

Kjære leser, ikke la fienden frarøve deg Frelsen som ble gjort ferdig for deg ved Jesu stedfortredende død og triumferende oppstandelse. På grunn av dine synder har du en gjeld til Gud som du aldri kan betale. Hans fullkomne hellighet krever rettferdighet, en rettferdighet som vil føre til straff for hvert eneste overtramp. Han er også Kjærlighetens Gud som i Sin Kjærlighet lengter etter å være barmhjertig. Hvis Han bare skulle viftet våre synder til side (som noen tror) ville Hans lengsel etter å gi oss sin kjærlighet bli imøtekommet, men hva med Hans hellighet og rettferdighet? Min venn, det må være et grunnlag for tilgivelse. Korset legger det beste grunnlaget. Jesus Kristus døde for å betale din gjeld. Bibelens Gud visste at om han lot menneskeheten være alene ville alle gå til Helvete, for ingen kan tilfredsstille Guds rettferdige krav. Det var derfor Gud i sin kjærlighet kom i personen Jesus. Han kom for å hjelpe oss.

“Men Gud viser Sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi enda var syndere.” (Rom. 5:8)

## Tekst Historikk i Koranen

Nesten hver eneste Muslim har lært fra de er barn at Bibelen inneholder feil og er blitt forandret, mens Koranen er feilfri, og bevart helt uforandret siden Muhammeds tid. Men et nøyaktig studium i Koranenens teksthistorie vil vise at det ikke er Bibelen men Koranen som er blitt endret. Det viser kilder overlevert oss av Islamske historikere selv.

Etter det berømte slaget i Aqraba i 632 e.Kr., under Kalifatet til Abu Bakr, ble mange Muslimer som kunne Koranen utenat drept. Som et resultat av det rådet Umar B. Al-Khattab, Abu Bakr til å samle og standardisere tekstene og sette Koranen sammen i bokform. Abu Bakr gav ordre til at samlingen skulle bli foretatt av Zaid Ibn Thabit fra inskripsjoner på palmeblader, steiner og gjenlevende fortellere.

Da samlingen var ferdig, ble den oppbevart av Abu Bakr til hans død. Hans etterfølger Umar tok deretter vare på den. Senere ble den eid av Hafsa, en av Muhammeds enker (en datter av Umar).<sup>1</sup> Profetens ledsagere fikk også laget sine egne samlinger, og produserte andre manuskripter til bruk i forskjellige provinser. Det var fire rivaliserende provinser, og hver av de brukte tekster fra Koranen som ikke stemte overens.<sup>2</sup>

Under regjeringstiden til Khalif Uthman (den tredje Khalifen) fikk han rapporter om at Muslimene i Syria, Armenia og Irak, resiterte koranen forskjellig fra den måten den ble resitert av Arabiske Muslimer. Uthman sendte øyeblikkelig noen som hentet manuskriptet som var i Hafsas eie, og kommanderte Zaid Ibn Thabit og tre andre, Abdullah Ibn Zubair, Said Ibn Al-As og Abdullah Al-Rahman Ibn Harith B. Hisham til å lage kopier av teksten og gjøre nødvendige korreksjoner. Da dette var fullført leser vi at Uthman gikk voldsomt til angrep på andre eksisterende Koranske manuskripter:

---

<sup>1</sup> Se *Mishkatul Massabih*, kap. 3

<sup>2</sup> I Kufa var manuskriptet til Abdullah Ibn Masud i bruk. Det til Ubyy Ibn Ka'b var i Syrernes eie. Det som var redigert av Migdad Ibn Amr var i bruk i Basra, Irak

“Uthman sendte en kopi til hver eneste Muslim i provinsen av det de hadde kopiert, og gav ordre om at alt annet koransk materiale, enten det var skrevet som fragmentariske manuskripter eller hele kopier, skulle brennes.” (Sahih al Bukhari Vol. 6 Side 479).

For å eliminere ulike varianter av tekster og selvmotsigelser ble alle andre manuskripter faktisk brent, men utgaven til Uthman var heller ikke perfekt og fikk selv en lignende skjebne. Da Marwan var guvernør i Medina gav han ordre om at Hafsas manuskript skulle ødelegges. Den eneste fornuftige konklusjonen man kan trekke av dette må være at på Uthmans tid var noen av selvmotsigelsene i Hafsas tekst så tydelige at det var best å ødelegge alt sammen framfor å revidere. Fra den tid og til nå har setninger som er i konflikt med hverandre og historiske unøyaktigheter eksistert i Koranens tekst.

Deedatene, Joommalene og de såkalte Sheikene fortsetter med sine grunnløse angrep på Bibelen, mens de samtidig skjuler det faktum at Uthman brente alle de Koranske manuskriptene med unntak av Hafsas, og at guvernør Marwan fulgt Uthmans eksempel med å ødelegge også Hafsas tekst. Alle og enhver med den minste respekt for sannheten må innrømme at den *Mottatte Teksten* i Koranen som nå sirkulerer er langt unna *originalteksten*! Det er for vilt å foreslå at hvis Muhammed hadde levd på den tiden dette inntraff ville han fått en av sine vanlige “åpenbaringer” for å støtte opp om brenningen.

I motsetning til det Muslimene tror var det mer enn bare språklige forskjeller mellom Uthmans tekst og de tekstene som han befalte skulle brennes. I hvert tilfelle var det betydelige meningsforskjeller mellom dem og den teksten Uthman bestemte (ved et innfall) skulle være den siste standardiserte versjonen av Koranen.

Disse forskjellene var tekstmessige varianter og ikke bare språklige eiendommeligheter slik det ofte blir antatt som en selvfølge. I flere tilfeller var det ord og setninger som ble funnet i noen lover som manglet i andre. Noen ganger omfattet variantene hele setningsbygninger og konsonantvariasjoner i enkelte ord. Ikke til å undre seg over at Khalif Uthman måtte ty til fullstendig brenning som beste utvei.

---

<sup>1</sup> Se Jeffery, *Materials for the History of the Text of the Koran*, s. 24-114. Forfatteren har virkelig anstrengt seg for å samle solide beviser fra de mange Islamske kildene som er dokumentert i denne boka.

Det finnes bevis i store mengder i våre dager at vers, ja faktisk hele avsnitt mangler i den Koranen som sirkulerer i dag. For eksempel, den andre Khalifen, Khalif Umar erklærte mens han levde at visse vers som foreskrev steining for utroskap var blitt resitert av Profeten Muhammed selv som en del av Koranen.

“Gud sendte Muhammed og sendte skriften ned til ham. Noe av det han sendte var avsnittet om steining. Vi leste det, vi lærte det og vi utførte det. Apostelen steinet og vi steinet etter ham. Jeg frykter at i kommende tider vil menneskene si at det ikke er nevnt steining i Guds bok, og derfor fare vill ved å neglisjere en ordre som Gud har sendt ned. Sannelig. Steining i Guds bok er en straff som legges på gifte menn og kvinner som driver hor.”  
(Ibn Ishaq, Sirat Rasulullah s. 684)

Verset om steining, som ikke lenger finnes i Koranen, er et ugjendrivelig bevis på at Koranen slik den er i dag ikke er den samme som ble talt av Muhammed.

Hva folk ikke vet er at Jihad har mange ansikter. Jihad er ikke bare å slakte mennesker i Islams navn, men det er også en systematisk undertrykkelse av sannheten og spredning av løgn.<sup>1</sup> Hvis ikke, hvordan kan Muslimer modig fastslå (til tross for harde historiske fakta om det motsatte) at Bibelen har blitt forandret, mens Koranen er fullstendig bevart siden Muhammeds tid?

---

<sup>1</sup> Arkeologisk merknad: Til støtte for M. Alis påstand: Det sanne stedet på fjellet Sinai ble ikke funnet før over to tiår siden av arkeologen John Wyatt. Sinai er nå kjent under navnet Jebel el-Lawz på den Arabiske halvøya. Det er riktig det Bibelen hele tiden har sagt om det (Se Gal.4:25). Men Saudi regjeringen har omringet stedet der fjellet Sinai ligger med et nettinggjerd og undertrykket all informasjon, sansynligvis pga den ødeleggende effekten denne oppdagelsen vil ha for troverdigheten til Islam og Koranen. Hvis informasjonen om dette stedet skulle bli offentliggjort ville det bringe den Islamske påstanden om at Bibelen er blitt forandret i miskreditt. Det stedet, og de arkeologiske funnene der (og lignende steder i Arabia som f.eks. Rephidim), passer nøyaktig til Bibelens beskrivelse av Israelittenes vandringer i ødemarken. Disse stedene beviser at Bibelen både er nøyaktig og sann. (Videoer av de gamle stedene og mange andre er tilgjengelige fra Wyatt Arkeologiske Forskningscenter, 713 Lambert Dr., Nashville, TN 37220).

Du kan ikke fortelle meg at de Islamske lærde er uvitende om de mange feilene i Koranen, eller at de ikke vet om de mange ødeleggelsene de forskjellige Kalifene har gjort med den.<sup>1</sup> Vi er ikke på noen måte overrasket, for Bibelen sier:

“Slik lære [*Propaganda*] kommer gjennom hyklerske løgnere, som har fått sin samvittighet brennemerket med et glødende jern” (1 Tim. 4:2, NIV direkte oversatt fra engelsk)

Den rene sannheten er at Koranen har blitt forandret på grunn av undertrykkelse og brenning, og at mange av avsnittene er bevisst fjernet eller endret.

---

<sup>1</sup> M.O.A. Abdul, nevener i sin bok med tittelen *Studies in Islamic Series*, vol. 3 s. 19-20, 1. opplag 1971 den hendelsen som førte til at Khalif Uthman brant de Koranske skriftene.

## Koranen & Bibelen. Historiske Fakta

Slik det er karakteristisk for ham, forsøker den Islamske lærde, A. Deedat, alltid å bringe Bibelen i miskreditt. På s.6 i hans lille bok som bærer tittelen *Kristus i Islam*, prøver han å bevise at Jesu rette navn var Esau på Hebraisk, Eesa eller Isa på Arabisk Vi vet at han og hans like er helt besatt av den ideen. De ønsker bare å rettferdiggjøre en feil i Koranen. Navnet Jesus er det engelske ordet for Jehoshua,(Josva) som betyr Jehovah er Frelser.<sup>1</sup> Navnet ble gitt av Gud Selv gjennom Engelen Gabriel slik det står skrevet i Lukas 1:31:

“Og se, du skal bli med barn og føde en Sønn, og du skal gi Ham navnet Jesus”

Esau var Jakobs tvillingbror som solgte sin førstefødselsrett til Jakob for en bolle med linsestuing (1 Mos. 25:32-34). Da Esau mistet sin velsignelse på grunn av denne dumheten ble han sint og begynte å forfølge Jakob (1 Mos. 27:41). Nasjonen Israel nedstammer fra Jakob. Det andre navnet til Esau er Edom (red) og den Edomittiske nasjonen nedstammet fra ham. Muligens på grunn av det bitre hatet som Esau hadde til sin bror Israel(Jakob), er det helt opp til denne dag ingen Israelitter som gir sine barn navnet Esau. Muhammed, eller hvem det nå enn måtte være som laget Koranen, må ha blitt misledet av sin informanter. Jesus, ikke Isa, er det rette navnet på denne mirakuløse mannen som kom ned fra Himmelen og vokste opp i Nasaret (1 Kor. 15:47, Ap.gj. 10:38). Selv Arabiske Kristne bruker det Arabiske navnet Yesu, for Jesus.

Koranen blandet Miriam, Arons søster med Maria, Jesu mor. Her er det forvirrede avsnittet i Surat 19 (Maryam):27-29:

---

<sup>1</sup> Det originale ordet er *Ιησοῦς* (Strong's Greske Leksikon No. G2424. dvs., Iesus, (ee-ay-sooce), som er en Gresk form av det Hebraiske navnet Jehoshua. (Strang's Hebraiske Leksikon No. 3091). Betydningen er "Jehova frelser" eller "Jehova frelste." Uttalt på Hebraisk: Yeh-ho-shoo'-ah; fra H3068 og H3467; Jehoshua (dvs. Joshua), sml. H1954, H3442.

**Merknader fra den norske oversetteren:** Det må skilles mellom navnet: **Yeshu** som betyr: Må hans navn og minne bli utslettet, og navnet: **Yeshuah** som betyr: YHVH er Frelser eller Herren (Jahveh = "Jeg er") Frelser. **Yeshuah** er det rette navnet på **Messias** og på **Jesus**.



“Etter en tid kom hun med [*barnet*] til sitt folk og hun bar ham [*i sine armer*]. De sa, ‘Maria! Sannelig er det en overraskelse du har kommet med! Du Arons søster, din far var ingen dårlig mann, og din mor ingen løsaktig!’ Men hun pekte på barnet. De sa; ‘Hvordan kan vi snakke til et barn i vuggen?’”

I følge Islam var Amram (Imran) far til jomfru Maria (også Sure 3:30-44). Et hvert barn som går på søndagsskolen vet at Miriam, søsteren til Aron og Moses, levde 1400 år før Maria Jesu mor. (Se 2 Mos. 15:20 og 4 Mos 26:30-44).

Det virker som om Islamske lærde har oppdaget denne feilen, men i stedet for å rette på den, skjuler de den i en argumenterende fortolkning, hvor de sier at søster eller bror av Aron betyr en etterkommer av Aron eller klanen Aron.<sup>1</sup> Aron var eldste bror til Moses, sønn av Amram (Imran) og han var en prest som nedstammet fra Levittene (2 Mos. 4:14; 4 Mos. 26:59). Mens jomfru Maria, Jesu mor var av Juda stamme, og i Davids ætt (Salme 132:11; Luk 1:32; Rom 1:3).

“For det er klart at vår Herre [*Jseus*] nedstammet fra Juda, og til denne stammen sa ikke Moses noe om et prester.” (Hebr. 7:14. Fritt oversatt fra NIV eng.)

Det er helt tydelig at Miriam, Arons søster, og jomfru Maria ikke var i slekt med hverandre, verken gjennom blodsband eller stammemessig, heller ikke var de av samme herkomst. Miriam nedstammet fra Levi, mens Maria nedstammet fra Juda. Dette var to helt adskilte stammer og slektsgrener i Israel. Muslimenes tro på at Koranen er feilfri tvinger dem til å gå med på at 1+1=3. Slik tidligere aksjoner og retorikk viser, vil Islamske lærde forsøke å rettferdiggjøre Koranens utsagn, uansett hvor historisk uholdbar disse utsagnene måtte være.

Navnet på Abrahams far var ikke Azar slik Koranen sier i Sure 6:74, men Terah (1 Mos. 11:26). Koranen lærer videre at Faraos hustru adopterte Moses (Sure 28:8,9), mens Moses selv sa at han ble adoptert av Faraos datter (2 Mos. 2:5-10).

---

<sup>1</sup> Se heftet som heter *Jesus in the Qur'an and the Bible*, en oversikt, av Jamal Badawi, s. 1; sml. Yusuf Alis kommentar No. 2481.

Mange steder i Koranen assosieres Haman med en Farao på Moses's tid (Sura 28:6-7, 38; 40:24,36), men fra Esters bok (3:1-10) i Bibelen, vet vi nå at Haman var en tjener for Ahasverus I, den Medo-Persiske kongen i det 5. århundre f.Kr. (kjent for oss alle som Xerxes) som tapte slaget ved Marathon. Så Haman ble i virkeligheten født ett tusen år etter Moses.

I ordene i Sura 28:28 og 40:36,37 befalte Farao Haman å bygge et mursteinstårn slik at toppen nådde inn i himmelen. Vi vet fra arkeologiske og historiske hendelser at dette tårnet ble bygd på en Babylonsk slette mange generasjoner før Faraos tid (1 Mos. 11:1-9). Fortellingen om Gideon, sønn av Joasj som ledet Israelittene i slaget mot Midjanittene finner vi i Dommernes bok Kapittel 7, men når Koranen skal fortelle denne historien gjør de en annen feil i det de sier at denne fortellingen fant sted på Saul sin tid i forbindelse med Davids seier over Goliat (Sura 2:249-251).

## Islam & Fabler

Første Mosebok i Bibelen forteller om hvordan Abel ble drept av sin bror Kain.. Det finnes også en beretning om denne begivenheten i Koranen (Sura 5:30-35). Men på slutten av denne Koranens fortellingen, finner vi en uvanlig erklæring som det ikke har noen parallell i den Bibelske fortellingen:

“Derpå sendte Gud en ravn som sparket i jorden, for å vise ham hvordan han skulle skjule onsskapen, sin brors lik.” (Sura 5:34)

Hvis denne erklæringen er sann, må man virkelig stusse over hvordan en hellig Gud, ikke bare lukker øynene for et kaldblodig mord, men også støtter morderen ved å hjelpe Kain til å skjule liket.

Vel, i følge Muslimene startet ikke Islam med Muhammed. Kain kunne derfor ha vært en Muslim, og drapet på hans bror kunne ha vært en Jihad handling. Hvis vi aksepterer denne måten å resonnerer på, kan vi forstå hvordan Allah rettferdiggjør det Bibelen fordømmer. (1 Mos. 4:10). Poenget er dette: Sura 5:34 som ble sitert ovenfor er lik fortellingene i en Jødisk fabelbok, hvor det blir fortalt at Adam gråt over Abel og ikke visste hva han skulle gjøre med liket, til han så en ravn skrape i jorden og begravet sin døde ledsager (Pirke Rabbi Eliezer, Kapittel 21).

I Koranen er det Kain som så raven og i den Jødiske fabelboka er det Adam. Til tross for de små ulikhetene, kan ikke den merkelige likheten mellom de to fortellingene oversees. Siden den Jødiske boka var der før Koranen, virker det som om Muhammed (ved hjelp av sine skribenter) plagierer historien og lager en beleilig tilpasning slik at den passer inn i en guddommelig “åpenbaring”. Denne konklusjonen blir bare forsterket når vi ser på det neste verset i Koranen:

“Derfor har Vi pålagt Israels barn: Den som dreper et menneske, - uten at det gjelder blodhevn eller straff for forbrytelse, skal anses som om han har drept hele menneskeheten. Den som redder et menneske skal anses som om han har reddet hele menneskeheten.”  
(Sura 5:35)

Ved første øyekast virker det ikke som om dette verset har noen forbindelse med den foregående historien. Hvorfor livet eller døden til én skulle virke som frelse eller ødeleggelse for

hele menneskeheten er uklar. Men når vi vender oss til en annen Jødisk folkelig fortellingsbok finder vi en lignende historie. Vi leser følgende i Mishnah oversatt av H. Danby:

“Vi hører at det blir sagt i tilfellet med Kain som drepte sin bror; ‘Røsten av din brors blod roper’ (1 Mos. 4:10). Det blir ikke sagt her; blod i entall men blod i flertall, det vil si, hans eget blod eller hans sæds blod. Mennesket ble skapt som et individ for å vise at den som dreper et enkelt individ, for ham regnes det som om han har drept hele rasen, men for ham som bevarer livet til et enkelt individ, blir det tilregnet at han har bevart hele rasen.” (Mishnah Sanhedrin 4:5).

Den Jødiske rabbien som skrev denne boka resonnererte på følgende måte: Bruken av flertallsordet for blod i Bibelen indikerer ikke bare blodet til et enkelt menneske men blodet til alle hans etterkommere. Spørsmålet er ikke om denne Rabbien spekulative fortolkningsmåte er riktig eller ikke. Det vesentlige er; hvorfor skulle en Koran som man mener er blitt åpenbart av Allah, inneholde en forvrengt bekreftelse av en eksisterende rabbinsk fortolkning av et Bibelsk avsnitt?

Koranens fortelling om Abraham følger mønsteret til den Bibelske historien, men når den avviker, kan denne divergensen vanligvis spores til Jødiske fabler. For eksempel, Koranen forteller en historie om Abrahams far og hans avgudsdyrkende samfunn. I følge Koranen blir Abraham (monoteisten) tillagt å ha ødelagt alle avgudene utenom hovedguden. Når han ble spurt om hvem som ødela avgudene, svarte ham dem i en spottende at de måtte spørre den sparte avguden om hva som hendte med resten. Dette gjorde mobben sint og det ble antatt at de kastet Abraham inn i en brennende ild, men Allah gjorde ilden kald og berget ham fra deres onde sammensvergelse. Fortellingen er skrevet ned i Sua 21, Al-Anbiya (Profetene) 51-70. Som forventet er det en historie som har slående likheter med en som er nedskrevet i Jødiske folkeeventyr.

I begynnelsen ble fabelen bygget rundt en mistolkning av et Hebraisk ord i 1 Mos. 15:7. En Jødisk skriftlærd ved navn Jonathan Ben Uzziel mistolket “Ur” til ”Or” (som betyr ild), og gjengav verset med “Jeg er Herren som førte deg ut fra ilden i Kaldea.”

Den Koranske fabelen er spunnet rundt denne beviselige feilen.<sup>1</sup> Det Herren sa i 1 Mos. 15:7 var:

“Jeg er Herren som førte deg ut fra Ur i Kaldea.”

Et kort sitat fra den Jødiske versjonen i “Midrash Rabah” beviser den slående likheten til den Koranske fortellingen, som er alment akseptert som en åpenbaring fra Allah.

“ Abraham ødela alle avgudene med en øks unntatt den største, og deretter plasserte han øksa i handa på avguden han hadde spart. Nå hadde hans far fått høre om opprøret og løp for å undersøke, og han så Abraham i ferd med å gå da han kom. Da han ble anklaget av sin far sa han at han gav dem kjøtt å spise, men de andre begynte med maten uten å vente på at den største skulle forsyne seg først, så den største tok øksa og ødela dem alle! Hans far ble rasende over svaret og gikk da til Nimrod som kastet Abraham inn i ilden, men Gud grep inn og reddet ham.”

Det er umulig å overse likheten mellom disse to fortellingene. At en fortelling fra Jødiske folkeeventyr finner sin vei inn i Koranen, burde få enhver tenkende Muslim til å tvile på den påståtte inspirasjonen av Koranen. Koranens forkjærlighet til fabler når sitt klimax i Surat an-Namil (Maurene) 27,18:

“ Langt om lenge, da de kom til en [*senkning*] dal med maur, sa en av maurene: ‘Maur, gå inn i deres boliger, for at ikke Salomo og hans hær tramper dere ihjel [*under fot*] uten at de merker det.’”

Hvis du bortforklarer dette verset med at det er en metafor da tar du helt feil, for det blir påstått at Salomo skulle ha smilt av fortellingen om maurene (vers 19). Ikke rart at det blir sagt at Koranen er et ‘siste mirakel’? En maur som gir befalinger og snakker, jo sannelig! Folk kan tro på hva som helst hvis de ser det skriftlig eller hører det ofte nok.

---

<sup>1</sup> Ur var et sted som virkelig har eksistert på Abrahams tid iflg arkeologiske bevis. Ur blir også nevnt andre steder i skriften (1 Mos. 11:31). Lokaliseringen tror man lå sør i Irak ved elven Eufrat, på det stedet som idag heter Tel-el-Muqayyar.

## Selvmotsigelser i Koranen

Muslimene påstår at Koranen er perfekt og helt feilfri, men det er satt helt på hodet. Koranen er ikke bare en bunt av motsigelser, men en også en bok full av forvirring. Det følgende eksempelet viser poenget:

“De som tror [*på Koranen*], og de som følger de Jødiske [*Skriftene*], og de Kristne og Sabéere, alle som tror på Gud og den siste dag, og som gjør rettferdighet skal ha sin lønn hos sin Herre: Over dem skal det ikke være noen frykt, heller ikke sorg.” (Sura 2:62).

Les så en motsatt “åpenbaring” i Sura Imram (Imrans Hus):

“Hvis noen ønsker en annen religion enn Islam [*Underkastelse for Gud*], vil han rangeres blant de som har mistet alle åndelige goder” (Sura 3:85).

Koranen fordømmer riktig nok hykleri (Sura 4:138; 9:64-68) og lærer at hyklerene vil befinne seg i de laveste delene av Helvetes ild, (Sura 4:145). Likevel befaler Allah at Muhammed skal tvinge mennesker til Islam ved hjelp av sverdet, dvs i en Jihad (se Sura 47:4; 2:191; 4:74-77) mens det andre steder står at det ikke skal være noen tvang i religion (Sura 2:256). Disse utsagnene kan ikke rent logisk bli forenet. Å fordømme religiøs tvang mens man samtidig pålegger Muslimene å føre Jihad er ganske visst hyklerisk og en tydelig selvmotsigelse.

I Sura 2:6-7 blir Muhammed fortalt at hans forsøk på å omvende vantro ikke vil føre til noe fordi Allah har forseglet deres hjerter og deres ører og blindet deres øyne. Men andre steder blir Muhammed fortalt at han skal prøve å omvende dem, men med fredelige midler (Sura 24:54). I Surat al-Ghashiya (Det overdekkende), blir Muhammed minnet om sin rolle som en som bare advarer folk og at de vantro vil bli straffet av Allah selv.

“Du er ikke en som skal styre over [*menneskenes*] affærer. Men hvis noen vender seg bort og forkaster Gud, vil Gud hjemsøke ham med en mektig straff. De skal vende tilbake til oss.” (Sura 88:22-25).

Det helt motsatte blir sagt i andre avsnitt når den store Islamske profeten påstår at Allah har befalt ham å spre Islam med sverdet. I Sura 4:48, 116 hører vi at Shirk,<sup>1</sup> (avgudsdyrkelse) er en utilgivelig synd, likevel blir det hevdet at Abraham (Ibrahim), Guds venn, var skyldig i en slik synd (Se Sura 6:75-78).

Makten til å skape og gi liv er Guds eksklusive rett. Han kan ikke tillate engler eller profeter å skape liv for da ville de også være Gud. Likevel lærer Koranen på den ene siden at Jesus formet en fugl av leire og blåste liv i fuglen (Sura 3:49), mens den samme Koranen på den andre siden lærer at Jesus ikke er noe mer enn en profet.

Det er vanlig kunnskap at bare Gud er verd tilbedelse. Likevel lærer Koranen at Iblis eller Satan ble kastet ut av himmelen på grunn av at han nektet å tilbe Adam (Sura 2:34, 7:11-13, 38:72-77). Vin er forbudt for Muslimer her på jorden (Sura 5:92, 2:219) mens elver av vin blir lovet dem i Aljana, den Muslimske himmelen (Sura 47:15, 76:6, 83:25).

Den sanne Gud står ikke bak verken forvirring eller selvmotsigelser. Disse selvmotsigelsene og denne forvirringen blandet med historiske bommerter og feil kan forklare hvorfor Muslimske lærde motsetter seg enhver seriøs analyse av Koranen.

I lys av det overnevnte dukker dette spørsmålet opp:

“Hvem skrev Koranen?” Muslimene tror at Allah sendte engelen Gabriel ved forskjellige tidspunkter for å diktere Koranen for Muhammed. Deres resonnement er at siden Muhammed var en Ummie (dvs analfabet), kunne han ikke ha skrevet en bok som Koranen på egen hånd. I denne forbindelse er det klokt å stille følgende spørsmål:

(1) Hvilket universitet var det vår Herre Jesus Kristus gikk på?

(1) Profeten Noa (Nuhu), David (Dauda), Jona (Yunus) etc. Hvilke akademier gikk disse ut av?

Analfabetisme er ikke det samme som dumhet. Heller ikke er det synonymt med intellektuell uegnethet eller mangel på genialitet. Utdannelse kvalifiserer ikke som sertifikat for gudommelige oppdrag. Selv om Muhammed var analfabet var ikke hans rådgivere det. Muhammed hadde noen meget dyktige religiøse rådgivere som Zaid Ibn Thabit,

---

<sup>1</sup> Redaktørens merknad: Antyder at det var andre guder ved siden av Allah.

en lærd mann og lederen av redaktørerutvalget som redigerte den Uthmanske utgaven av Koranen (se s. 20).

Før det ble erklært Jihad mot dem, ble ikke befolkningen i Mekka tatt med i Muhammeds “åpenbaringer.” Mange Surer i Koranen forteller om Mekkas beskyldninger mot Muhammed; at han formet Koranen ved hjelp av andre mennesker:

“Men de vantro sier, ‘Dette er ikke annet enn løgn som han har diktet opp, og andre folk har hjulpet ham med det’...” (Sure 25:4. Se også Sure 16:103, 105; 46:8)

Folket i Mekka fortsatte med beskyldningene helt til de ble brutalt overmannet av det Islamske sverds blodige egg. Deres beskyldninger var ikke grunnløse. Muhammed fikk virkelig mye redaksjonell hjelp.<sup>1</sup>

Uheldigvis kan mennesket venne seg til å tro på løgn, hvis løgnen har eksistert lenge nok og blir repetert i brede kretser, men Bibelens Gud taler ikke løgn. Uansett hvor akseptert en løgnaktig religion er, står Jesu utsagn fast:

“Hver plante som Min himmelske Far ikke har plantet, skal bli rykket opp med roten.”  
(Matt. 15:13)

Det er en av grunnene til at Jesus kommer igjen. Han vil komme ned som en vill ørn og river i stykker alle falske religioner eller Sataniske systemer, for ikke noe fundament kan bli stående uten det som allerede er lagt, Jesus Kristus Selv:

“For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus. Men om noen bygger på denne grunnvollen med gull, sølv, kostelige steiner, tre, høy eller halm, skal den enkeltes arbeid bli åpenbart, for Dagen skal vise det, for den skal bli åpenbart med ild. Og ilden

---

<sup>1</sup> Andre rådgivere var: Waraq ibn Naufal (Khadijas fetter). Historien sier at han var en Romersk Katolsk munk før han slo seg sammen med Muhammed som religiøs rådgiver (Se Yusuf Alis Comm. No.32). Abdullah ibn Salam, var en lærd Jødisk rabbi før han sluttet seg til Muhammed. Andre er Uthman ibn Huwairith; Abu Faqaihah; en Greker som tok navnet Abu Takbiha osv. (Se Ibn Hisham, Siratu'r Rasul Vol. 1, s. 184; se.. The Mizanul Haqq. Del 3, s. 271, 272).



skal prøve den enkeltes arbeid og finne ut hvilken kvalitet det er av.” (1 Kor. 3:11-13)

Ganske snart vil du være i den evig ild hvis du ikke oppriktig angrer dine synder og aksepterer Jesus av hele ditt hjerte og gir avkall på de onde åndenes (dsjinnenes) religion.

## Sataniske Vers i Koranen?

Det kom en tid i Islams historie da Muslimene stod overfor alvorlige forfølgelser fra befolkningen i Mekka som nektet å gi seg, faktisk så alvorlig at åttitre av Muhammeds tilhengere måtte flykte til Abyssina (Etio-  
pia). Da forfølgelsene ble verre gjennomlevde Muhammed et desperat øyeblikk og inngikk et “åpenbarings”  
kompromiss. Han sa at det var mulig at Allah hadde en hustru, Al-Lat og to døtre, Al-Uzza og Mannat slik  
det står skrevet i Surat an-Najim (Månen):

“For sannelig så han et av sin Herres største tegn! Har dere sett al-Lât og al-Ussâ og  
dertil den tredje (gudinne), Manât? Skal dere ha sønner, og Han døtre? Det var en  
urettferdig fordeling!” (Sura 53:18-22).

Denne indirekte bekjennelsen til polytheismen (dyrkingen av flere guder) gjorde lykke hos den he-  
denske befolkningen i Mekka. Dette diskusjonsemnet hadde Muhammed stanset (tidligere hadde han kjem-  
pet modig mot polyteismen). Folket i Mekka løftet øyeblikkelig boykotten, stanset forfølgelsene og freden  
hersket igjen i Mekka. Muslimene som hadde migrert til Etiopia hørte de gode nyhetene og vendte hjem.  
Men da hadde Muhammed tatt tilbake sin bekjennelse. Det virker som om Muhammed innså de langtrek-  
kende negative konsekvensene et kompromiss med polyteistene ville ha på hans egen religiøse virksomhet  
. Derfor, ved minst en anledning, innrømmet han at han faktisk hadde vært inspirert av Satan, slik vi leser i  
Surat al-Hajj (Pilgrimsreisen):

“Aldri sendte vi et sendebud eller en profet før deg, uten at, når han ønsket noe, så  
blandet Satan seg oppi hans ønske [*med å legge inn forfengelige ting*]. Men Gud vil stryke  
ut alt det [*forfengelige*] som Satan kaster inn. Og Gud vil bekrefte [*og fastlegge*] sine tegn.  
For Gud er full av kunnskap og visdom, og han kan gjøre Satans innblanding til en prøvelse.  
For de som har sykdom i sine hjerter, og dem hvis hjerter er forherdet: Sannelig de  
urettferdige er kommet langt i sitt avvik [*fra sannheten*] -.”

(Sura 22 (Pilgrimsreisen): 51,53)

Al-Jalalayn fortolkningen (en klassisk Sunni oversettelse av Koranen) er den hvor Muhammed  
hadde resitert Surat an-Najim (Månen) (Sura 53) for et Konsil (Koranmøte), og hvor engelen Gabriel hadde  
informert ham om

at versene var lagt på hans tunge av Satan. Muhammed var lei seg for dette og bekjente sine feil, og antydte at en lignende hendelse kunne ha skjedd tidligere apostler også.

Senere annullerte Allah disse Sataniske versene med bedre "åpenbaringer." Siden siste del av vers 52 antyder at Allah antageligvis tillot Sataniske ytringer å bli værende i Koranen for å teste svake Muslimer eller fjerne de som hadde forherdet sine hjerter. På den måte anser Islam Sure 53:18-22 å være Satanisk, og Muhammed selv forkastet dem senere. Husker dere Salmon Rushdie? Han fant ikke på disse Sataniske versene. Disse Sataniske versene er virkelig i Koranen.

### **Her er et alvorlig poeng for Muslimene å tenke over:**

Nå er det bevist at Muhammed ved en anledning ikke greidde å høre forskjell på Satans stemme og Allahs stemme. Er dette den eneste gangen det hendte? Kunne det være andre åpenbaringer som han trodde var fra Allah men som i virkeligheten var fra Satan? Er det mulig at hele Koranen ikke er noe annet enn Sataniske vers?

Muslimen påstår at Koranen er 100% Allahs ord, men Koranen har ikke bare Sataniske vers, men også et demonisk sure. Utrolig nok er et helt sure (Kapittel) i Koranen oppkalt etter onde ånder. Sjokkerende men sant. Sure 72 heter Dsjinnene (demonene), og her er noen korte sitater:

1. "Si, 'det er blitt åpenbart meg at en flokk dsjinner lyttet [*til Koranen*], og sa, 'Vi har virkelig hørt en vidunderlig Forkynnelse!
2. som leder til rettsindighet! Vi tror på den, og vi vil ikke bli med på [*tilbedelse av*] andre [*guder*] enn Herren.
3. Og opphøyet er Herrens majestet: Han har ikke tatt seg en hustru. Han har heller ikke noen sønn.
4. De tåpelige personer blant oss som har kommet med løgner mot Gud, hinsides alt.
5. og vi tror at et menneske eller dsjinn aldri vil si en løgn om Gud.
6. Men det var noen blant menneskene som søkte sammen med noen av dsjinnene, og forøket deres dårlighet.
7. og mente, som også dere mente, at Gud ville aldri gjenoppvekke noen [*til dom*].
8. Vi søkte over himmelen, og fant den fylt av strenge voktere og flammende ild.

9. Vi pleide å ta plass [*skjule oss*] her og der for å lytte [*stjele*] det vi hører, men den som nu lytter, finner en ildflamme som lurar på ham i bakhold.
10. Og vi vet ikke om det er tiltenkt dem på jorden, eller om Herren [*virkelig*] har til hensikt å lede dem til rett adferd.
11. Visselig er der blant oss rettskafne, og slike som ikke er det. Vi følger forskjellige veier.
12. Men vi tror at vi ikke med noen midler kan avspore Gud, og heller ikke avspore Ham ved flukt.
13. Og som for oss, siden vi har lyttet til ledelsen, trodde vi på den, og den som tror på Herren han frykter ikke smålighet eller urett.
14. Noen av oss har gitt seg Gud i vold, og noen følger det de selv mener er rett. De som har gitt seg Gud i vold, disse har søkt den rette sti for rett adferd.
15. Men de som følger egne veier, de blir bare brensel til helvete.”

Det burde bekymre hver eneste Muslim at samtaler mellom onde ånder blir betraktet som en del av Allahs antatte ord. Men hvis du tenker over dem kan du selv se hvordan disse samtalene er og hvorfor de er der.

### **Først av alt, la oss definere Dsjinner**

I følge ‘Advanced Learners Dictionary of Current English’ blir dsjinner definert som overnaturlige skapninger eller ondskapsfulle gnomer - skadelige demoner - onde ånder med et heselig utseende. Bibelen definerer onde ånder som engler som fulgte Satan i hans opprør mot Gud:

“Og det brøt ut krig i himmelen, Mikael og englene hans kjempet mot dragen. Og dragen og englene hans kjempet, men de fikk ikke overtaket. Det ble heller ikke funnet plass for dem i himmelen lenger. Han ble kastet til jorden, den gamle slangen, han som kalles djevelen eller Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet til jorden, og englene hans ble kastet ut sammen med ham.” (Åp. 12:7-9)

Ingen burde ta en djinns erklæring på alvor, at “noen av dem er rettskafne (rettferdige),” Sura 72:11. Satan er løgnens far (Joh. 8:44), så hvorfor skulle vi tro hva en av hans dsjinner sier i Koranen? Dsjinner, lik deres Herre (Satan), er løgnere. For å forføre oss samler de halv-sannheter i bunker av løgn. At onde ånder og Satan er utestengt fra den sanne

himmelen for alltid, kommer fram av deres egen bekjennelse i vers 8-9. Der innrømmer de at de uten å lykkes har prøvd å storme himmelen, men ble møtt med motstand fra strenge englevakter. Selv deres forsøk på spionasje i himmelen ble forhindret, slik de innrømmer i vers 9. Islams sanne natur og rot blir avslørt i vers 14 når dsjinnene, (som Bibelens Gud kastet ut av himmelen) ble Muslimer og tok sin tilflukt i Islam.

“Blant oss [*dsjinner - onde ånder*] er det noen som har underlagt sin vilje (til Gud) [*dvs Muslimer*], og noen avviker fra det som er rett. De som har underlagt seg Gud vilje [*demoniske Muslimer*], disse har funnet [*veien til*] rett adferd.”

(Sura 72 (Dsjinnene),14).

Måtte Gud forby at jeg skulle tilhøre den samme religion som Guds erkefiender, de onde åndene, tilhører. Hvem vil støtte en religion som inkluderer Guds hovedfiender, dvs dsjinnene (demonene)? Bare Satan som poserer som Allah vil gjøre det. Før de endret oppfatning bekjente de onde åndene det som senere skulle bli et sentralt tema i Islam, at Allah verken har tatt seg en hustru eller har en sønn (72:3).

Dette poenget stadfester at en av dsjinnene, mens han poserer som engelen Gabriel og sier at han er fra Allah, gav Muhammed budskapet hvor det ble benektet at Jesus er Guds Sønn og at Gud er Hans Far. Denne støyende forfalskningen blir gjentatt over tjue ganger i Koranen. Hvis vi husker hendelsen med de Sataniske versene, må vi erkjenne at djevelen kan skape seg om til en hellig engel. (2.Kor. 11:13-15). Det finnes en interessant anmerkning. Da Muhammed mottok sine første “åpenbaringer” var han selv ikke sikker på kilden. Hans kone (Khadija) overbeviste ham at de måtte ha kommet ved engelen Gabriel.<sup>1</sup>

Muhammeds møte med dsjinnene (demonene) er også nedskrevet i et annet sura, Sura 46, Al-Ahqaf, (Sanddynene), 29-32:

29: “Legg merke til, vi vendte oss mot flokken av dsjinner [*stille*] lyttende til Koranen; da de stod i ditt nærvær, de sa ‘Lytt i stillhet!’ da (opplesingen) var ferdig, vendte de tilbake til sitt folk for å advare [*dem mot deres synder*].

30: De sa, ‘Vårt folk, vi har hørt en Bok, åpenbart etter Moses, som bekrefter det som kom før den: Den leder [*menneskene*] til Sannhet og rett vei!

---

<sup>1</sup> Se Yusuf Alis Commentary No. 31-33.

31: Vårt folk, hør på ham som kaller [*dere*] til Gud, og tro på Ham: Han vil tilgi deres synder, og utfri dere fra en smertelig straff.

32: Om noen ikke hører på ham som kaller [*oss*] til Gud, kan han ikke forhindre [*Guds plan*] på jorden, og han har ingen beskyttere utenom Gud; slike mennesker [*vandrer*] i åpenbar villfarelse.”

Disse innrømmelsene i Koranen viser at Muhammed virkelig hadde kontakt med onde ånder. Dette møtet tror man fant sted da Muhammed mistet sin første kone, Khadija, og sin onkel Abu Talib som hadde beskyttet ham hele tiden. Muhammed prøvde å søke tilflukt i Taif, en landsby som lå i åsene ved Mekka, men landsbybeboerne forkastet ham, og han unnslopp til ørkenen hvor dsjinnene (de onde åndene) møtte ham når han resiterte Koranen.

Det andre Sura går så langt at det avslører at dsjinnene (demonene), etter å ha lyttet til Koranen, begynner å forkynne for andre. Med andre ord, demonene blir misjonærer for Islam. Deres støtte til Koranen viser at dsjinnene (de onde åndene) og Islam er uadskillelige. Omvendelsen av sytti-tre Yatrib (Medina) hedninger til Islam, selv før profeten Muhammed hadde satt sine ben der, kan ikke ha vært uten forbindelse med den evangeliserende aktiviteten til de “trofaste” dsjinnene (demonene). De onde åndene hvasket til landsbybeboerne: “Vårt folk, vi har hørt en Bok [*det er Koranen*] ... hør på ham [*Muhammed*] som kaller til Gud” (Sura 46:30-32). De onde åndene spilte tydeligvis en nøkkelrolle i utformingen av Islam, og i våre dager spiller de en betydelig rolle i utbredelsen av Islam. Dsjinnene er sanne Muslimer!

## Islam & Kristendom og Avgudsdyrkelse

De fleste Muslimer tror at Allah sendte Muhammed for å redde de Kristne fra Treenighetens villfarelse. De ser på Treenigheten som polytheisme (dyrking av flere guder). Men før vi svarer på Allahs forsøk på å lure oss, bør vi kanskje undersøke hva vi blir bedt om å tro på? Bibelen oppfordrer oss til å prøve alle ting; og holde fast på det gode. (1 Tess.5:21). Å akseptere en trosbekjennelse uten undersøkelse og oppriktig overbevisning er ikke bare blind tro, men er som å hoppe fra steikepanna inn i en brølende ild.

Uheldigvis er våre Muslimske venner nøyaktig i den stillingen. Deres forfedre ble tvunget ved sverdet til å omfavne Islam. I dag er over 90% av menneskene som tilhører Islam født inn i denne religionen og har deretter blitt hjernevasket på grunn av al-majirin (det lokale Islamske skole-indoktrinerings-system). Gjennom dette systemet blir de gitt en anti-Evangelisk vaksinasjon. De blir matet fra vuggen og gjennom hele barndommen med den idéen at de Kristne dyrker tre guder, mens de bare dyrker én, Allah. Muslimer aksepterer denne idéen uten videre undersøkelser.

Det en religion sier om seg selv er ikke tilstrekkelig bevis for dens sannhet. Ingen religion (uten Satanismen) vil si rett ut at den har Satanistisk opprinnelse, ellers vil den ikke kunne fange noen og få dem til å aksepterer den. Religion er lik et brev som er skrevet i Guds navn. Det er nødvendig å undersøke innholdet i brevet for å finne ut om det er skrevet av Gud eller ikke. Det er selvsagt at Kristendom, Islam, Budisme, Shintoisme, Konfusianisme, Yoga, Bahai etc. - med sine forskjellige læresetninger og konfronterende posisjoner - ikke kan være fra samme Gud. Den sanne Gud er aldri årsak til forvirring. Det er et mesterstykke Islam har gjort ved å stå fast på læren om én gud, Allah, og samtidig erklære at Kristendommen er flerguder. Men tilber Muslimene egentlig én gud?

Muslimer generelt tror at profeten Moses snakket direkte med Gud, derfor har han den islamske titelen Kalimullah. Det første av de ti budene Gud gav gjennom Moses er:

“Du skal ikke lage deg noe utskåret bilde, noen etterligning (avbilde) av noe som er i himmelen der oppe, eller på jorden her nede, eller som er i vannet under jorden.”  
(2 Mos. 20: 4-5)

Israels barn brøt ofte dette budet, og mange av deres smertefulle opplevelser og prøvelser var et resultat av den synden. En slik hendelse er skrevet ned i Esekiels bok:

“Så førte Han meg inn i den innerste forgården i Herrens hus. Se ved døren til Herrens tempel, mellom forhallen (buegangen) og alteret, var det omkring tjuefem menn som vendte ryggen mot Herrens tempel. De vendte ansiktet mot øst, og de tilbad solen mot øst” [*Denne tilbedelsen av Baal ligner på Islam*] (Esekiel 8:15).

Israels barn erfarte Jahveh's (Gud's) kjærlighet i ødemarken; de var vitner til Hans mirakler. De visste at det ikke var sola på himmelen som hadde fridd dem ut av Egypt. Det var heller ikke sola som delte Rødehavet for dem eller som forsynte dem med manna under vandringen i ødemarken. For Israelittene var sola bare et symbol, og likevel, i følge sitatet ovenfor, bøyde de seg ned for den. Gud som dømmer hjertets tanker og råd kjente deres hjerter. Han fordømte deres handling og kalte den en styggedom.

Men hva er Islams holdning til en lignende praksis? Allah blir tillagt å ha overlevert følgende befaling, slik det står nedskrevet i Sura 'Kua':

“Fra der du er, vend ditt ansikt i retning av den hellige moské! Dette er sannelig Sannheten fra din Herre. Og Gud husker på hva dere gjør.” (Sura 2:149).

Og i enda et vers, blir det samme gjengitt slik:

“Vi ser at du vender ansiktet [*for veiledning*] mot himmelen. Vi vil vende deg mot en [*Qibla*] du vil bli tilfreds med. Vend ditt ansikt mot den hellige moské: Hvor dere enn er, vend deres ansikter i den retningen.” (Sura 2:144).



Leseren bør legge merke til at Muslimene tidligere ble befalt å vende ansiktene mot Jerusalem når de ba. Det skribenten sier i det overnevnte sura er at de skal forandre retning mot Mekka.

I forordet til boka med tittelen *Islam - Den Første og Siste Religionen*, side 5, gjør forfatteren alt han kan for å forsvare de vanlige Islamske argumentene om at Abraham og Ismael bygde Kaaba for tilbedelse av Allah.<sup>1</sup> Om denne påstanden er sann eller ikke er ikke poenget. Den Islamske Abraham er blitt tillagt å være skyldig i shirk (*avgudsdyrkelse*), så det er ikke overraskende at det også blir påstått at han har bygd Kaaba. Forfatteren fortsetter med å si at Muslimer i virkeligheten ikke tilber eller bøyer seg for Kaaba, og at Kaaba bare er et symbol. Det argumentet er langt fra overbevisende. Hvorfor trenger noen å bøye seg mot Kaaba i det hele tatt? Hvis Gud avskyr at man bøyer seg mot solen som ble skapt av Ham, må det å bøye seg mot en Kaaba laget av mennesker definitivt være verre, selv om den skulle være bygd av Abraham. Det er befallingen om å bøye seg mot Kaaba som er selve testen? (Sura 2:145). Prøver Gud menneskene med avgudsdyrkelse?

Hvorfor løper Muslimene rundt Kaabaen, og går så langt at de til og med kysser den under sin "hellige" pilgrimsreise?<sup>2</sup> Historien forteller oss at Arabiske hedninger utførte dette ritualet før Islam. Det ble sagt at den første Kalifen i Islam, Abu Bakr, da han kysset den sorte steinen (av alle farger som finnes under himmelen, er det ikke uten betydning at de valgte svart) sa: "Sant å si vet jeg at du er ikke noe annet enn en stein, og kan gjøre verken ondt eller godt. Hadde jeg ikke sett Allah's apostel kysse deg ville jeg aldri ha kysset deg" (Se. Rafique, *Kinsmen of Abraham*, s. 19). Verd en merknad er det faktum at etter signeringen av al-Hudybiyah avtalen (7 A.H.)<sup>3</sup> - mens Kaabaen enda huset de 360 avgudene - utførte Muhammed

---

<sup>1</sup> Et hvert Islamsk krav om en patriarkalsk tilknytning til Kaabaen er i sannhet tvilsomt. Tilknytningen til Abraham mangler historiske bevis. Det finnes ingen ting som tilsier at Abraham noen gang var i Mekka. At Kaabaen knyttes til Ismael høres mer fornuftig ut, siden Ismael sansynligvis gikk inn i hedensk avgudsdyrkelse etter at han på Guds befaling ble drevet ut fra sin fars hus (1 Mos. 21:10-14).

<sup>2</sup> Forfatteren er overbevist om at Kaabaen er den bokstavelige oppfyllelsen av dyrets bilde som det ble profetert om i Åp.13:14

<sup>3</sup> A.H. (After Hijra) er en Islamsk tidsregning. A.H. begynte i 622 e.Kr., året for Muhammeds flukt (Hijra) fra Mekka til Medina, som er oppfyllelsen av Daniel 7:25.

den rituelle pilgrimsreisen til Mekka. Erobringen av Mekka fant ikke sted før året etter (8 A.H.).

Muslimene ønsker at verden skal tro at Kaabaen ble helliggjort (renset) fordi noen av de fysiske avgudene (idolene) ble ødelagt. Men religiøse saker går langt utover den fysiske verden - mektige åndelige krefter er involvert. Bibelen lærer at en avgud ikke er noe i seg selv. Det som skjer er at Satan setter inn demoner (dsjinner) i ting som blir tilbedt. Hvis du ødelegger objektene (idolene) så forsvinner ikke demonene (dsjinnene) som er assosiert med disse objektene ut i det blå. Noen demoner er ganske territoriale, og vil bli værende på det stedet hvor de ble tilbedt.<sup>1</sup> Hva hendte så med demonene som stod bak avgudene som pleide å være ved Kaabaen? Hvem er i Kaabaen nå? Er det Allah eller noen fordrevne dsjinner?<sup>2</sup>

Spør deg selv, hvis Allah er allestedsnærværende hvorfor behøver man da å vende seg i en spesiell retning for å be, og i retning av en svart stein for den saks skyld?

“ Åh dere som tror! alkohol, gambling, [tilbedelse av] offerstener og [spådom med] piler er en vederstyggelighet og et Satans verk. Unngå slike ting [vederstyggheter], så det må gå dere godt!” (Sura 5:93)

Koranen lærer altså at man ikke skal tilbe steiner, ikke sant? Vel, hva med Kaabaen som også er kjent som den svarte steinen. Hvis jeg fortsatt hadde vært muslim ville jeg ikke visst hva jeg skulle tro, fordi en annen “åpenbaring”

---

<sup>1</sup> Redaktørens merknad: Selv om de fleste i USA ikke forstår det, har alle falske religioner blitt utstyrt med kraft fra onde ånder. Demonene (dsjinnene) kan til og med få tilhengerne til å utføre overnaturlige ting: De kan få visjoner, forskjellige stemmer, ukjente tunger, bevege objekter, utføre levitasjon, påkalle ånder, gi ut-av-kroppen-opplevelser, døds-forbannelser etc. Selvmords-bomberne i Israel er påvirket av demoner så de tror de gjør det gode, ellers ville de aldri utført slike unaturlige handlinger. Noen pastorer i USA tror de ser og snakker til Jesus, men hvis man studerer Bibelen for å prøve hva deres “engel” sier til dem, viser det seg at deres visjoner er demoniske. Skriften advarer oss mot denne muligheten, 2 Kor. 11:14 “Og det er ikke noe å undre seg over. For Satan selv omskaper seg til en lysets engel.” Er det ikke å se en “lysets engel” det som hendte med Muhammed i den hulen nord for Mekka.

<sup>2</sup> Demoner kan være territoriale. Dr. Neil T. Anderson bekrefter dette fenomenet i sin bok om friheten i Kristus fra demonisk påvirkning - Neil T. Anderson, *The Bondage Breaker* (Eugene, Oregon, USA, Harvest House Publishers, 1993) ISBN 0-89081-787-1.

i den samme Koranen forteller oss at ikke bare Kaabaen skal tilbes, men også de små åsene Safa og Marwa.

“Legg merke til! Safa og Marwa er blant Guds symboler. Så om de som besøker huset [*Kaabaen*] i sesongen eller til andre tider skulle gå rundt disse, er det ingen synd.” (Sura 2:158)

Hvilket symbol? Ser Allah ut som Kaaba eller Safa eller Marwa? Historisk var den avgudsdyrkende betydningen av disse åsene så sterk at Muslimer i tidligere tider motsatte seg å gå rundt dem i det hele tatt. Derfor “åpenbaringen” som godkjente praksisen. Siden Allah også gav befalingen om å tilbe et menneske; Adam (Sura 7:11-13; 38:72-77), er ikke hans befaling til Muslimer om å tilbe steiner og åser noen overraskelse.<sup>1</sup>

Hva med de astrologiske symbolene halvmånen og stjernen? Hvordan Islam oppstod og aksepterte disse okkulte symbolene er best kjent av Allah selv og hans dsjinner. Hva med kjedet av bønneperler som Muslimene bruker i sine bønner?

Jeg var selv Muslim. Mitt mål med denne kritikken av Islam er å påpeke falskheten i disse avskyelige tingene for godtroende tilbedere. Den er for å hjelpe mennesker som har lært å memorere alt, men som ikke har fått muligheter til å kjenne sannheten eller feilen ved det de har lært. Målet med denne boka er oppnådd hvis du, etter å ha lest den, (ved Guds nåde) blir satt fri fra djevelens snare. Hellige åser, hellige steiner og bønneperler er ikke noe annet enn institusjonalisert avgudsdyrkelse.

<sup>1</sup> Det er en referanse i Bibelen i Sakarjas bok som noen tror handler om Islam og Kaabaen. Den er skrevet i billedspråk, men hesikten med avsnittet er tydelig nok. Redaktørens merknader inne i Bibelsitatet er satt i skråstilt skrift:

Sakarja 5:6-11 ... Han sa også: “Dette er hva en kan se over hele jorden.” Se et blylokk ble løftet opp, og det var en kvinne som satt i efaen (*Efa var en sønn av Midian hvis navn betyr “mørke.” [Se Holmans Bibel Leksikon] En efa kan også bety en liten kurv*). Så sa han: “Dette er selve ugudeligheten.” ... Så sa jeg til engelen som talte med meg: “Hvor drar de med efaen (*mørket eller mørkets kurv?*)?” Han sa til meg: “De drar for å bygge et hus til henne i landet Sinear (*På Sakarjas tid inkluderte landet Sinear Arabia*). Når det er ferdig, skal hun settes der på sin sokkel (*Kaabaen?*).”

Det finnes nå en sokkel (pidestall) i Mekka, innviet til Allah, som alle Muslimer tilber. Og menneskene som tilber Allah, er ikke de i et stort åndelig mørke?

“Du skal ikke lage deg noe utskåret bilde ... du skal ikke falle ned og tilbe dem ...”  
(2 Mos. 20:4-5)

#### **“Dere” betyr alle; inkludert Abraham!**

“Men resten av menneskeheten, de som ikke ble drept ved disse plagene, omvendte seg ikke fra sine henders verk, slik at de sluttet å tilbe demoner og avgudsbilder av gull, sølv, kobber, stein og tre, slike som verken kan se eller høre eller gå. Og de omvendte seg ikke fra sine mord eller fra sin trolldom eller fra sin kjønnslige umoral eller fra sine tyverier.”  
(Åp. 9:20-21)

Vil du ikke omvende deg? Hvis du ikke vil fordi du ble født inn i og vokste opp i denne religionen, så hør hvilken skjebne som venter deg:

“Og røyken av deres pine stiger opp i all evighet. Og de har ingen hvile verken dag eller natt, de som tilber dyret [*gjennom falske religioner*] og hans bilde ...” (Åp. 14:11).

Noen bøyer seg for bildet av Jesus, Maria, et kors eller et krusifix. All slik styggedom medfører alvorlig straff. Mange såkalte Kristne drar på pilgrimsreise til Vatikanet for å kysse Pavens fot. Dette er også en styggedom, og uten bibelsk støtte. Jesus forkastet pilgrimsreise idéen. Han slo fast at Gud er ånd, og tilstede over alt samtidig. Vi kan bare tilbe ham i ånd og sannhet.

“Jesus sier ... tro Meg, den time kommer da dere ikke skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jerusalem. Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik. Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet.” (Joh. 4:21-24).

Hvis vi aksepterer at det å kysse føttene til et menneske er en styggedom, da burde et hvert rett-tenkende menneske innrømme at det å løpe rundt og kysse en livløs struktur som Kaabaen er en av de verste styggedommene under solen. Sannheten er at religion utenfor Kristus er hedenskap. Falske guder vil alltid produsere falske profeter, og falske profeter vil igjen produsere falske religioner.

## Så hvem er Allah?

Muslimere bruker et så fjerne språk som mulig for å beskrive Allah. De prøver å gjøre ham mest mulig opphøyet for å ta motet fra folk, slik at de ikke begynner å gjøre undersøkelser om ham. Hvis du spør en Muslim om å definere Allah, vil han bare gå rundt grøten og tillegge ham egenskaper som han verken har eller som passer til ham. Men Allah er ikke så mystisk som Islam vil verden skal tro. Han har vært i Kaaba steinen hele tiden. Sannelig, Kristne har ikke bedt nok for å få ham fjernet, og vi vil kanskje aldri lykkes, før han møter sin dom i Megiddo dalen.

Noen sier at ordet Allah var; eller er avledet fra det Syriske Alaha. Men navnet Allah eksisterte lenge før Islam. Det kan bevises på grunn av navnet Abdullah (som betyr Allahs tjener). Det var navnet på Muhammeds far. Spørsmålet blir da: Til hvem ble dette navnet først åpenbart? Det er i alle fall sikkert at ingen av de Bibelske profetene refererte til det. Det finnes absolutt ingen spor av dette navnet i Bibelen. Det er Arabisk, ikke Israelittisk.

Men i hjernen til Islamske lærde blir alt som kan fremme Islams sak rettferdiggjort (negativt eller positivt), så de kan lyve og påstå at navnet Allah ble åpenbart for Adam, Abraham og til og med Ismael. Løgner kan bli fortalt om disse patriarkene fordi de har vært døde i lange tider, og er utilgjengelige slik at de ikke kan gjendrive alle slags falske påstander. Og de lar aldri Abraham være alene.

Det før-islamske Arabia blir av Muslimene referert til som "Al-Jahiliya," og betyr en periode med uvitenhet hvor Araberne hovedsakelig var flergudsdyrkere. I og rundt Kaaba tilbad Araberne 360 avguder (idoler). Hver klan hadde sin spesielle avgud som de tilbad.

Muhammeds bestefar, Abdul Muttalib, var leder i Mekka og vokter av Kaabas 360 avguder. Koranen bekrefter at han var en polytheist. Navnene som Muhammeds bestefar gav sine barn er dessuten bevis på at Muhammed kom fra en familie som var avgudsdyrkere.

Muhammeds far fikk navnet Abdullah som betyr Allahs tjener. Navnet til Muhammeds onkel var Abdul Manaf som betyr Manafs tjener.

Hans andre navn var Abu Talib som betyr far til Talib. Dette er ugjendrivelige bevis på at Allah og Manaf var klanguder som ble tilbedt av Muhammed og hans folk. Islamske lærde forsøker å skjule de historiske faktaene at Muhammed tilbad avguder både før og etter at han gav seg ut for å være profet. Men de kan ikke fjerne beretningene i selve Koranen.

At Muhammed senere ble fascinert av Jødernes og de Nestorianske Kristnes monotheistiske tro er ubestridelig. Han møtte mange av dem i Mekka og på sine forretningsreiser til Syria. Han hustru Khadija var Katolikk, og det var også Waraqa ibn Naufal, hans hemmelige lærer.

Nå ønsket Muhammed å samle den Arabiske rasen i en teokratisk setting, men det var ikke mulig å dra med seg alle disse 360 avgudene. Muhammed bestemte seg for å velge blant avgudene i sin egen klan. Det falt naturlig for ham å plukke ut Allah, avguden som hans far var oppkalt etter. Hvem som helst av de andre ville gjort samme nytten; en avgud er en avgud. Det finnes en ond ånd bak enhver avgud, og den forfører sinnet og hjertet.

De som prøver å gjøre Allah enestående og guddommeligjøre ham over de andre avgudene i Mekka, bør huske på at Muhammed like godt kunne ha plukket ut Manaf, Al-Lat, Al-Uzza eller hvem som helst av de andre; og valget hans ble ikke støttet av alle, inkludert hans egen onkel, Abdul Manaf. Det kommer tydelig fram på grunn av det faktum at Abdul ikke underkastet seg Allah og Islam helt til sin død. Han holdt seg til Manaf.

Denne opphøyelsen av et idol (en avgud) over de andre 359 hisset opp de andre klanene i Mekka. Forfølgelsen av Muhammed som oppstod i kjølvannet var ingen ting annet enn en intern krangel mellom klanene om hvilket idol som skulle æres og ikke æres. På samme måte ble Koranen skrevet på Muhammeds dialekt (Quraish). For å passivisere de andre stammene fortalte Muhammed dem (blandet med "åpenbaringer") at den bevarte tavlen i himmelen var skrevet på Quraish. Verden ble så bedt om å svelge den Islamske løgningen at alle Kaabaens idoler ble ødelagt. Det er bare ikke sant. Det sies at omkring fire av disse idolene fortsatt eksisterer. Vokterne av Kaabaen burde åpne steinen for uavhengige inspektører hvis noen tviler på dette.

Akkurat slik Islam har forledet 1.2 billioner Muslimer, og til og med noen uvitende Kristne til å tro at Jesus er Isa eller Esau, slik har de også forsøkt å få

verden til å tro at Allah er Gud. Men det er ingen forbindelse mellom Allah og Bibelens Gud som åpenbarte at Hans navn er Yahweh, eller “Jeg Er.”

*Websters New Collegiate Dictionary* sier at navnet på den sanne Gud er “Tetragrammaton” som betyr at det er satt sammen av fire bokstaver. Disse hebraiske bokstavene er skrevet som YHWH eller JHVH. De blir vanligvis uttalt Yahweh eller Jehovah. Yahweh betyr “Jeg Er.” Det navnet definerer Guds evige vesen og guddommelige natur: Den eneste sanne, allmektige, personlige, hellige Gud og “Gud over åndslivet til alt kjød” (4 Mos.16:22, sml. Joh. 4:24). Den Gud som åpenbarte Seg Selv for Sitt folk og gjorde en pakt med dem, ble deres lovgiver. Han som er verdig all ære og tilbedelse.

Hvis Guds navn virkelig var Allah, hvorfor åpenbarte Han ikke dette navnet til profeten Moses eller til noen av de andre Gamle Testamentlige profetene? Det Høyeste Vesen er evig. Er Han ikke det? Hvis Gud er uten begynnelse og ende, er ikke navnet Hans også evig og uforanderlig? Naturligvis. Men hvis Koranen er korrekt var det ingen som kjente til Guds navn før Muhammed, og Gud visste ikke hva han snakket om da Han fortalte Moses at Hans navn var “Jeg Er den Jeg Er.”

Det var ved den brennende busken at Gud åpenbarte Seg Selv for Moses som “Jeg Er” (2 Mos. 3:14). “Jeg Er” viser Hans evige eksistens som ikke har noen begynnelse og ende. Han er den eneste evige Gud. Det er ingen annen. Det er ikke plass til noen avgud (idol) som prøver å kuppe Guds trone. Navnet Allah tilhører ikke den sanne Gud men en Arabisk avgud.

Men det er mer. Da Jesus kalte seg “Jeg Er” i Joh. 8:58 sa Han i virkeligheten at Han er den samme “Jeg Er” som snakket til Moses ved den brennende busken. De som var tilstede visste at Jesus erklærte at Han Selv var den siste, perfekte og praktiske åpenbaringen av den sanne Gud. Profeten Jesaja visste det også da han kalte Jesus “Immanuel” som betyr

---

<sup>1</sup> Den etymologiske roten til Yahweh er faktisk et ubrukt Hebraisk verb, *havah* (verbet å være). JHVH, “Jeg Er” blir oversatt i de Norske Biblene med “Gud er Herre”, avhengig av oversettelsen. Jødene idag verken sier eller skriver ordet *havah*, som betyr “Jeg Er,” eller skriver navnet på G-d på noen som helst måte, fordi de betrakter navnet G-d som for hellig både til å uttale og å skrive. De utelater en bokstav i G-d, slik du ser her, eller omtaler Ham som *Ha Shem*, som ganske enkelt betyr “Navnet.”

“Gud med oss.” Dette er ikke polytheisme, Gud Faderen og Jesus Hans Sønn er ett Vesen, en og samme substans. Jesus sa:

Joh. 10:30 “Jeg og Faderen, Vi er ett.”

Dette er den eneste sanne og evige Gud. Alle andre er avguder eller innbilte guder.<sup>1</sup>

Jeg kan høre at noen av dere roper, “Ha! Det er ikke sånn; Allah er bare et annet navn for Gud. Arabere tilber den samme Gud som vi, bare med et annet navn.”

Det synspunktet er det mange desinformerte mennesker som har, men det er galt.

Javisst, Allah er det Arabiske ordet for deres gud, men er Allah navnet på den suverene og allmektige Gud som skapte Universet? Utenom Muhammed (hvis sannhet som profet de Islamske lærde fortsatt må bevise) finnes det ingen nedtegninger noe sted på jorda at Gud har snakket gjennom Arabere. Faktisk sier Bibelen akkurat det motsatte. Den siste boka i Bibelen ble skrevet på slutten av det 1. århundre. En av de siste erklæringene er:

“Åp. 22:18 ... Hvis noen legger noe til alt dette, skal Gud legge på ham de plagene som det er skrevet om i denne boken.

Er det ikke det Muhammed gjorde? Utropte han ikke seg selv til profet lenge etter at Gud befalte at ingen skulle legge noe til det Ordet Han allerede hadde åpenbart? Så hva bevises med dette, at en hel rase kan ta feil i deres gudsoppfatning? Vel, Bibelen sier, “Det står fast at Gud er sannferdig, men hvert menneske er en løgner,” (Rom. 3:4). Dette betyr at alt som blir skrevet som er mot Guds Ord er en løgn. Siden det Høyeste Vesen har fortalt oss at Hans navn er Yahweh “Jeg Er,” da er hvem det enn måtte være som sier at Hans navn er noe annet, påvirket av djevelen Joh. 8:44).

Man skulle tro at Kristne ville distansere seg fra alle som tror at Gud ikke kjente Sitt eget navn, men slik er det ikke. Kristne i Hausa stammen tilber og opphøyer Allah. Så lenge Kristne bøyer seg for Allah vil det aldri bli noen seier over Islam. Ikke til å undres over at misjonering blant Muslimer har liten effekt. En som

---

<sup>1</sup> Et annet vers i Bibelen beskriver perfekt hvordan Jesus, Sønnen er ett med Gud Faderen, Jesaja 9:6 “For et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal kalles Under, Rådgiver, Mektig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.”



nevner navnet Jesus og bøyer seg ned for en eller annen falsk Gud, uansett navn, ber så og si om at fienden brenner tallet 666 på hans panne. Advarer ikke Skriften oss om denne faren? Jo sannelig:

“Så åpnet han sin munn [*dyret som er inspirert av dragen*] til bespottelse mot Gud, for å spotte Hans navn, Hans bolig og dem som bor i himmelen. Alle som bor på jorden, skal tilbe ham, de som ikke har navnene sine skrevet i Livets bok hos Lammet som ble slaktet fra verdens grunnleggelse.” (Åp. 13:6,8)

Det er virkelig blasfemi å bakvaske Guds farskap og Jesus Kristus Hans Sønns gudommelighet. De som gjør det kjenner virkelig ikke Gud. Det overnevnte sitatet er veldig klart: Enhver hvis navn ikke er skrevet i Jesu bok, Livets bok tilber Satan (dragen). Listen over de som er i dragens klør er endeløs. Den inkluderer Muslimer, hyklerske Kristne, Hinduer, Buddister, Hare Krishnaere, Rosenkransere, Satanister, narkomane, homoseksuelle, voldtekstmenn, pornografer, de som deltar i okkultisme og alle som vender seg bort fra Jesus, Guds Sønn.

Mange Kristne vet ikke at de tilber dragen på en eller annen måte. Noen synger til og med sanger med Allahs navn. Hvis du kaller deg selv Kristen og fortsetter å tilbe Allah, da er det noe fullstendig galt med din forståelse av Kristendommen. Den sanne Gud er en nidkjær Gud som ikke vil tolerere tilbedelse av noen andre enn Ham selv. Den Gamle Testamentlige nasjonen Israel ble ødelagt fordi de tilbad andre guder, og Gud har ikke forandret seg. Kanskje du allerede er beseglet med Allahs segl - med et “666” på din panne, eller kanskje ditt navn ikke er i Lammets bok, Livets bok - en Kristen uten Kristus - som tilber dragen. (Åp. 13:8)

Noe argumenterer med at den Allah de Kristne tilber er forskjellig fra Muslimenes Allah. De sier at Kristne og Muslimer skiller seg fra hverandre ved en ulik forståelse av Allahs karakter. Men hvem har vel et sterkere krav på Allah enn Muslimene, og hvor mange Allaher er det? Mange som kaller seg Kristne er en slags Rakel i Kristen innpakning.<sup>1</sup> På samme måten er det mange Kristne som

---

<sup>1</sup> Rakel, på grunn av sin mangel på personlig kjennskap til “Jeg Er” stjal sin fars idoler (husguder). 1 Mos. 31:19

ikke har en korrekt forståelse av Bibelens Gud, og som driver uttukt med den Islamske guden Allah. De bruker alle argumenter under himmelen til å rettferdiggjøre sin åndelige konkurs, men til ingen nytte. Argumenter som ikke stemmer med Guds Ord, uansett hvor logiske de enn måtte være, vil bare føre til sterkere vrangforestillinger (bedrag):

“og med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kan bli frelst. Og av den grunn skal Gud sende dem villfarelsens makt, så de skal tro løgnen.” (2 Tess 2:10-11)

Oversetterne av Hausa Bibelen har gjort problemet svært alvorlig. De har erstattet navnet Yahweh med navnet Allah, og derved bragt mange Kristne under innflytelse av dragen. Noen mener at før navnet “Allah” ble brukt i Hausa Bibelen måtte de lærde ha foretatt omfattende forskning til støtte for deres valg. Men ingen forskning kan unnskyldes en unøyaktig Bibel oversettelse. Gud visste hva Hans navn var da Han inspirerte Bibelen, og Han gav ingen autoritet til å forandre det. Sannheten blir ikke funnet ved menneskelig forskning, uansett hvor lærd man er, men ved guddommelig lys over Guds nøyaktige Ord. Derfor kan vi være sikre på at enhver Bibel oversetter som blander sammen Allah med Yahweh ikke var inspirert av Gud til å gjøre det.

### **Opprinnelsen til Islam blant Hausaene.**

Hvordan ble navnet “Allah” opprinnelig innført hos Hausaene? Vel, Sunni Islam kom til Hausa folket i det fjortende århundre ved Sudanesiske og Arabiske handelsmenn. Men en lærd religiøs leder som snakket Fulani, Uthman Dan Fodio, stilte spørsmål ved Islams renhet. I 1802 erklærte han Jihad mot de tradisjonelle Hausa lederne, og erstattet det innfødte Hausa aristokratiet med et Fulansk feudalistisk styre-sett.<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Islams renhet var bare et påskudd. Det underliggende målet for Jihadistene var å påtvinge Fulansk imperialistisk hegemoni over Afrikanere sør for Sahara. Den vanlige Islamske taktikken er å bruke sin religion til politiske formål. Det kommer tydelig fram ved hvordan Hausa kongedømmet ble styrtet. Sokoto kalifatet med sitt emirat system som trengte seg inn nesten alle steder i Nord Nigeria gjorde en hel rase til slaver. Det Islam som vant fotfeste på slutten av Uthman Dan Fodios revolusjon var ikke forskjellig fra det Islam de påstod at de skulle rense. Heller ikke er det nåværende Islam som praktiseres av Uthman Dan Fodios etterkommere forskjellig fra det Islam som fantes under Hausa kongene. Islam er det eneste system hvor de som er blitt slaver ikke ønsker

Hausaene i dag ikke bare tilber Allah men tenker, spiser, drikker og snakker om Allah i så stor grad at det før-islamske navnet for det høyeste vesen helt har gått i glemmeboken. Mange mennesker, noen Kristen inkludert, står klare til å føre lange argumentasjoner hvor de påstår at Hausaene aldri har hatt noe annet navn på Gud enn Allah. Noen påstår til og med at Allah er et Hausa ord. De tar sørgelig feil. Før Islam ble innført i det 14. århundre var Hausa navnet for det høyeste vesen "Ubangiji". Det er en sannhet som mange Hausaer fortsatt kan bekrefte.

Så hvorfor erstattet Allah, Ubangiji? Ingen vet det sikkert? Men det er Arabisk, og Arabisk er Islams språk.<sup>1</sup> Alle Muslimer blir lært å ære Arabisk over sitt eget språk. Alle blir undervist i Arabisk og alle memorer på Arabisk. Arabisk blir satt så høyt av noen Muslimer at de til og med drikker en cocktail som heter "Ruwa Alo" (lagd av vaskede vers fra Koranen skrevet på en leirtavle - en overtro som man mener har medisinsk virkning). Den enkle bekjennelsen av Islamsk tro, "Lahi la illa Ilah Muhammadu rasul la Ilah"<sup>2</sup> kan ha slått ut det pre-islamske Hausa navnet for Gud, og

---

frihet fordi deres herrer forteller sine ofre at det er Allahs vilje. Dette er grunnen til at det aldri vil bli demokrati i den Arabiske verden. Og Vesten vil alltid snu hodet vekk og se en annen vei. At Uthman Dan Folijs skjulte agenda var kolonialisme er udiskutabelt - han delte ut flagg til offiserer som gikk inn i forskjellige områder i Nigeria og som bosatte seg der. Så nøret de opp under diverse stammestrider i disse områdene. Fulaniene lot som om de spilte rollen som fredsmeglere, eller som i Illorin saken, hvor de gikk til krig sammen med de innfødte som ville rive seg løs fra åket under Aladin in Oyos imperium. Som et resultat av dette drepte de disse stammelederne og grep makten i forvirringen som oppstod. De angrep til og med Borno imperiet, som ikke bare var en Islamsk stat men hadde fine lærde som El-Kanemi som sine ledere.

<sup>1</sup> Det burde med rette bli kalt rasisme. Foruten Arabisk, er de andre språkene som regnes for hellige i Nigeria de som blir snakket av de tidlige Jihadistene, deres samarbeidspartnere eller ofre; Fulfulde, Hausa og Kanuri. Enhver som ønsker å passe inn i systemet må snakke disse språkene. På grunn av denne radikale, Islamske rasismen har mange stammespråk blitt utryddet, som f.eks. Holma og Zunu. Dette var fremtredende språk i Adamawa regionen, men de blir ikke lenger talt. Fulaniene som brakte Islam til dem fortalte dem at deres språk var en styggedom og polyteistisk, men at Fulfulde og Hausa språkene var hellige.

For å bli med i det politiske systemet Kanuri/Borno og motta statens privilegier, har ganske mange stammer fraskrevet seg sine egne språk. Når de så identifiserer seg med Fulani, Kanuri og Hausa blir de fanget inn i Islams nett. Folkegrupper som Galgamas, Kotokos og andre, foretrekker å bli kjent som Kanuris. Ikke fordi de ønsker å være det, men fordi de føler seg utrygge og uaksepterte som dem de egentlig er.

<sup>2</sup> "Lahi la illa Ilah Muhammadu rasul la Ilah" betyr bokstavelig: Ingen gud uten gud og Muhammed er guds utsending.

fjernet det fra språket deres. Den bekjennelsen finnes ikke i Ubangiji. Kanskje navnet “Ubangiji” ble drop-  
pet for å unngå at de skulle virke som “polytheisme.”

Koranen har alltid blitt brukt som et redskap for å eksportere Arabisk imperialisme. Erobrede stater blir vassalstater for kalifatet. Arabiske metoder kan ha myknet noe i tidens løp, men målene er de samme. Verdens erobring for Islam av Arabisk merke. Egypt er et eksempel. Egypt i dag er mer Arabisk enn Egyptisk. I sin bok, *Black Gold and Holy War*, s.8-9, maler Ishak Ibrahim, en nasjonal Egypter, et heller deprimerende bilde av hvordan Araberne invaderte landet hans og gjennomtrengte Egypt med sin kultur:

“Disse siste innvanderne (*Araberne*) ikke bare okkuperte Egypt på samme måte som tidligere stormakter, men ved sin kulturelle imperialisme gjennomtrengte de hvert eneste område i Egyptisk liv, slik at innen få år var denne kulturen blitt en integrert del av deres liv. Forandringen de brakte med seg ble permanent. Egypts opprinnelige arv dukket aldri opp igjen, med unntak av svake spor hos en liten minoritet av Koptiske Kristne som avslo å underlegge seg det Arabiske slaveriet helt og fullt. Kostnaden ved å avslå betydde ofte deres egen død. Gjennom manipulasjon, utpressing og regelrett utrydding av motstandere ble Islam majoritetens religion i Egypt. Noen få mennesker ble pålagt å betale høye skatter (Jizya) til Araberne, slik at deres eneste alternativ (hvis de ønsket å leve) var å akseptere Islam for å bli “blant de trofaste”. De som var for fattige til å betale skatter, og likevel uvillige til å omvende seg til Islam, ble drept.”

Dette er den Islamske metoden som tvinger den vanlige mannen i gata in i et satanisk - omvend deg eller dø - nett. Den vanlige Muslim trenger desperat vår kjærlighet og våre bønner. Han trenger å bli befridd fra det sataniske fangenskapet som han ufrivillig er blitt tvunget inn i. Vi må angre at vi har ønsket ham ille. Jeg vet hva jeg snakker om fordi jeg har selv vært der. Jeg var Muslim.

Mange Kristne i Nigeria, særlig de i Nord, er ikke interessert i å nå Muslimer. kirkelig ansatte og legfolk mener alle at Muslimer bør dø og gå til Helvete fordi de dreper Kristne og brenner kirkene deres. Jeg tror at slike Kristne er ondere enn de Muslimene de fordømmer.

Når sant skal sies, Muslimene er ikke onde. Det folk ser som ondsakp er religiøs iver. De prøver så hardt de kan å leve etter det de tror på. Muslimer er ikke bare klare til å drepe for Islam men også til å dø for Islam - sannelig en lekse å lære for de som sier de tror på Jesus men ikke er klare til å ofre noen ting for Ham.

Aversjonen mot Muslimske mennesker finnes over alt. En Amerikansk misjonsforsker gjorde en undersøkelse i Egypt, og fant ut at Koptiske Kristne (etter 1300 år med alvorlige forfølgelser fra Islam) var imot frelse av Muslimer. Kopterne mente at det ville være veldig urettferdig at Muslimer skulle bli frelst og komme til himmelen, etter å ha nytt alt de hadde på jorda på andres bekostning.

Vi trenger å ta til oss Nelson Mandelas eksempel fra SørAfrika. Etter å ha sittet fengslet i nesten tre tiår av de som støttet Appartheid, tilgav han alle de som fengslet ham, og anklaget ikke noe annet enn systemet. Likeledes trenger vi å elske Muslimer, men hate det demoniske Islamske systemet som de er bundet av. Vi har ikke fått befaling om å slåss mot mennesker men mot djevelen. Ikke med fysiske våpen, men med Guds Ord og bønn som våpen (Ef. 6:12). Kjærlighet som ikke når ut for å hjelpe de som skader oss, er ikke Guds kjærlighet. (Se Matt. 5:44)

Jeg er overbevist om at hvis Jesus var fysisk tilstede nå, ville Han ikke gå til kirkene, men til moskéene, for å bringe Muslimer inn i Sitt kongedømme. Hans lignelse i Luk 15:3-7 setter eksempel. Jesus kom ikke for å frelse rettferdige, men bringe syndere til omvendelse. Åpne Bibelen, les den, og fall på dine knær. Vi trenger å be Gud å tilgi oss for våre harde hjerter og vår likegyldighet.

## Islam & Kvinnenes Status

Islam har mye å si om kvinnenes status. Det blir sagt at Koranen har opphøyet kvinnen på en slik måte at et helt sura (kapittel); “Kvinnene” er oppkalt etter dem. Men det vesentlige spørsmålet er dette; hva lærer egentlig dette kapittelet? Sura 4:3 gir tillatelse til Muslimer å gifte seg med så mange som fire kvinner samtidig, og en mann kan skille seg fra dem (“hvis det er nødvendig”) og gifte seg med et helt nytt sett, helt uten grunn. Kristne tror at Gud kunne ha skapt en hel hærske av hustruer til Adam hvis polygami hadde vært Guds plan. Men han gav Adam bare en hustru, og Eva ble “mor til alt som lever” (1 Mos. 2:22; 3:20; Matt. 19:4-6; 1 Kor. 7:2).<sup>1</sup>

Mens det er et tak på hvor mange hustruer en Muslim kan ha på en gang, så finnes det ingen begrensning på antall konkubiner han kan samle opp (Sura 4:24 sml. Sure 33:50). Det virker som om den økonomiske posisjonen en mann har bestemmer antall konkubiner han kan ha. Den passende definisjonen av Konkubinisme er legalisert hor og prostitusjon. Hor blir definert som en gift person som har seksuelt samkvem med andre enn sin hustru, mens en konkubine er en kvinne som ikke er gift med en mann men bor sammen med ham som om hun var hans hustru. En mann som holder konkubiner er en ekteskapsbryter, mens kvinner i den posisjonen ikke er noe annet enn horer

---

<sup>1</sup> Bibelen fortsetter med å si: 1 Mos. 2:24 “Derfor skal en mann forlate sin far og sin mor og være knyttet til sin hustru, og de skal være ett kjød.” Legg merke til at hustru står i entall, ikke hustruer. En mann blir ett kjød med en hustru. Gud hater skilsmisser uansett årsak: Mal 2:14-16 “Fordi Herren har vært vitne mellom deg og din ungdoms hustru, henne som du har vært utro mot, enda hun er din ektefelle og din hustru ved ektepakten ... Men dere må vokte deres Ånd! Og du må ikke være utro mot din ungdoms hustru. For Herren Israels Gud sier Han hater skilsmisse, for det dekker klærne med vold, sier hærskaenes Herre. Vokt derfor deres ånd, så dere ikke blir troløse \*.”

\* svikefulle

og prostituerte. Likevel gir Islam og Allah taus anerkjennelse til denne store umoralen.<sup>1</sup>

Undrer du deg fortsatt over hvorfor Islam går til angrep på Bibelen? Hvis Islam ikke er et system med manglende likeverd og partiskhet, hvorfor tillater den ikke kvinnene å gifte seg med fire menn på en gang, og gir dem tillatelse til å ta så mange mannlige konkubiner som de måtte ønske. Hvis det å bryte ekteskapet er gjort lovlig for menn, hvorfor er det ikke legalisert for kvinner også? Når alt kommer til alt så må det som er godt for gassen også være godt for gåsa. Men jeg vet at menn, slik de nå engang er, ville aldri akseptere et slikt arrangement. Jeg ville blitt fylt med indignasjon hvis en annen mann brukte min hustru. Kvinner føler det på samme måten, selv om de ikke gir uttrykk for det.

En muslim kan avstå fra å ha forhold til sine hustruer hvis de ikke oppfører seg som de skal (ikke minst takket være den lenken av konkubiner han har rett til å ha). En mann kan fysisk slå sine hustruer hvis opprøret fortsetter (Sura 4:34). En kvinne som er blitt funnet skyldig i hor skal låses inn i fangenskap til hun dør (Sura 4:15), mens en mann som er funnet skyldig i samme sak bare behøver å angre for å få tilbake sin frihet (Sura 4:16).

### Legal Status for Kvinner

En mann og hans hustru sammen gir retning og hensikt for deres familie. Men, i Islam, er ikke hustruen en gang så nær at hun er en likeverdig partner til sin ektemann. Han er en halvgud i huset, som holder alle rettigheter og autoritet i sine hender. Barna tilhører ham etter loven.

Han møter sin families behov, men han behøver ikke å fortelle dem om sin finansielle situasjon. Hustruen er ikke nødvendigvis en livstids ledsager med like rettigheter, men blir sett på som et "marsvin" for seksuell eksperimentering eller barneprodusent.

Det finnes unntak naturligvis, hvor edle og følsomme Muslimer åpner seg for innflydelsen fra de verdensomfattende menneskerettighetskampanjene, eller hvor noen smarte kvinner utøver kontroll over sine ektefeller. Kristendommen

---

<sup>1</sup> Profeten Moses skrev i De Ti Bud: 2 Mos. 20:14 "du skal ikke drive hor." Bud mot utukt og hor blir gjentatt igjen og igjen gjennom hele Bibelen, f.eks.: 1 Kor. 6:18 "Flykt fra hor! Enhver synd som et menneske gjør, er utenfor legemet. Men den som lever i hor, synder mot sitt eget legeme." Hor blir definert som det å ha sexuell samkvem med andre enn sin egen hustru.

har også hatt innflytelse på Arabiske skikker til en viss grad. Men generelt sett er det tydelig at Islam er mannens verden. Kvinner må holde seg i bakgrunnen.

I rettsalen tilsvarer mannens vitnesbyrd to kvinners vitnesbyrd. I arvesaker i familien mottar kvinner alltid mindre enn menn. Faktisk gir Koranen direkte instruksjoner: “En mannlig arving tilkommer to kvinneliges andel” (Sura 4:11; 4:176).

Koranen summerer vakkert opp kvinnes status i Surat al- Baqara (Kua):

“Deres kvinner er som åkrer for dere, så gå til deres åker slik som dere ønsker, alt på beste måte” (Sura 2:223) Å si at hustruene må være passive er underforstått. I følge Koranen er de som en åker eller landeieendom, mens ektemennene er landeierne. Liksom åkrene ikke har noen egen vilje, i Islam er det slik for hustruene også.

Amerikanske og Vestlige kvinner som blir styrt av sine hormoner slik at de gifter seg med Muslimske immigranter burde ta omkostningene med i betraktning før de hopper inn i et slikt arrangement. Såkalte “vantro” kvinner som i øyeblikkets hete har giftet seg med en muslimsk mann, angrer på det etter hvert.

### **Anerkjenner Koranen kvinnelige profeter?**

Bibelen anerkjenner at det er ånden og ikke kjønn som teller i tjenesten for Gud, derfor gir Bibelen rom for kvinnelige profeter (*profetinner*), kvinnelige lærere og evangelister, akkurat som menn. Vi lærer fra 2 Mos. 15:20 at Miriam, Moses og Aron sin søster var en profetinne. Koranen, som lærer at Moses og Aron var profeter, nekter å godkjenne Miriam som en profetinne fordi Islam ikke kan tenke seg at en kvinne skulle inneha stillingen som en profet. Bibelen anerkjenner igjen Anna, datter av Fanuel som profetinne (Luk 2:36).<sup>1</sup>

Akkurat som Abraham ble plukket ut på grunn av sin tro (1 Mos. 15:6 sml. Rom. 4:3), slik ble også hans hustru (Sara) betrodd blant kvinner på grunn av sin

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: I Det Nye Testamentets tidsperiode, er det skriftlige begrensninger på når en kvinne kunne delta i forsamlingen. Hvis Kristne brødre er til stede skal hun være stille og underkaste seg. “En kvinne skal la seg lære i stillhet i full underordning. En kvinne tillater jeg ikke å lære eller ha myndighet over en mann, men å være i stillhet” (1 Tim. 2:11-12). Det påbudet blir forsterket ved “Kvinnene deres skal tie i menighetene” (dvs når kirkemøtet er en blandet forsamling av menn og kvinner) 1 Kor. 14:34. Dette pålegget ble ikke iverksatt. Ikke på grunn av manglende likeverd for nådens trone, men på grunn av at forholdet mellom Kristus og Kirken skulle opprettholdes og ikke bli brutt. (Ef. 5:21-32 sml. 1 Kor. 11:2-6). Se Skolfield, *Demons in the Church* (Fort Myers, FL, Fish House 1993)



lydighet (1 Peter 3:6). Biblen er full av kvinnelige aktivister. Dronning Ester er et eksempel (Les Esters bok i Bibelen). Det var mange andre: Tabita eller Dorkas (Ap. 9:36); Lydia Ap. 16:14-15); Føbe, menighetstjenesterinnen (Rom. 16:1). Listen er uendelig, kort fortalt, Bibelen går veldig langt i å ikke gjøre åndelige forskjell på menn og kvinner. Vi er alle ett i Jesus Kristus (Gal. 3:28). Det er denne åndelige likheten som tillater kvinner å tilbe i samme kirken som sine mannlige motstykker.

I denne del av verden får ikke Muslimske kvinner lov til å be i samme moskéen som menn. Da en kjent Islamsk lærer for en tid tilbake sverget at han aldri ville leve lenge nok til å se en kvinnelig president i sitt land, viser det bare hvordan den Islamske ånden er. I Pakistan ble det utløst sterke protester ved valget av Mrs Benazir Butto (senere fjernet ved en folkeavstemning).

Jeg har virkelig medfølelse med Muslimske kvinner. Det finnes ingen måte de kan bli fri fra sitt slaveri så lenge de blir værende i Islam. Faktisk, Islamsk lov og familiebånd gjør det enda vanskeligere for Muslimske kvinner å riste av seg sine lenker enn i noe annet samfunn på jorden. Men, det er håp for deg hvis du vender deg til Kristus. Hans blod kan smelte bort alle lenker av undertrykkelse og slaveri.

## Profeten Muhammeds Moralske Liv

At de Kristne nekter å anerkjenne Muhammed som profet er irriterende for de fleste Muslimer. De lurar på hvorfor vi ikke gjør det samme, når de anerkjenner Jesus som profet. Våre Muslimske venner bør gjøres oppmerksomme på at anerkjennelsen av en sann profet ikke er basert på gjensidig godkjenning. Hvis Muhammed var den “største” og den som “forsegler” profetiene - hvis han sørger for en sikrere vei å komme til himmelen på enn det Jesus gjør - da ville de Kristne ikke nøle med å akseptere ham. Men en profet må granskes nøye før han blir mottatt, fordi det å tro på en profets budskap kan få evige konsekvenser for våre sjeler.

I løpet av våre undersøkelser burde vi også bli gitt tillatelse til å stille spørsmål ved en profets moral, og dette inkluderer Muhammed som fremstilles som profetenes “segl” (et Islamsk utsagn), og som i følge Koranen fikk en spesiell ekteskapelig status av Allah. Mange Islamske historikere hevder at Muhammed giftet seg med elleve hustruer. De som tror at hans sidesprang med kvinner er et utslag av hans storhet, innrømmer at han hadde så mange som tjuesju. I tillegg til disse hustruene, fikk Muhammed pålegg fra Allah om å holde så mange konkubiner (kvinner som var fanget i Jihad) som han hadde fingre på høyre hånd. Når man tenker over den Koranske teksten som gav disse spesielle privilegiene til Muhammed, kan man ikke motstå fristelsen å tro at Muhammed ville ha ubegrenset frihet til å ha så mange kvinner han ønsket, og brukte sine “åpenbaringer” for å forhindre sine hustruer og følgesvenner fra å sette begrensninger for hans kjødelige begjær. Det er ikke bare en tom spekulasjon:

### **De følgende “åpenbaringene” taler for seg selv:**

“Åh Profet! Vi har gjort det lovlig for deg å ha dine hustruer som du har betalt ekteskapsgave for; og de som din høyre hånd eier, krigsfanger som Gud har gitt deg; og døtrene til dine onkler og tanter på farssiden og morssiden som utvandret [*fra Mekka*] sammen med deg; og enhver troende kvinne som gir sin

sjel til profeten hvis profeten ønsker å ta gifte seg med henne; - dette gjelder bare for deg, og ikke for troende [*ellers*]; Vi vet hva vi har pålagt dem når det gjelder deres hustruer og krigsfangene som deres høyre hånd eier; for at det ikke skal bli noen vanskeligheter for deg. Gud er tilgivende, full av nåde.” (Sura 33:50).

Med flåter av hustruer til Muhammeds disposisjon, koblet med hans spesielle privilegium til å ha så mange konkubiner som han ønsket, syntes Muhammeds lidenskap for kvinner ikke å kjenne noen grenser. Han tok til og med den eneste kona til sin adoptivsonn, Zaid. Zaid Ibn Haritha var Muhammeds befridde mann og adopterte sønn. Muhammed giftet bort Zaid til en vakker kvinne som het Zainab, men etter som tiden gikk begynte Muhammeds hjerte å lengte etter henne. Så da han besøkte Zaid i hans bolig, sa Islams profet: “Priset være Allah som dreier menneskenes hjerter dit han vil” Zaid forstod budskapet og begynte å planlegge skilsmissen fra sin hustru.

Muhammed visst svært godt at ingen ting mindre enn en ny “åpenbaring” kunne redde ham fra denne foraktelige handlingen, så han overtalte Zaid fra å skille seg fra hustruen med en gang, men vente til avtalen kunne bli sanksjonert av en “åpenbaring” fra Allah. Les ordene i den påfølgende sura:

“Se! Du sa til en som hadde fått nåde fra Gud og din Velvilje; ‘Behold [*i vielse*] din hustru hos deg, og frykt Gud.’ Men du fryktet i ditt hjerte det som Gud ville gjøre; fordi du fryktet menneskene, men det er riktigere å frykte Gud. Så da Zaid oppløst [*ekteskapet*] med henne, med de nødvendige [*formaliteter*] gav vi henne til deg som hustru, for at det [*i framtiden*] ikke skulle bli noen vanskeligheter for de troende i [*saker som gjelder*] ekteskap med adoptivsonnenes hustruer, når de med den nødvendige [*formalitet*] har oppløst [*sine ekteskap*] med dem. Og Guds påbud må følges.” (Sura 33:37)

Årsaken til denne selv-profiterende “åpenbaringen” er innlysende: Zainaib, datteren til Jahsh, var Muhammeds kusine, og Arabiske skikker (før Islam) forbød ekteskap med hustruene til deres adopterte sønner selv etter en skilsmisse.<sup>1</sup> Kan du tenke deg en religion som hevdes å fremme

---

<sup>1</sup> Comp. Yusuf Alis Comm. No. 3726

hjerterets renhet og god moralsk oppførsel, som tillater sin profet - som allerede har elleve hustruer samt utallige konkubiner - å ta den eneste hustruen til sin egen adoptiv sønn? Den patetiske siden ved denne nedskrevne historien er at Allah, den antatte arkitekten bak rettferdighet og moral, faktisk tillot en slik foraktelig handling. Dommen over alle som elsker rettferdighet, hellighet og moral er beseglet hvis Allah, som unnskylder denne slags ondskap, får lov til å herske.

På den annen side er Gud i den hellige Bibelen mot all slags synd, og vil straffe hvem det måtte være som utøver den. Det er ingen respekt for personer hos Bibelens Gud (Rom.2:11). Hvis Bibelens Gud skulle være den samme som Koranens Allah, da måtte Han be om unnskyldning for å ha straffet profeten David som falt i en lignende synd (2 Samuel 12:1-12). Det måtte også sendes ut unnskyldende brev til menneskene i Sodoma og Gomorra som Gud ødela på grunn av umoral (1 Mos. 19:24-28).

Bibelen lærer at Gud har all makt, og den lærer også at Han er absolutt hellig. Bibelens Gud kan ikke utøve Sin makt på en måte som motsier Hans hellige natur. Den Gud som de Kristne tror på handler alltid i samsvar med Sin hellighet. Bibelens Gud har aldri tolerert synd. Hvis Han hadde gjort det ville han opphøre å være en hellig Gud. Det var derfor Han kastet Satan og hans falne engler ut av himmelen. Derfor straffet Han Noahs generasjon, Sodoma og Gomorra og de andre forøvrig.

Noe av det verste med Islam er den falske forståelsen av Gud. Islam ser på Gud som et veldig mektig vesen som utøver sin makt på en vilkårlig måte. Hvem kan spørre ham om noe? Slik resonnerer de. Men Bibelens Gud forandrer seg ikke. Han er den samme, igår, idag og til evig tid.

Et annet eksempel fra Muhammeds moralske liv, er hans affære med Maryam - en Koptisk pike som ble presentert for ham av guvernøren i Egypt. Han sov med henne den dagen det var Hafsahs tur. I et forsøk på å dempe Hafsahs sinne, sverget Muhammed på at han aldri ville røre piken igjen. Deretter kommanderte han Hafsah til å holde saken hemmelig for de andre hustruene. Men hun avslørte hendelsen for dem. Ergelig over at hans tillit var forrådt, straffet Muhammed resten av sine hustruer ved å holde seg borte fra dem en måned, en tid han forøvrig tilbrakte i Maryams bolig. Kall det en midlertidig skilsmisse!

Som forventet strømmet det ned “åpenbaringer” fra Aljana. Åpenbaringene ikke bare favoriserte Muhammed, men inneholdt også støtte fra Allah, Gabriel, rettskafne troende og englene:

“Åh Profet! hvorfor regner du som forbudt det Gud har gjort lovlig for deg. Du forsøker å tekkes dine ledsagere [*hustruer*] men Gud er tilgivende, nåderik. Da Profeten betrodde en av sine hustruer en sak, og hun avslørte det [*til en annen*], og Gud gjorde det kjent for ham, så hadde han fortalt noe av det og holdt noe tilbake. Når han så fortalte det til henne, sa hun, ‘Hvem har fortalt deg dette?’ Han sa ‘Han fortalte meg det som kjenner og vet alt [*om alle ting*]? Hvis dere to vender dere i anger, til Ham, deres hjerter er sannelig på avveie. Men hvis dere hjelper hverandre mot ham, sannelig Gud er hans beskytter, og Gabriel, og [*hver eneste*] rettskafne blant dere som tror, og i tillegg vil englene hjelpe ham!’” (Sura 66:1,3,4).

Som det kommer fram i påfølgende Ayat, fortsatte Koranen med å frikjenne Muhammed fra all skyld i forbindelse med hendelsen, og frikjenner ham også fra all fordømmelse i lignende saker som måtte oppstå i fremtiden:

“Det kan hende, hvis han skiller seg fra dere [*alle*], at Gud vil gi ham i bytte ledsagere [*hustruer*] som er bedre enn dere,- som vil underkaste [*sine viljer*], som tror, som er hengitte, som vender seg til Gud i anger, som tilber [*i ydmykhet*], som reiser [*for troen*] og faster, -tidligere gifte eller jomfruer.” (Sura 66:5).

La oss se ærlig på denne hendelsen. Maryam som var i senter for denne episoden var ikke lovlig gift med Muhammed. Hennes stilling var konkubine. Muhammed lå med henne den dagen som var avsatt til Hafsah, og Allah, som man tenker er rettferdig i sine dommer, eller i det minste hensynsfull, blir fremstilt som en som sender domsavsigelser mot Muhammeds hustruer fordi de har våget å løfte øyenbrynene pga hans handlinger. Men det oppstår også andre selvmotsigelser i denne forbindelse. Andre “åpenbaringer” fra Allah sier til Muhammed at han må be om tiggelse for sine synder:

“Sannelig, vi har gitt deg en klar seier; så Gud kan forlate deg dine tidligere og senere feil; og lede deg på den rette vei.” (Sura 48:1-2).

Kommentator Abbasi forklarer at dette betyr de syndene Muhammed gjorde før han stod fram som profet, og de han kom til å begå senere inntil sin død. Imam Al-Zamakhshari sier i sine kommentarer: “Dine synder som hendte før; det er de som hendte med Zainab, og de som fulgte etter; det er de som hendte med Maryam (Mary Kopteren).” Den strålende Koranen (Pickthall oversettelse) får fram meningen i Sura Muhammad, 19 slik:

“Så vit (O Muhammed) - at det er ingen Gud foruten Allah, og be om tilgivelse for din synd, for de troende menn og kvinner, Allah kjenner [*begge*] dine steder. Stedet for tumult og stedet for hvile.” Sura 47:19)

Hadithene fremstiller også Muhammed som en som er bevisst sine synder, og derfor ber om nåde.<sup>1</sup>

I Koranen, i hvert eneste tilfelle hvor Muhammeds handlinger er omdiskutable, rettferdiggjør Allah handlingene med “åpenbaringer.” Muhammeds affære med Zainab (hans sønns kone) er et eksempel. Selv Arabiske hedninger så på en slik adferd med avsky. Men, overraskende nok, den fikk Allahs velsignelse, og Allahs moralske standard ble antatt å være høyere enn de Arabiske hedningene hadde. Allah støttet også Muhammed i hans forhold til Maryam, Kopteren. Han rettferdiggjør Muhammeds oppførsel samtidig som han befaler ham å be om tilgivelse for sine synder, noe som gir rom for en annen mulighet: at Muhammed hadde begått alvorligere synder (som ikke er nedskrevet i Koranen) som Allah sier at han må be om tilgivelse for.

### **Hvordan Muhammed Behandlet Sine Motstandere**

En generell misforståelse av den Islamske verden fra Vestens nasjoner forårsaker alvorlige internasjonale kriser. Hver gang de troende Islamistene utfører sine religiøse plikter, blir de stemplet som terrorister. Amerikanerne er så besatt av ordet “terrorist” at deres regjering har svartelistet flere Islamske land: Libya, Iran og Syria.

Når Islamske selvmordsbombere, 15. Mai gruppen, Abu Nidal, Hamas, Islamsk Brorskap, Mujahadin, Hisbollah etc. utfører sine religiøse plikter mot Israelske sivile, vil de som er uvitende om de elementære prinsippene i Islam, gi dem alle slags navn. De som

---

<sup>1</sup> Se Mishkatul Masabih, s. 62

ikke vet noe om Muhammeds skrifter blir forvirret når de hører at de ovennevnte gruppene har geriljasoldater, snikmordere, kidnappere og våpeneksperter over hele verden, også inne i selveste USA. Det er fjernt fra Vestens forståelse at et tilsynelatende fornuftig folk med stolthet påtar seg æren for å ha sprengt fly (med hundrevis av uskyldige sjeler ombord), andre tøylesløse drap, samt ødeleggelse av deres eiendom

Hvorfor skulle et tilsynelatende sunt folk velge vold, anarki, krig og drap som en livsstil, og til og med forvente mer av det i Aljana? Noe av svaret ligger i måten Muhammed, Islams profet behandlet sine motstandere på. I løpet av sin levetid sendte Muhammed drapsmenn etter drapsmenn (idag kaller vi dem for "dødsskvadroner") for å eliminere sine motstandere. Han lot det hagle med forbannelser over de som hans mordere ikke greidde å slå ned på. Her er noen få eksempler:

Muhammed sendte Umayr b. Adi (Allahs hjelper) for å drepe Asthma bint Marwan, en kvinnelig poet som skrev mot ham. Drapsmannen kom inn i kvinnens bolig om natten og fant henne omgitt av sine sovende barn, et spedbarn inkludert som han dyttet vekk fra hennes bryst. Deretter drev han sverdet gjennom kroppen hennes og myrdet henne.

I et annet fryktelig tilfelle sendte Muhammed Salim b. Amir for å myrde en 120 år gammel Jøde som skrev dikt hvor han angrep Muhammed. Det var en varm sommernatt og Jøden pleidde å sove ute i gårdsrommet hjemme hos seg selv. Salim visste dette, så han snek seg inn og stakk sverdet inn i den gamle mannens lever og drepte ham.

Det er fortalt av Ibn Hisham (sitert som Ibn Ishaq) at Muhammed sa, "Hvem som helst av Jødiske menn som du kommer over, drep ham." Det var tilstrekkelig oppmuntring for Muhaisah ibn Mas'ud, som av den grunn angrep og drepte ibn Shunaimah, en Jødisk handelsmann.

Historien om drapet på Ka'b ibnu'l Ashraf er fortalt i Ibn Hishams Siratur Rasul vol. 2, s. 25. Ka'b ibnu'l Ashraf kom tilbake til Medina og lovpriste skjønnheten til de Muslimske hustruene slik at Muslimene ble lei av det. En Apostel av Allah sa, "Hvem blir med meg i saken til ibnu'l Ashraf?" Muhammed ibn Malamah svarte, "Jeg er med deg i denne saken. O, du Allahs Apostel. Jeg vil drepe ham". Han la seg i bakhold i tre dager, og verken spiste eller drakk, til han ved hjelp av fem snikmordere drepte Ka'b ibnu'l Ashraf.

Muhammed skaffet seg fem andre drapsmenn også, Abdullah ibn Utaik, Masud ibn Sanan, Abdullah ibn Unais, Abu Quadatu'l Harith ibn Rab'i og Khaza'i ibn Utaik, for å dra til Khaiba og myrde Abi'l Huqaiq. Den ugjerningen ble utført med suksess til Allahs antatte ære.

Ved en annen anledning lovpriste Muhammed Zaid for å ha ledet det brutale drapet på en eldre kvinne som het Umm Kirfa. Bena hennes ble bundet til kameler. Disse ble drevet i forskjellige retninger til den ulykksalige kvinnen ble revet i stykker.

Muhammed sendte også 'Amr ibn Umayyah og Jabbar ibn Sakhar fra Medina til Mekka for å myrde Abu Sufan ibn Harb. Men disse innleide drapsmennene mislyktes i sitt oppdrag fordi sammensvergelsen ble oppdaget før de greidde å slå til. (Ibn Hishan Siratur Rasul vol. 3, s. 89, 90).

Noen unnslass Muhammeds dødsskvadroner, men de kunne ikke unnslippe hans giftige utbrudd. Siden Islam betrakter kjærlighet og barmhjertighet som svakhet, var det ikke forventet at Muhammed ville benåde de som fornærmet ham. Bitre feider blir opphøyet til en dyd i Islam. Hør på en av suraene i Koranen, en bok mange Muslimer tror overgår den Hellige Bibel:

“La hendenes verk til Flammenes Far gå under! La han gå under!  
Hans rikdom og det han har tjent hjelper ham ikke. Han skal snart havne i flammende ild.  
Hans hustru skal bære ved til bålet - som brensel! - Hun har en snor av palmefibre rundt  
si (egen) hals!” (Sura 111:1-5)

Dette sura er bare skrevet for å forbanne en av Muhammeds onkler, Abu Lahab, som betyr far til Lahab, men hadde kallenavnet flammenes far fordi han benektet at Muhammed var en profet.

Siden Muslimer tror at hvert ord, komma, semi-kolon, punktum i Koranen er Allahs ord, må vi betrakte det overnevnte sura som en “åpenbaring” fra ham. Det beviser videre at Allah ikke har kjærlighet eller barmhjertighet og heller ingen tilgivelse. Bare forbannelse, drap, kriger og dom.

De tilfeldige og ukritiske drapene av mennesker over hele verden av de Islamske troende er ikke noe nytt. De etterligner bare profeten Muhammed som uansett er den “perfekte” modellen for riktig Islamsk



adferd. Uvitenhet om Islam får vestlige journalister til å kalle Islamske troende for “terrorister”.

Men såkalte terrorister er bare det vi ser i den fysiske verden. Det er ikke det egentlige problemet. Det som virkelig foregår mellom Islam og Vesten er en gigantisk, usynlig åndelig kamp som startet i Edens hage. Det er en konflikt mellom Gud og Satan, kjærlighet og hat, godt og ondt, fred og krig. Disse kampformasjonene kommer klart fram nå. Khalifah Haroun al-Rashids fred er over og et militant Islam har enda en gang startet en verdensomspennende Jihad.<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Den første Islamske Jihad sluttet i 786 e.Kr., da Khalifah Haroun al-Rashid sluttet fred med Vestens nasjoner. Fra da av og helt til dette århundre, har Islam blitt værende hovedsakelig i Midtøsten, og som en minoritetsreligion i Afrika og i det fjerne Østen. Islam utgjorde ingen trussel mot verdensfreden før etter 2. verdenskrig, da Vesten begynte å sende store pengesummer til de Arabiske nasjonene i bytte med olje. Disse oljepengene satte Midtøsten (Leopard-Bjørn-Løve dyret i Åpenbaringen 13:1-9) i stand til å ruste opp til moderne våpenstandard. I disse billedlige versene forutsier Bibelen klart at det vil bli en 2. Islamske Jihad rett før Jesu gjenkomst. Denne 2. Jihad er synlig idag i form av det militære og økonomiske presset de Islamske statene og Palestinerne truer Israel og Vesten med.

Åpenbaringen viser videre at Jihad vil føre til den siste krigen på vår Jord, slaget på Harmageddon (Åp. 16:12-16). Selv om Harmageddon vi spre seg over hele verden, med opp til 2.500.000.000 mennesker som blir drept, vil den starte i Midtøsten og bli kortvarig. Den vil slutte på grunn av at Jesus kommer igjen. For mer detaljerte opplysninger, se Ellis H. Skolfield, *Den Falske Profeten*, (Fish House Publishing, Ft. Myers, FL, 1995)

## Jihad

JIHAD betyr bokstavelig “en stor anstrengelse for å oppnå noe” og den anstrengelsen omfatter en vedvarende og ubarmhjertig verdensomfattende aggresjon. Jihad er en flertydig form for krig, en mer “total” krig enn de krigene som ble utkjempet av Fascistiske og Kommunistiske ledere i det 20. århundret. Jihad kaller til bevapnet strid og kamp, men det betyr også en krig gjennom underminering av prinsipper, korrupsjon og propaganda, gjennom å omvende ikke-Muslimer til Islam, og en gjennomboring av ikke- Muslimske samfunn. Politisk og økonomisk press er involvert som f.eks. avstenging av oljeforsyninger eller oppkjøp av eiendom i land som er utpekt som “mål”.<sup>1</sup> Vestlige land vær på vakt! Arabiske land, spesielt SaudiArabia, har nå betydelige mengder med eiendommer i USA og i andre vestlige land, alle kjøpt for vestens oljepenger.

Hvordan begynte det hele? Vel, Muhammeds forsøk på å overtale sine stammemedlemmer til å omfavne hans lære med fredelige midler medførte bare trusler, spott og alvorlig forfølgelse. Men forfølgelsen av Muhammed kom ikke av at han gikk inn for tilbedelsen av Allah. Allah hadde blitt tilbedt av hans folk i århundrer. Historisk var Allah en av de 360 gudene som stod ustilt i Ka’aba. I følge navnet som betyr “Allahs tjener” var Muhammeds far Abdullah sansynligvis prest for Allah. Innbyggerne i Mekka ble provosert fordi det så ut som Muhammed prøvde å sette i gang et religiøst statskupp i favør av bare én av deres 360 idoler i Ka’aba, nemlig Allah. De kunne ikke forstå hvorfor Muhammed skulle opphøye den ene guden over de andre 359.

Det var hovedgrunnen til Muhammeds flukt (Hijra) fra Mekka til Medina (som da het Yatrib) i 622 e.Kr. Fra avsnittene i Koranen, støttet oppunder av Hadithene og skriftene til Islamske skolerte, tok Muhammed bare opp sverdet når det ble ham fortalt av Allah at han skulle gjøre det.

Sura 2:216; 4:73-80 leder oss til å tro at Muhammed først var mot tanken på å engasjere seg i fysisk kamp for å spre Islam. Som en

---

<sup>1</sup> Dette ble satt ut i praksis under Yom-Kippur-Jihaden mot Israel 17. oktober, 1973, da de Arabiske Kongene og Sheikene plutselig firedoblet prisen på olje og truet med å avbryte tilførselen. Siden da har oljen fått navnet sort gull (et kostbart gode). Oljens betydning er en av hovedgrunnene til de økonomiske krisene som nå ryster verden fra øst til vest i så stor grad at noen land, spesielt i den tredje verden, blir kvalt i gjeld.

forfulgt minoritet i Mekka, tolket de Jihad til å være et verbalt forsvar for deres tro. Men de attraktive utbytene i form av materielle vinninger, uinnskrenket tilgang på kvinnelige fanger og en automatisk adgang til paradiset, viste seg å bli en for stor fristelse for Muslimene å motstå. Derfor kan de første ekspedisjonene best beskrives som øvelser i plyndring heller enn “evangelisk” misjonering inspirert av religiøs iver.

I sin nye rolle som “Militær General” kommanderte Muhammed en gjeng Islamistiske Jihadister til å legge seg i bakhold og angripe en forsvarsløs karavane fra Mekka og ta godset deres. Dette fant sted i en måned da all kamp var forbudt på grunn av en overenskomst, nedfelt i en traktat. Da Jihadistene vendte tilbake til Medina med sitt plyndregods, ble dette uprovoserte angrepet enstemmig fordømt av samfunnet. Men det som folket i Medina fordømte som et vepnet røveri midt på dagen fikk guddommelig anerkjennelse:

“De spør deg om kamper i den forbudte måned, si: ‘Å kjempe i den er alvorlig [*synd*], men mer alvorlig i Guds øyne er det å legge hindringer i Guds vei, for å fornekte Ham og hindre adgang til den hellige moské, og å drive ut dens medlemmer. Tumulter og undertrykkelse er verre enn drap ...” (Sura 2:217)

Hvis du aksepterer disse uttalelsene som “åpenbaringer” fra Allah, da står du ansikt til ansikt med en Allah som innrømmet at kamper i den forbudte måneden var en “stor synd”, men som gjorde helomvendning og forsvarte den “store synden” ved å si at det er en enda “større synd å drive folk bort fra den hellige moskéen”. To gale ting gjør ikke at den ene blir riktig. Heller ikke vil to synder gi rettferdighet. Den sanne Gud forsvarer aldri synd. Konklusjonen om at løftet om plyndregods var et av stimuliene som motiverte Jihadistene til kamp kan tydelig sees i Koranen. Hør hva det står i denne sura:

“Gud lovte dere mange erobringer og et stort krigsbytte, og har gitt dere det på forhånd, og holdt menneskenes hender tilbake fra dere, som et tegn for de troende at han kan lede dere til den rette vei” (Sura 48:20).

At den som taler her holdt sitt løfte om å gjøre Jihadistene rike på plyndret gods, er bevist i livene til Muslimer som migrerte til Medina med Muhammed. Mange som kom lut-fattige til Medina etterlot

formuer til sine arvinger.<sup>1</sup> Med disse jordiske stimulanser og mer i paradiset, eskalerte Islamsk Jihad til å bli en krig som la alt under fullstendig kontroll, ikke bare individer men hele nasjoner og verdensriker.

Phillip Schaff, som skrev den Kristne kirkens historie formulerte det på denne måten:

“Sverdet”, sa Muhammed “er nøkkelen til himmel og helvete; En dråpe blod utgytt for Allahs skyld, en natt med våpen er nyttigere enn to måneder med faste og bønn; hver eneste en som faller i krig får sine synder tilgitt, og på dommens dag vil hans lemmer få vinger som engler og kjeruber.” Dette var hemmeligheten til hans suksess. Avgudsdyrkere måtte velge mellom Islam, slaveri eller død; Jøder og Kristne fikk lov til å kjøpe seg en begrenset toleranse ve å betale Jizya (ydmykelses- skatt), men ble uansett holdt i nedverdiggende slaveri... Kalifene, Muhammeds etterfølgere som liksom han forente prestedømmet med kongelig guddommelighet, fortsatte hans erobringer med kampropet: “Foran dere er Paradiset, bak dere er døden og helvete.” Inspirert av det Bysantiske Imperiets svakhet og den Greske kirkens forvirring, undertrykket disse ville ørkenens sønner som var tilfreds med enkel mat, trenet i krig, vanskeligheter og hensynsløshet, land som Palestina, Syria og Egypt, og underla seg områder og jord som tilhørte den første Kristenhet. Tusenvis av Kristne kirker i det patriakalske bispedømmet i Jerusalem, Antiokia og Alexandria ble ubarmhjertig ødelagt eller omdannet til moskéer. Tjue år etter Muhammeds død vaiet Islams emblem over et rike som var like stort som det Romerske Imperiet.

Kommandoen til å slåss for Allahs sak blir gitt i mange Suraer i Koranen:

“Kjemp for Guds sak og vit at Gud hører og kjenner alle ting.” (Sura 2:244)

Kommandoen til å kjempe hensynsløst blir gitt i Sura 4:74. I Sura 8:65 oppmuntrer Allah Muhammed til å oppildne Muslimer til kamp. Hør hvordan Allah gir order til Jihad:

“Men når de forbudte månedene er over, da kan dere bekjempe og drepe avgudsdyrkerne over alt hvor dere finner dem, og grip dem, beleir

---

<sup>1</sup> Les om livet til Abd Rahman, i Rauzatu's Safa Vol.2, s. 253

dem, ligg og vent (i bakhold) på dem overalt (i krigen)! Men hvis de omvender seg, begynner å be regelmessig, og betaler regelmessige bidrag, så la dem dra sin vei. Gud er tilgivende, nåderik” (Sura 9:5).

“Åh dere som tror, bekjemp de vantro ...” (Sura 9:123).

De som er uvitende om Koranen og Islam blir forskrekket når de ser Muslimer slakte ned Kristne, og med rette. Vi kan takle det litt bedre hvis vi forstår at våre Muslimske venner bare gjør akkurat det som de tror er rett. Allah kommanderer Muslimene spesielt til å kjempe mot Kristne og Jøder til de reduseres til en tilstand verre enn slaver:

“Bekjemp dem som ikke tror på Gud [*Allah*] og hans sendebud, og heller ikke anerkjenner sannhetens religion [*selv om de tilhører*] bokens folk [*dvs Jøder og Kristne*], til de betaler jizya [*ydmykende skatt*] i villig underkastelse slik at de føler seg undertrykt [*som slaver*]” (Sura 9:29).

Et vesen som har bestemt seg for å utrydde Jøder og Kristne, hvem kan nå det være? Bibelen har svaret:

Åp. 12:17 “Og dragen [*Satan*] ble rasende på kvinnen [*Israel*], og han gikk for å føre krig mot de andre av hennes ætt [*Jødene idag*], dem som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd [*de Kristne*].”

La oss tenke oss at du hadde to sønner og at den ene var sta og egenrådig. Ville du da instruere den lydige og gode sønnen til å slå ihjel den ulydige? Naturligvis ikke. Ikke noen kjærlige foreldre ville finne på noe slikt. Hvis ingen jordiske foreldre ville gjøre det, hvor mye mer ville ikke Gud la være å gjøre noe slikt, barmhjerthetens opphav. Hvis den som taler i dette sura er Allah (noe jeg tror han er) da har vi et sterkt bevis på at Allah er totalt forskjellig fra Bibelens Gud. Bibelens Gud advarer oss mot å gå til Jihad mot hans folk:

“Han lot ingen få undertrykke dem. Ja, Han tuktet konger for deres skyld, og sa: “Rør ikke Mine salvede, og gjør ikke Mine profeter noe ondt!” (Salme 105: 14-15)

I lydighet til Allahs kall til kamp tilbrakte Muhammed en stor del av tiden mellom Hijra (flukten) og sin død med å planlegge strategier i den hensikt å spre Islam og personlig delta i bakholdsangrep. Islamske historikere bekrefter at Muhammed var tilstede ved tjueseks slike vepnede konflikter og kjempet aktivt i ni (Rislatu Abdullah & C., 47, CF. Ibn Hisham Vol. 3, s. 78).

På tretten år som forkynner vant Muhammed bare litt over ett hundre sjeler for Islam med fredelige overtalelser. Men da han tok opp sverdet begynte “miraklene” å skje. Folk ble tvunget til å velge mellom Islam og en voldelig død.<sup>1</sup> Med døden som eneste valg kunne Muhammed åtte år etter Hijra (flukten) mobilisere en hær på 10 000 Jihadister til sitt angrep mot Mekka (Se Ibn Athir Vol. 2, s. 93).

Et år senere i 9 e.H. angrep 30 000 Jihadister Tabuk. Da Khalifah Abu Bakr erobret Syria for Islam, hadde den Islamistiske hæren vokst seg så stor at hel landet ble oversvømmet av Jihadister.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> Muhammed så på Jihad som en bokstavelig krig og deltok til og med i disse konfliktene selv. Derfor har moderate Muslimer som argumenterer mot Jihad ikke noe grunnlag for sin tro.

<sup>2</sup> Katib' Waqidi, Futuhu' Sham, Vol. 1, s. 6, Bombay utgaven, 1298 e.H.

# Islam og Midtøsten Konflikten

I motsetning til det mange tror bunner den Arabisk-Israelske konflikten verken i den Jødiske nasjonens fødsel i 1948 eller i Palestina saken. De ser ut til å være reelle saker, men konflikten er i virkeligheten kulturell og religiøs, og er derfor en åndelig kamp - demonisk og guddommelig.

De grunnleggende årsakene til striden kan spores tilbake til Muhammeds tid i Medina for omkring ettusen firehundre år siden.<sup>1</sup> Da Muhammed kom til Medina i 622 e.Kr., fantes det tre fremtredende Jødiske samfunn der, nemlig, Banu Qainuga, Banu Nadhir og Banu Quraizah. Først forsøkte Muhammed å lure dem inn i Islam ved å godta noen av deres religiøse skikker akkurat som han gjorde med avgudsdyrkerne i Mekka. For eksempel kommanderte han Muslimene til å vende ansiktet mot Jerusalem når de ba. Han adopterte til og med den Jødiske forsoningsdagen og hans "åpenbaringer" var gikk i favør av dem.

Men Muhammeds forsøk på å vinne Jødene for seg viste seg å være forgjeves, da de til stadighet eksponerte hans analfabetisme og skriftlige uvitenhet, og påpekte hans avvik og fordreininger med bitter forakt. Suraene fra Medina som tilsvarer denne perioden maler et levende bilde av de Jødiske bekyldningene og Muhammeds motbeskyldninger.

At Jødene bakvasket Muhammed og truet med å ødelegge hans religiøse autoritet er sikkert. Men dette var ikke fordi Muhammed var en Arabisk "profet". De gjorde det samme med sine egne og til og med mot Jesus. Det er ikke umulig at de til og med kunne ha sagt til Muhammed at de

---

<sup>1</sup> For et menneske fra Vesten er dette ganske lang tid, men for en fra Østen er det som i går. Orientalere setter historien høyt. De trekker historiske paralleller til begivenheter som foregikk for tusenvis av år siden for å få fram poengene. For eksempel, Saddam Hussein kalte en gang krigen mot Iran for "Qadisiyyat Saddam", en referanse til den Arabiske Jihad mot Persia (Iran) som ble utkjempet for 1350 år siden.

ville drepe ham slik de hadde drept Jesus. En form for skryt som Muhammed imøtegikk med sura 4:157.

Ansikt til ansikt med dette som han oppfattet som trusler fra Jødene slapp Muhammed løs noen “åpenbaringer” mot dem.:

“Du vil sikkert finne at jøder og hedninger er de mest fiendsinnede av alle overfor de troende [*Muslim*] ... “ (Sura 5:85)

Selv om de tidligere hadde blitt godtatt og fått tittelen “ahl ul-kitab”, som betyr bokens folk, var det nå Jødene i den boken som ble blinket ut som mål for Jihad (sura 9:29).

Muhammed gikk først til angrep på Arabiske Jøder, tilsynelatende i en anstrengelse for å rense Arabia for Allahs fiender. Han brukte forskjellige metoder, blant annet å sette en Jødisk klan opp mot en annen og omringet og sperret dem inne i husene sine, til de overgav seg (det minner om en av Nazi-metodene overfor Jødene i Warsawa gettoen, ikke sant?).

En måned etter slaget i Badr drev Muhammed ut Quinuga Jødene til Jordan (Sura 59:14-15). Nahdir Jødene ble tvunget til å gi fra seg sitt guld og sine våpen og ble drevet fra sine hjem (Sura 59:1-7). Eiendelene til de som ble deportert ble delt blant Muslimer.

På en markeds plass etter slaget om grøften i 627 e.Kr. kommanderte Muhammed Banu Quraiza Jødene som hadde overgitt seg til å grave grøfter, og i grøftene de nettopp hadde gravd, gav han ordre til at 700 mannlige Jøder av klanen skulle slaktes ned, en etter en (Sura 33:26; sml. Ibn Hishams Siratur Rasul, Del 2, s. 75, 148). De “sparte” enkene, småbarna og eiendelene ble delt ut blant “trofaste” Muslimer som deres belønning for å ha hjulpet Allah.

Stakkars Hitler! Hans store feil var at han ikke påberopte seg guddommelig inspirasjon for sine handlinger. Hvis han hadde gjort det kunne vi kanskje til og med hatt enda en hovedreligion i Europa - en Nazi versjon av Islam.

Muhammed selv valgte ut den vakreste blant enkene, Rihanah bint Amr bin Khanafa. Men hun avsto Muhammeds tilbud om å bli hans hustru, og foretrakk heller å være hans konkubine i stedet.

I et forsøk på å hevne massakren på sitt folk, serverte hun Muhammed et måltid geitekjøtt, forgiftet med et toxin som drepte øyeblikkelig. Bishr bin al-Bura, en av profetens ledsagere døde på stedet, rett etter å ha svelget et stykke av kjøttet. Muhammed greidde å



spytte ut den han tygde på, men spor av toxinet fant veien inn i systemet hans og forårsaket en sykdom som til slutt førte til hans død.

Det er fortalt av Ibn Sa'ad at Muhammed sendte bud på Jødinnen og spurte henne, "Forgiftet du geitekjøttet?" Hun sa "Ja". Han spurte, "Hva fikk deg til å gjøre det?" Hun svarte: "Du har påført mitt folk en fryktelig skade. Så jeg tenkte at hvis du er en konge, skal vi kvitte oss med deg, og hvis du er en profet vil det bli åpenbart for deg." Noen historikere påstår at han tilgav henne mens andre sier at han befalte at hun skulle bli korsfestet.

Denne hendelsen er den grunnleggende årsaken til det bitre hatet Muslimene nærer mot Jødene. Det er derfor Islam betrakter Jødene som Allahs verste fiende, og tror at Jødene må utryddes. Har du noen gang lurt på hvorfor et ikke-Arabisk land som Iran er like så fiendtlig innstilt mot Israel som de mest radikale Arabiske landene? Fortellingen overfor gir svaret. Palestina spørsmålet, tilbakelevering av Arabisk land er alt sammen bare politisk vindusutstilling. Palestinerne har allerede fått et selvstendig land. Sinai halvøya har allerede blitt levert tilbake til Egypt. Syria ville ha fått tilbake Golan hadde det ikke vært for sin manglende kompromissvilje. Så hvorfor er det fortsatt ingen tegn til fred? Sannheten er denne: Muslimer over hele verden tror ikke at Jødene har rett til å eksistere. Selv om Jødene forlot det Hellige Land fullstendig og ble bosatt et annet sted, ville hatet fortsette med uforminket styrke og konfliktene ville fortsette (Åpenbaringen 12:17 forutsier dette i sin billedtale).

Trofaste Muslimer har trommet Islams militante agenda i tiår, men vi hører ikke. Før Israel ble egen stat, dro Ayatollah Khomeini til alle Islamske Høyskoler, teologiske seminarer og skoler i Iran, og underviste dem i et fem punkts program:

- Stadium 1: Iran må bli en teokratisk, fundamentalistisk Islamsk Stat.
- Stadium 2: Irak må bli en teokratisk, fundamentalistisk Islamsk Stat.
- Stadium 3: Saudi Arabia, Jordan, Syria, Egypt må bli fundamentalistiske og teokratiske Islamske Stater.
- Stadium 4: Jerusalem må bli tatt tilbake og det Jødiske folket utryddet.
- Stadium 5: Erobring av nasjonene.

Vår nære historie viser at Stadium 1 er nådd. Det finnes ikke en Muslim, fundamentalistisk eller moderat, som ikke tror på stadium 4 og 5. Disse fem stadiene er bånd som forener alle Muslimer, uavhengig av sekt eller geografisk plassering. La oss si det en gang til, Islams ambisjoner er:

- (1) Anektering av Jerusalem og utrydding av Jødene.
- (2) Utrydde Kristendommen.
- (3) Erobre alle nasjoner.

For de fleste muslimer vil det å mislykkes i å nå disse målene bety at Islam er mislykket, og som en konsekvens av det vil Allah være mislykket - en utenkelig blasfemi. Islam vil aldri gi avkall på Jerusalem, heller ikke slakke på sine forsøk på å utrydde Jødene. Derfor er konflikten i Midtøsten uløselig. Det er en krig mellom Allah og "Jeg Er" (se Sakarja 14:1-4).

I 1984 erklærte Ayatollah Khomeini krig mot hele verden:

"For å oppnå seier for Islam i verden, må vi provosere fram gjentatte kriser, gjeninnføre verdien som er knyttet til martyriet. Hvis Iran må forsvinne betyr det ingen ting. Det som betyr noe er å oversvømme verden med kriser. De som er kalt til å eksportere revolusjonen, vil miste sitt usunne ønske om komfort, og vil få den modenhet som trengs til å fullføre sin misjon. Veien til Jerusalem går gjennom Kerbala." (en Irakisk by)<sup>1</sup>

Dette er ikke ordene til en naiv, overarbeidet, emosjonell fanatiker med steinalder-idéer slik Vesten feilaktig konkluderer. Ayatollah Khomeini var en av de mest politisk brillante teologiske hjerner i den Islamske verden. Han var i stand til helt nøyaktig å uttrykke Allahs og Islams tanker, og selv om det er lenge siden han døde lever hans manifest videre. Jeg ber om at de politiske tenkerne i USA vil legge merke til det som er skrevet her, men deres regjering er nå så politisk og moralsk bankrupt at det er lite sannsynlig de vil legge om politikken som stryker Islam med hårene og bare prøver å roe ned. Blindt optimistisk overser det Amerikanske byråkratiet det Muslimske synet at enhver traktat som er undertegnet med vantro er til å brytes.<sup>2</sup>

Muhammed selv holdt aldri en fredstrakta. Et eksempel er hans Nakhla ekspedisjon - en røver operasjon han gav ordre til i en måned hvor det var generell våpenhvile. Et annet eksempel er hans angrep på Mekka

---

<sup>1</sup> Sitert i *Le Point*, No 599, 12. mars, 1984, s. 89-90

<sup>2</sup> Redaktørens Merknad: Hillary Clinton, den Amerikanske presidentens hustru holdt en tale i Egypt 22/3-1999, hvor hun erklærte at USA vil bli mer aksepterende i forhold til Islam i framtiden. Galskap! Hvis Islam noen gang får kontroll i USA, vil religiøs toleranse bli noe som hører fortiden til over alt i verden.

til tross for traktaten al-Hudaybiya. Denne ånden som ikke holder fredstraktater er en integrert del av Jihad. Muhammed sa en gang at Jihad betyr lureri. Nedtellingsen til Harmageddon vil begynne med at Israel signerer sin dødstraktat med de Arabiske naboene (det de tror er en fredstraktat vil faktisk være en dødserklæring for Israel). Ikke fordi vi er imot fred, men hvorfor signere en traktat med de som vil utrydde deg? Det er latterlig å tro at Araberne vil ofre Allahs sak for Allahs verste fiender. Hstege fu-lai-llah, - Allah forby. En slik traktat vil bare være en strategi, utformet for å lure Israel til å være mindre på vakt, og åpne veien for et lynkrigsangrep av samme slag som de utførte 17. oktober, 1973 under Yom-Kippur. Det er i alle fall helt sikkert at Araberne vil angripe Israel igjen når de tror de kan overvinne henne.

Men hvor sikre kan vi være på at nedtellingsen er begynt? Islam har til og med fått fotfeste i Knesset (det Israelske Parlamentet). I det Israelske valget som brakte Benjamin Netanyahu til makten, vant en Muslim en plass i Parlamentet. Som et resultat av det, er det innført en moskée i Knesset, hvor Allahs navn - et vesen som ønsker å få dem utryddet - vil bli påkalt daglig. Sannelig en katastrofal hendelse, og en styggedom i "Jeg Er!" sine øyne.

De Vestlige nasjonene har økt problemet ved å ignorere den uforenelige åndelige forskjellen som eksisterer mellom dem selv og de Muslimske statene. Muslimenes første og siste mål har alltid vært å Islamisere verden ved sverdets makt. Men til tross for den opplagte trusselen mot dem selv, er Vesten bare bekymret for sin betalingsballanse - import og eksport. Penger er deres Gud. Denne holdningen har gjort at Vesten har solgt kjernefysisk teknologi til Araberne - kjernefysiske duer som til slutt vil fly hjem for å hvile seg i neseborene til Islamske raketter.<sup>1</sup> Det er akseptert at bare ca ett år skiller Irak og Iran fra våpen for masseødeleggelse. Det vil ikke vare lenge før den Jihad vi lever med i Nigeria rekker sitt blodige sverd over Atlanteren, og Vesten vil lide på grunn av sitt diplomatiske hykleri.

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Den rike Arabiske terroristen, Osama Bin Laden, har erklært offentlig at han vil sprengte to kjernefysiske enheter i USA i år 2000 som sitt bidrag i den evige ekspanderende Jihad mot Vesten. Om Bin Laden kan gjennomføre sin trussel gjenstår å se, men at han er i krig med Vesten er helt innlysende. USAs overvåkning har allerede knyttet Bin Laden til to bombinger av USAs ambassader.

## Kristne, Islams Fødsel & Jihad

Som tidligere nevnt kom det en tid da Islam ble så forfulgt at åttitre Muslimer måtte flykte til Abyssinia, et Kristent land (nå Etiopia). Negus og hans Kristne undersåtter beskyttet muslimene og overøste dem med kjærlighet. Da forfølgerne fra Mekka krevde å få dem hjem nektet de Kristne å utlevere dem. Muslimene hadde tidligere forsvart sin tro i en offentlig debatt, og hadde bekjent sin tro på Kristi Jomfrufødsel, Hans mirakler, at Han dro opp til himmelen (de positive avsnittene om Jesus i Koranen kan ha blitt “åpenbart” i denne forbindelse). Hvis disse flyktingene ikke var regelrette kjeltringer, kan man undre seg over hvorfor de ikke kom med sine meninger om Jesus som Guds Sønn, Hans død på korset og den etterfølgende oppstandelsen?

Uansett, Muhammeds fellesskap med de Kristne ble av kort varighet. Etter at Islam hadde etablert seg for fullt, ble religionens sanne ansikt avslørt, som en rasende anti-Kristen religion, og utslettelsen av Kristendommen fra jordens overflate har helt siden den gang vært et hovedmål for Islam. I sin søken etter å utrydde Kristendommen gikk Muslimene til og med så langt at de oppfant et “falsk” evangelium som angivelig skulle være skrevet av Barnabas.<sup>1</sup>

Kalifene, Muhammeds etterfølgere, fulgte i profetens fotspor og satte i gang Jihad mot Kristendommen - i Mesopotamia, Lilleasia, Sentralasia og i Egypt - de drepte millioner og tvang resten til å omfavne Islam.<sup>2</sup> Så angrep de og okkuperte Jerusalem. Som om alt dette ikke var nok, på samme sted som det strålende tempelet til “Jeg Er” en gang stod, valgte Muslimene å bygge Klippemoskéen, og deres tredje “helligste” moské (Omar moskéen).

---

<sup>1</sup> Man tror at ‘Barnabas’ ble skrevet av en munk som het Marino, en Katolikk som ble Muslim, og som senere ble kjent som Mustapha Arandi. ‘Barnabas’ inneholder direkte sitater fra Koranen og fra det 15. århundres komedie av Dante.

<sup>2</sup> Før sin død i 632 gav Muhammed ordre til en militær operasjon mot det Kristne Bysant (det Østlige Romerske Imperiet).

Hvorfor ble Klippemoskéen plassert der den ble, om det ikke var for å vanhellige tempelplassen til Bibelens Gud?<sup>1</sup>

Muslimene tilintetgjorde mesteparten av det de tidlige apostlene hadde oppnådd ved å innvadere det Kristne Nord Afrika. De slaktet ned mange, og tvang resten til Islam ved hjelp av sverdet. Selv idag er det en forbrytelse å forkynne om Kristus i de fleste Midtøsten landene. For eksempel i Saudi Arabia, hvis man finner ut at en innfødt Saudiaraber er en Kristen, blir han halshogd.

De krigs-herdede Islamske “misjonærene” sveipet over Palestina, fortsatte til Persia ogvidere inn i nordvest India. Til slutt slo de seg ned på de sydlige steppene i Russland. De stormet over Spania og invaderte Frankrike. Takk Gud for Charles Martel som stanset deres framrykk i Europa. Hadde det ikke vært for det slaget kunne Islam ha tatt over hele kontinentet. Det er virkelig trist at Islam nå bruker sine oljepenger til å oppnå det de ikke greidde tidligere ved hjelp av sverdet. På grunn av kontrollen med oljen ekspanderer Islam nå på bekostning av den Kristne verden.<sup>2</sup>

### Viktige Datoer i Islams Erobringer:

632 e.Kr. - Islamske Jihadister erobrer Yemen.

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Den eksakte beliggenheten til Guds tempel vat ukjent for Muslimene som bygde Klippemoskéen, så de bommet på å vanhellige tempelet med 300 fot. Moskéen ligger faktisk på det som en gang gikk under navnet “hedningenes forgård.” Jerry Landay skriver i sin bok, *Klippemoskéen* (Newsweek, New York, NY, 1972) s. 18 at da Khalif Omar dro inn i Jerusalem i 639 e.Kr. ble han mødt av Sophronius, Biskop i Jerusalem Kirken som viste ham byen. Da han så tempelhøyden (som da lå i ruiner) erklærte Omar at han vill bygge et minnesmerke for Muhammed på originaltomta til Guds tempel. Sophronius utbrøt skrekkslagen, “Sannelig, dette er den Ødeleggende Styggedom som profeten Daniel snakket om, og som nå står på det hellige sted,” (Daniel 9:27). Selv om Sophronius nå var en gammel mann på ca 80 år, satte Khalif Omar ham i fengsel og tvang ham til å utføre tungt kroppsarbeide, som tok livet av ham. En ny forståelse av at en bibelsk dag = et år har vist at Sophronus sitt utbrudd både var profetisk og sant. Se Ellis Skolfield, *Sozo, Survival Guide for a Rmenant Church* (Fish House Publishing, Fort Myers, FL, 1995).

<sup>2</sup> Redaktørens Merknad: Denne andre spredningen av Islam ble fortalt oss på forhånd i Åpenbaringsboken i Bibelen. Se Ellis Skolfield, *Den Falske Profeten* (Fish House Publishing, Fort Myers, FL, 1995).

- 632 e.Kr. - Invasjon av Abyssinia (Etiopia) men den invaderende Islamske hæren ble tvunget tilbake av den ortodokse kirken, støttet av Portugiserne. Invasjonen var en særdeles skammelig hendelse, fordi bare sytten år tidligere hadde Abyssinia hjulpet de forfulgte Muslimene.
- 633 e.Kr. - Alle ørkenstammene i Arabia ble fullstendig undertrykte på grunn av militære handlinger.
- 635 e.Kr. - Den angripende Islamske hæren erobret Damaskus.
- 637 e.Kr. - Perserne (Iranerne) ble slått i kampen om Qadisiyya.
- 637 e.Kr. - Irak falt.
- 638 e.Kr. - Islamske soldater okkuperte Jerusalem.
- 639 e.Kr. - Hele Syria falt i Muslimenes hender.
- 642 e.Kr. - Hele Egypt falt for Muslimene etter noe motstand i Alexandria. Den store Koptiske kirken ble ødelagt og fikk aldri sin styrke tilbake.
- 670 e.Kr. - Kalif Muawiya gav ordre til et sjøangrep på Byssant, uten suksess.
- 688 e.Kr. - Kartagos fall.
- 702 e.Kr. - De Berberske stammene i Nordafrika ble erobret.
- 705-708 e.Kr. - Okkupasjonen av Nordafrika.
- 711-713 e.Kr. - Arabiske ekspansjonister erobret hele Spania og Portugal. Stedet hvor den Islamske kommandanten la sitt hovedkvarter bærer fortsatt hans navn, Gibraltar, på Engelsk, eller Jebel Tariq (Arabisk) som betyr Tariqs fjell.
- 715-717 e.Kr. - Arabiske hærer undertrykket Afganistan, Sentral-Asia, nordgrensen av det Kaspiske Hav og mye av nord India.
- 718 e.Kr. - Islamske hærer begynte angrepet på Frankrike.
- 725 e.Kr. - De invaderende Islamske hærerne beleiret Toulouse og herjet Burgund og Rhone dalen.
- 732 e.Kr. - Bordeaux ble beleiret. De Islamske hærerne dro videre opp til Poitiers hvor de ble slått av Charles Martel.

Og slik, bare ett århundre etter Muhammeds død, strakte det Islamsk domenet seg fra Pyrenéene til Himalaya, fra Atlanterhavet til det Indiske hav, og fra Sentral-Asia til Sentral-Afrika.

Fra 750 e.Kr. og fram i tid gikk Islam gjennom en periode med stagnasjon. For en periode ble de intellektuelle, handelsmessige og kunstneriske bestrebelsene mer framtreddende, og i det ellefte århundre var det Islamske riket blitt svakt

nok til at Vatikanet kunne sette i gang korstogene. Men, dette provoserte Muslimene til enda flere erobringer.

- 11. Århundre e.Kr. - Muslimene trengte gjennom Afrika til sør for Sahara.
- 12. - 14. Århundre e.Kr. - Muslimenes erobring av nord India.
- 13. Århundre e.Kr. - Et lenke av Muslimske stater bandt Dakar (Senegal) til Rødehavet over de nedre deler av Sahara.
- 14. - 16. Århundre e.Kr. - Muslimske opprørere erobret Indonesia.
- 15. Århundre e.Kr. - Konstantinopel faller. Denne byen (som fikk det nye navnet Istanbul) var det østlige festningeverk for hele den Kristne verden. Den store Kristne kirken, Santa Sofia som ble bygd av den Kristne keiseren Justinian, ble deretter gjort om til moské.
- 1683 f.Kr. - Kampen om Wien. Avgjørende tap for Muslimene, og nederlaget endte deres forsøk på å ta Europa.<sup>1</sup>
- 1804 e.Kr. - Islamske Jihadister erobrer Nord-Nigeria.

### **Islam ( En Kort Historisk Bakgrunn)**

Siden mange vestlige nasjoner bare har en vag og forvrengt kunnskap om Islam, er det nødvendig å gi en kort historisk bakgrunn for denne politiske enheten som også er en religion.

Islam betyr bokstavelig talt underkastelse. Derfor er en sann Muslim en som underkaster seg. Islam er ikke Muhammedanisme, heller ikke er Muslimer Muhammedanere. Slike betegnelser er misledende og ganske fornærmende for Muslimer. Islam dreier seg om en sentral figur som heter Muhammed, men det betyr ikke at religionen er bygd rundt eller på Muhammed. I følge Muslimene var han bare et instrument for Allah.

Muhammed ble født i 570 e.Kr. i Mekka (korrekt uttalt Makka), en by nordvest i Arabia. Hans far Abdullah (som betyr Allahs tjener) døde før han ble født. Hans mor Amina døde da han var seks. Han bodde først hos sin bestefar, Abdul Muttalib, og senere hos sin onkel, Abdul manaf, også kjent som Abu Talib. Han var av Hshimit klanen i Quraish stammen. Som ung gutt reiste han med sin onkel med handelskaravaner til Syria, og i noen år utførte han slike reiser i tjeneste for en rik enke som het Khadija. Det ble sagt at Muhammed utførte enkens forretninger så trofast at hun i en alder av førti giftet seg med Muhammed som da var tjuefem. Dette ekteskapet gjord Muhammed ganske innflytelsesrik fordi hans hustrus store rikdom nå stod til hans disposisjon. Det bør bemerkes at så lenge som

Khadija levde var Muhammed strengt monogam (deres ekteskap varte i 25 år).

Muhammed var en mann med utpreget religiøs disposisjon. Hans misnøye med hedenskapet og den rå overtroen i hjembyen Mekka fikk ham til å slutte seg til en gruppe som sa de var på leting etter Abrahams religion. De var kjent som hunafa (entall Hanif). Han hadde som vane å trekke seg tilbake en måned hvert år til en hule i ørkenen for å meditere. Hans retreatsted var Hira, en ås i ørkenen omtrent 3 miles nord for Mekka, og måneden som han valgte til meditasjon var Ramadan. Det var i en slik meditasjonsperiode at han hørte en stemme som sa: "Iqraa", som betyr "Forkynn!" Befalingen ble gjentatt to ganger, og Muhammed spurte hva han skulle forkynne. Stemmen svarte, "Forkynn i din Herres navn! Han som skaper mennesket av en liten seig klump (blodklump, eng. Koran oversettelse)". (Sura 96). Vi bør legge merke til at helt fra begynnelsen, var den ånden som inspirerte Muhammed en villedende ånd, for mennesket ble ikke skapt av en blodklump men fra jordens støv (1 Mos. 2:7) Først var ikke Muhammed sikker på hva som var kilden til åpenbaringen. Var den fra dsjinnene, de skapningene som inspirerte spåmennene? Eller var det fra Gud? Han delte sine bekymringer med sin hustru (Khadija) som gav ham mye oppmuntring.

En kjent islamistisk historiker, Imam At-Tabari forteller denne hendelsen i sin bok som heter "Tarik ar-Rasul wa'l Muluk":

"Da (Gabriel" dro fra meg, gikk jeg tilbake til min familie. Jeg dro rett til Khadija og satte meg på fanget hennes for å søke tilflukt der. Hun sa, "... Hva er det, du min onkels sønn? Har du kanskje sett noe?" "Ja, svarte jeg, og så fortalte jeg henne hva jeg hadde sett. Hun svarte, "Gled deg, du min onkels sønn, og hold fast. Ved Ham som holder Khadijas sjel i sin hand, håper jeg at du skal bli dette folkets profet."

Khadija lot ikke Muhammed bare ta imot råd fra henne. Hun rådførte seg med sitt søskenbarn også, som viste seg å være en hunafa:

"Da reiste hun seg ... og gikk til Waraqa ibn Naufal, som var sitt søskenbarn på farsiden. Denne Waraqa hadde blitt en Kristen, hadde lest skriften og lyttet til folket med Loven (Torah), og Evangeliet (Injil). Til ham



fortalte hun hva Guds apostel hadde sagt til henne. Waraqa sa, 'Qudus! Qudus! Ved Ham som har Waraqa's sjel i sin hand, hvis du snakker sant, Oh Khadija, så har det sannelig kommet en stor Namua;' og med Namua mente han Gabriel som pleidde å komme til Moses. 'Så han vil helt sikkert bli sitt folks profet.' Deretter vendte Khadija tilbake til Muhammed og informerte om hva Waraqa hadde sagt og det lettet angsten han hadde følt."

Etter denne overnevnte hendelsen møtte Muhammed selv Waraqa ved Ka'aba skrinet og fortalte enda en gang om sin opplevelse:

"Til dette sa Waraqa, 'Ved Ham som har min sjel i sin hand, du skal virkelig være dette folkets profet, for den store Namus som kom til Moses har sannelig kommet til deg,' ... Og Allahs apostel dro hjem til seg selv, oppmuntret av Waraqa's ord, slik at noe av den engstelsen han følte lettet". (Leiden utgaven. S. 147-152).

Du kan se at dette blir bekreftet i kommentarene Nr. 31 & 32 av Koranen oversatt av Abdullah Yusuf Ali, en oversettelse som er godkjent av alle Muslimer.

Rådene og oppmuntringene fra Khadija og Waraqa var med på å etablere Muhammed som profet. Før noen sier noe om Khadija og Waraqa, trenger vi å vite noe om de religiøse tilstandene i det pre-islamske Arabia. Det blir sagt at Jødene og de Kristne (pga sine skrifter) følte seg høyt hevet over Araberne som ikke hadde noen skrifter (sml. Ahmed Deedat, Kristus i Islam, s. 32). Dette fikk Araberne til å føle seg mind-reverdige, så det er ikke overraskende at Muhammed følte seg oppmuntret. Nå ville Araberne få sin egen profet og skrift, og skrytet til de Kristne og Jødene ville bli brakt til taushet.

Noen vestlige autoriteter betviler det faktum at Muhammed fikk åpenbaringer fra et åndelig vesen. Da ser man bort fra den åndelige dimensjon. Muhammed fikk i sannhet "åpenbaringer" over en tidsperiode på 22 år. Det som er mistenkelig er identiteten til "engelen" som hvisket ham i øret. Jeg har hørt enkelte mennesker bryte ut, "Tenk om noen kunne ha møtt Muhammed og fortalt ham sannheten!" Men den harde virkeligheten er: Muhammed eller ingen Muhammed, en eller annen falsk religion ville uansett kommet til Arabia - en profet og et Islam eller noe lignende. 1. Mosebok kapittel seksten vers elleve og tolv måtte oppfylles ...

1. Mos. 16:11-12 “Herrens Engel sa til henne: Se, du er med barn, og du skal føde en sønn. Du skal kalle ham med navnet Ismael (Gud hører), for Herren har hørt deg i din fornedrelse. Han skal bli som et villesel av et menneske. Hans hånd skal være vendt mot hver mann, og hver manns hånd skal være mot ham. Han skal bo framfor alle sine brødres øyne (ansikt, i nærvær av; eng.KJV).”

Og etter hvert dukket Islam opp i Midtøsten, og hevet sin hand mot hver mann. Og hver manns hand ble hevet mot dem.

Da Muhammed gjorde krav på at han var Allahs apostel, trodde famlien på ham med en gang, inkludert hans hustru Khadija, Ali, fetteren hans og Zaid ibn Haritha - en befridd slave som Muhammed adopterte som sin sønn. Den første som omvendte seg til Islam utenom hans familie var en rik og høyt verdsatt kjøpmann som het Abu Bakr.

I en alder av førtitre, dro Muhammed til den offentlige plassen rundt Ka’aba for å tale. Han forkynte at Allah var én, usynlig og allmektig. Han fordømte all form for gudsdyrkelse utenom Allah og advarte mot en kommende dommens dag. I løpet av tretten år med fredelig forkynnelse vant han omkring hundre sjeler. Som nevnt tidligere brøt det ut forfølgelser og noen av hans tilhengere flyktet til Abbysinia (nå Ethiopia, et Kristent land).

Siden Islam ikke bare er en religion men et politisk foretak, og siden politikk er et spill om kompromisser, gjorde Muhammed innrømmelser til sine Arabiske motstandere ved å la de få lov til å dyrke sine avguder (Al-Lat, Al-Uzza og Manat) (Sura 53:18-22). Når disse innrømmelsene gjorde at han mistet troverdighet, skyldte Muhammed på Satan for å ha lagt disse “åpenbaringene” i hans munn (Sura 22:52). Det er interessant å legge merke til at disse sataniske vers kom på samme måte som hans tidligere “åpenbaringer,” men på tross av det hadde ikke Muhammed noen mistanke om at de kunne komme fra samme kilde.

25.juni, 622 e.Kr. var et vendepunkt i Islam fordi Muhammed utvandret (Hijra) til Yatrib (nå Medina), og ble erklært som statsoverhode og øverstkommanderende for den første Islamske Umma (samfunn av troende). Muslimene starter sin tidsregning fra dette året. Derfor er vi i følge Islam i det femtende århundre og ikke i det tjueførste. At anti-Krist ville forsøke å forandre tider og lover står skrevet svart på hvitt i Daniel 7:25:

“Han skal tale ord mot Den Høyeste, han skal tyne Den Høyestes hellige, og skal sette seg fore å forandre tider og lov ...”

Med en gang Muhammed hadde konsolidert sin stilling i Medina, befalte Allah ham å gå til krig (Jihad). Angrep og motangrep varte bort imot ti år inntil det ble underskrevet en fredspakt med folket i Mekka, kjent som Al-Hudaybiyah pakten. Denne pakten var bare en manøver for å oppnå en fordel, og Muhammed invaderte Mekka to år senere med ti tusen Jihadister (sml. Daniel 11:23-24). Fordi de visste at det ville være rene selvmordet å gjøre motstand, overgav folket i Mekka seg betingelsesløst.

Muhammeds bitre fiender, Abu Sufyan, Suhail og deres like, reddet livet ved umiddelbart å gå over til Islam. De som ikke gjorde det ble automatisk henrettet. (Enda et gedigent eksempel på Allahs ømme “nåde”). Siden den gang har Islam opprettholdt en stadig ekspansjon, mesteparten ved åpen militær aggresjon. Kanskje det var der Mao Tse Tung fikk idéen om at makten flyter gjennom geværløpet.

## Det Nigerianske Eksempel

Vårt eget land Nigeria har ikke blitt spart for det Islamske sverdet. Uthman Dan Fodio satte i gang en Jihad mot dette landet i det 19. århundret. Siden den gang har de Kristne konstant levd på nåde fra sine Muslim-ske naboer. Vi behøver ikke å gå til de historiske arkivene for å finne ut hva Jihad er lik. I lydighet til Allahs påbud, slakter Muslimer helt vilkårlig ned de Kristne her. Det går ikke an å ta opp i denne boken alle de blodsutgytelsene som har funnet sted i Nigeria, men her er noen få eksempler:

I Nord, med full støtte fra de lokale myndighetene, blir kirkene ødelagt når noen måtte finne det for godt å sette i gang med sine herjinger. Unnskyldningen? Nigeria er en Islamsk Stat. Forfatteren var i Kano i 1980 da et Islamsk Maitatsine opprør brøt løs der. 4177 mennesker (offisielle tall) ble drept og eiendeler for millioner av Naira ble ødelagt. I oktober 1982 var de Islamske trofaste igjen på ødeleggelsestokt. De satte fyr på åtte store kirker. Samme året gikk Muslimene i Kaduna berserk og drepte 400 mennesker (offisielle tall).

I 1984 brøt den Islamske vulkanen ut i Yola og Jimeta. 700 mennesker, inkludert noen politimenn ble drept, og 5913 mennesker ble hjemløse. I mars 1987 gikk Muslimene i Kaduna, Zaria, Kafanchan og Katsina til en halv ukes Jihad mot Kristne. Bare i Zaria ble ett hundre stor kirker brann-bombet. Mange Kristne ble brutalt drept og flere andre ble brent til døde. Mange kjente Kristne bygninger ble ødelagt. I alle disse byene ble alle typer motorkjøretøyer med Kristne klistremerker på, utsatt for hærverk.

I april 1991 fikk Muslimene i Bauchi et plutselig innfall og satte i gang en tilfeldig drapsbølge. De brant ned kirker og ødela store mengder personlige eiendeler. Omkring 350 mennesker ble drept.

Nesten samtidig ble det bråk i Katsina. Ibrahim Zakari alias El-Zakzaki invaderte en by med med over 2000 Shia Muslimske fundamentalister for å hjelpe Yakubu Yahaya (hans hengivne student) i en pågående kamp med Oberst John Madaki, Statsguvernøren. Liv gikk tapt og eiendom ble ødelagt.

14. oktober 1991 ble Muslimene i Kano igjen voldelige. De ville ødelegge en Kristen kampanje hvor den Tysk fødte evangelisten Reinhard Bonnke skulle tale. De planla også å myrde Bonnke. Det er vanskelig å finne de riktige tallene på de som ble drept, fordi mange av de Kristne som ble myrdet ble kastet ned i brønner. Anslagsvis ble over 2000 Kristne meiet ned av det Islamske sverd, men i dette tilfellet ble også Muslimer drept. Jeg siterer noen få linjer fra s.16 i 28. oktober utgaven 1991 av *Newswatch* magasinet:

“ Men til forskjell fra tidligere religiøse stridigheter hvor ikke-innfødte (*mennesker som ikke er født i området*) og Kristne vendte det andre kinnet til og løp for livet, slo de denne gangen tilbake. Bare noen få timer etter at fundamentalistene satte i gang med sine terrorhandlinger, hadde de ikke-innfødte mobilisert og dannet en militsstyrke som gikk til motangrep med sverd, macheter, jernstenger og knuste flasker.”

Herren Jesus sa at vi skulle vende det andre kinnet til, men bare til de ble sått 70 x 7 ganger. Som denne hendelsen i Kano illustrerer, kan de Kristne ha nådd 70 x 7 grensen. Vi har lidd i 1400 år under ubarmhjertige angrep fra Muslimer. Vår ikke-motstands linje gjennom århundrer var ikke svakhet, slik de feilaktig antok, men lydighet til Bibelen.

I mai 1992 ble Zangon-Kataf, en by omtrent 200 km. sør for Kaduna, ødelagt da Muslimske nybyggere slo ned på innfødte kirkegjengere i Kataf. Hele byen ble lagt i ruiner og åkerland ødelagt. Ødelegelsene var så totale at de føderale myndighetene vegret seg for å sette i gang rekonstruering og rehabilitering.

I løpet av få dager spredde krigen seg til Kaduna. Muslimenes plan var å angripe de Kristne under deres søndagsgudstjeneste. De slo til kl. 20.00 om kvelden lokal tid, angrep hus etter hus og slaktet ned folk mens de hele tiden ropte “Allahu Akbar”. Mange kirker ble påtent, og som vanlig ble også andre Kristne bygninger angrepet. Tusenvis forsvant.

Hvis de Kristne elimineres blir det slutt på forkynningen av Evangeliet, resonnerer Muslimene. Men mange Kristne i Kaduna ønsket ikke lenger å bli slaktet som kyllinger. I denne krisen lærte Muslimene at moskéer brenner like lett som kirker og Muslimer kan dø like fort som Kristne. Krig er som en ond vind. Den bringer ikke med seg noe godt!

14. september 1994 angrep de Islamske trofaste Potiskum, Yobe Staten (nord Øst Nigeria), og drepte tre mennesker, inkludert en ECWA pastor i en kirke, Yahaya Tsalibi, som forrettet gudstjeneste. Ni kirker ble påtent og eiendom for 15 000 000 Naira ble ødelagt (beregninger iflg. politiet).

I Kano, 26. desember 1994 ble Mr. Gideon Akaluka (en Kristen) halshugget helt åpenlyst av en trofast Muslimske mobb, anklaget for å ha nedvurdert deler av Koranen. De marsjerte triumferende rundt i byen med hans avhogde hode og ropte slagord.

I Sokoto, nordvest Nigeria, ble en annen Kristen ubarmhjertig slått, fordi en Muslimske tigger som ba om almisser hadde anklaget ham for å ha fornærmet profeten Muhammed. Mr. Azubuike var heldigere enn de fleste; de trodde han var død og forlot ham.

1-7 juli 1995 angrep Muslimer Sayawa, et Kristent samfunn i Tafawa Balewa, det Lokale Regjeringsområdet, Bauchi Staten (nordøst Nigeria). Muslimenes første angrepsmål var den sentrale markedsplassen i Tafawa Balewa som de satte fyr på. De brant ned hjemmet til Mr. Bukata Adamu som hadde mistet resten av familien i et lignende opprør i 1991. Muslimene fortsatte deretter med å angripe og brenne ned 30 Kristne Sayawa landsbyer. Over 1000 hjem ble rasert i et inferno. Kristne ble drept i tusenvis. Syttisju kirker brant ned til grunnen. Eiendom verdt millioner av Naira ble ødelagt. Ikke en gang kvinner og barn ble spart i denne etniske Jihad - de Islamske trofaste slaktet 36 kvinner og barn som hadde søkt tilflukt i et kirkebygg i en landsby som het Gungu-Zango. Kvinnenes mager hadde til og med blitt snittet opp. I en landsby som het Bununu i Bula distriktet som ikke har Sayawas innbyggere, ble tjueto skolebarn (i alderen 11-16 år) fanget og slaktet av Muslimer.

Du ville vel trodd at politiet eller militæret kom for å redde disse forsvarsløse menneskene? Ikke tale om. Og ingen Muslim ble noen gang stilt for retten for å svare for disse utallige tilfellene av vandalisme, for ikke å nevne de utallige drapene de utførte i Bauchi Staten. I stedet måtte de Kristne Sayawaofrene for Jihad stå til rette for et militært tribunal fordi de hadde forårsaket trøbbel. Et grovt misbruk av retten, javisst, men etter hvert har man blitt vant til den stadige

trusselen fra regjeringens utrettferdighet eller Muslimsk vold - faktisk så vant til det at vi bare kaller det for den “Nigerianske Faktor.”

Den religiøse iveren som forårsaker disse ugjerningene kommer ikke til å forsvinne. De Nigerianske myndighetene<sup>1</sup> som tror de kan roe ned Muslimene ved å støtte dem mot de Kristne, trenger en bedre forståelse av Islamsk lov. I følge Koranen kan ikke sanne Muslimer slå seg til ro før det er blitt innført en ren (ikke-fram forhandlet) Islamsk Regjering med en Sharia (fundamentalistisk Islamsk) lovgivning på plass.

Men verre enn grusomhetene er kirkens apati i forhold til Muslimsk evangelisering, for problemet er ikke at et folk er verre enn andre. Problemet er at det er blitt undervist i et religiøst system som blir trodd med slikt alvor. Så lenge Muslimene tror at Koranen er fra Gud, vil de fortsette med å brenne, voldta og myrde sine motstandere.

Men de etablerte kirkene som i liten grad oppfatter at de danser etter fiendens pipe, bryr seg ikke om Muslimenes frelse, heller ikke oppmuntrer de misjonsvirksomhet som har visjoner om å nå dem. Kirken i nordre Nigeria blir sett på som de fremmedes fellesskap - de innfødte ser på Kristendom som en fremmed religion kommet inn med utlendingene. Til og med de få Muslimene som av og til kommer til Kristus får ikke ordentlig opplæring, noe som sender de fleste tilbake til Islam.

En aktuell åndelig sykdom som vi kan kalle “si det og krev det teologien” har gjort situasjonen enda mer alvorlig, fordi folk blir “Kristne” på grunn av ubibelsk forkynnelse om materiell velsignelse. Hva i alle dager har hendt med det sanne Evangeliet? At vi kommer til Jesus fordi vi trenger å kjenne Frelseren som kom til jorden, ikke som en erobrende konge, men for å dø. Den Jesus som frivillig ofret Sitt liv for å frelse oss fra alle våre synder.

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Dette gjelder ikke bare Nigerianske sekulære myndighetene, men regjeringer over alt som prøver å komme til diplomatisk enighet med Muslimske fundamentalister, Palestinerne inkludert. I følge sann Islamistisk lov er det ikke bare tillatt, men anbefalt å lyve, snyte, stjele og til og med myrde de som ikke er Muslimer. Islamske militante vil ikke gå vekk fra sin faste beslutning om å ødelegge Israel og USA bare pga et verdiløst papir som de har undertegnet men ikke har til hensikt å overholde. De liberale mediaene i Vesten applauderer blindt slike avtaler som vidunderlige “fredsavtaler” men de ikke-islamske nasjonene vil eventuelt betale en overveldende pris for ikke å ha forstått og forsvart seg selv mot Islam.

## Jihad & Moderne Muslimer

Den moderne sivilisasjon arbeider faktisk mot Islam. Jihad som ble brukt med begeistring i den mørke Middelalderen for å fremme Islam, er nå et pinlig emne for mange moderate Muslimer. Noen prøver å bortforklare det høye nivået av terrorisme begått av forskjellige radikale islamistiske grupper, men alle anerkjenner Jihad som en del av dagens realiteter.

Mens jeg skrev denne boka ble jeg dypt berørt av en avisartikkel som tok for seg en tale av den Egyptiske President Hosni Mubarak. Jeg siterer fra den artikkelen:

“Den Egyptiske President Hosni Mubarak har i sitt mest åpenhjertige angrep på Muslimske fundamentalisme, tatt avstand fra mennesker som bruker religiøs ekstremisme og intellektuell terrorisme for å oppnå billige politiske mål. ‘De tar ikke en gang selvkritikk selv om deres ulovlige handlinger ødelegger bildet av Muslimer og svekker de Muslimske nasjoner i verdens øyne. Disse åpenbare negative uttrykksformene er en sykdom, og må konfronteres med stor grad av fasthet,’ sa Mubarak.

En politisk analytiker som står Mubarak nær kommenterte: ‘Dette er første gangen presidenten viser stort mot og griper tak i fenomenet fundamentalisme. I stedet for å benekte og skjule det valgte Mubarak en direkte tilnærming.’

Mubarak som så sin forgjenger, Anwar Sadat, bli skutt og drept av Muslimske ekstremister mens han satt rett ved siden av ham under en Militær parade i 1981 erklærte: ‘Vi må distansere oss fra sekterske splittelser, forkaste religiøs ekstremisme, bekjempe intellektuell terrorisme og forsvare vår nasjon mot religiøse overgrep.’ Han etterlyste religiøs toleranse inkludert å tillate ikke-Muslimer fritt å praktisere sin tro i Muslimske land

Mubarak tok avstand fra den gjentatte bruken av vold fra ekstremister mot politiet og uskyldige tilskuere. Han støttet mesteparten av sin tale på vers fra Koranen og sa at Islam understreket trosfrihet. ‘Overbevisning blir aldri oppnådd ved



vold, og (Islam) kommer ikke inn i sinn eller hjerte ved sverdet,<sup>1</sup> erklærte han.

Mindre enn to uker etter Mubaraks tale 15. april 1992 vedtok FN's Sikkerhetsråd en reise- og våpenblokkade av Libya. Dette tiltaket ble iverksatt fordi Libya nektet å utlevere de to mennene som man antok hadde sprengt Pan-Am passasjerflyet over Lockerbie i Skottland, en terroraksjon hvor 270 uskyldige mennesker ble drept.<sup>2</sup> Den måneden ble sant å si veldig begivenhetsrik, da den Islamske Frelses Fronten i Algeri ba sine medlemmer gripe til våpen mot regjeringen og radikale Muslimer i Afghanistan erobret Kabul.

Den Iransk støttet Hisbollah (Allahs Parti) bombet kontinuerlig nordområdene i Israel med alle slags offensive våpen. Rakettdrevne granater, artillerienheter, selvstyrte haubitser, og stadige bakholdsangrep og feller for Israelske soldater.

Ayatollah Khomeini sendte tusenvis av unge, frivillige ut i Iran/Irak krigen, med sin flammende Jihad retorikk, selv om det var blitt bekreftet at Irak brukte svært giftige, kjemiske våpen og dødelige napalm bomber.

Tirsdag 5. og fredag 8. mai 1992 rapporterte den Franske Internasjonale Radioen at femti mennesker var døde etter et angrep fra Islamske fundamentalister på den Kristne Koptiske Kirken i Egypt, og angrepene fortsetter.

Hvis man skal tro på Koranen og Muhammed er modellen for korrekt islamsk adferd da er disse såkalte "ekstremistene" eller fundamentalistene de sanne Muslimer. Muslimene som er sultne på Kristent kjøtt og som tørster etter deres blod, er virkelig de som adlyder det Allah sier:

"Derfor når dere møter de vantro i [*kamp*], slå etter nakkene deres; Hold ut til dere helt har nedkjempet dem, og legg stramme bånd [*på dem*]" (Sura 47:4).

---

<sup>1</sup> Denne talen holdt han for å markere Leilat Al Kadr, slik den framstod på side 5 i *Nigeria Daily Times*, 2. april 1992.

<sup>2</sup> Redaktørens Merknad: Hittil (til denne boka ble skrevet) har Libya fortsatt nektet å utlevere disse mennene så de kan bli stilt for retten. Dette er årsaken: Fundamentalistiske Muslimer ser ikke på disse mennene som drapsmenn, men som Jihad krigere. Sanne Muslimer kjemper en altomfattende krig mot Vesten, en krig som Vesten er for blind til å se i sin avhengighet av arabisk olje.

“Sanne Muslimer” vil alltid ønske død over de vantro (særlig Jøder og Kristne) så lenge slike eggende Suraer står i Koranen. Islam har delt verden inn i to tydelige leirer: Dar-al-Islam dvs Islams husholdning og Dar-al-Harb dvs. krigens husholdning. Alle som ikke er Muslimer er i Dar-al-Harb. De blir betraktet som Allahs fiender som man kan kappe hodet av.

Det finnes verifiserte rapporter om at noen Islamske land utvikler kjernefysiske våpen. Alle fredsel-skende mennesker bør gå ned på sine knær og be mot dette, for hvis Muslimene lykkes vil de bruke disse våpnene i Jihad like sikkert som natt følger dag. Det samme gjelder de biologiske og kjemiske våpen som de utvikler.

Som tidligere diskutert er det fortsatt mange som argumenterer med at Allah bare er det Arabiske ordet for den sanne Gud. Det er helt tydelig at de ikke kjenner til Islams opprinnelse. Deres argumenter kan virke både fine og overbevisende, men Jesus advarte oss mot at vi ikke blir fanget inn og ført bort av alle slags lærdommer som blåser i vår vei, men at vi heller bedømmer slike mennesker på deres frukter. For han sier:

“På fruktene skal dere kjenne dem” (Matteus 7:15,16).

Vi kan omskrive dette verset på følgende måte; Jesus sier at din karakter og det du gjør (din adferd) teller mer enn det du påstår og sier.

### **Hva med Krigene i Bibelen?**

Krigene Israelittene kjempet var rent nasjonalistiske eller politiske kriger slik de fortsatt kjemper idag. Dette var ikke religiøse kriger som ble satt igang for å fremme deres tro. Bibelens Gud vet at det å tvinge mennesker til å ta imot en religion, gjør dem til hyklere.

### Hva med Korstogene?

Korstogene kan ikke kalles for sant Kristne fordi Jesus aldri befalte sine etterfølgere å kjempe for å erobre Jerusalem.<sup>1</sup> Vår Herre, Jesus Kristus er Fredsfyrsten som alltid gikk omkring og gjorde godt, og helbredet de som som var undertrykket av djevelen (Ap.gj. 10:38).

- Han helbredet mange mennesker (Mark. 1:32-34).
- Han rensset spedalske fra deres spedalskhet (Matt. 8:2-3).
- Han fikk lamme mennesker til å gå (Matt. 9:6).
- Han laget øyne for mennesker som var født blinde (Joh. 9:1-7).
- Han gir mat til tusenvis av mennesker ved et mirakel (Matt. 14:16-21).
- Han bringer den døde tilbake til livet (Joh. 11: 37-44) etc.

Jesus er ikke bare en som helbreder rent fysisk, han helbreder også ånden. Hans blod er den eneste kuren mot synd.

### Hvordan behandlet Jesus Sine motstandere?

Jesus lærte ikke bare at vi skulle elske våre fiender men han praktiserte det også. En gang han var ute og forkynnte nektet Samaritanerne ham å gå gjennom deres territorium (til tross for hans mirakler). Disiplene hans ble så sinte at de ønsket å bringe ild ned fra Himmelen over dem, men Jesus sa:

“Dere vet ikke hva slags ånd dere er av. For Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskesjeler, men for å frelse.” (Luk. 9:51-56)

Jesus visste hvem som kom til å forråde Ham, men Han forbannet ikke. Da Jesus ble arrestert og senere korsfestet, overtalte Han Peter til ikke å forsvare Ham med sverdet, ved å si:

“Stikk sverdet ditt tilbake i sliren, for alle som griper til sverdet, skal falle for sverdet”  
(Matt. 26:52)

---

<sup>1</sup> Redaktørens Merknad: Med den nye forståelsen av Åpenbaringen som er blitt tilgjengelig for Kirken siden 1967, er det nå tydelig at det første hornet til “dyret med to horn,” (Åp. 13:11) var Korsfarerne. De “talte som en drage,” dvs, Korsfarerne var påvirket av Satan. Historien dokumenterer de mange forferdelige grusomhetene som ble begått av Korsfarerne mot de lokale innbyggerne i det Hellige Land.

Herr morder! Hører du det? De som griper til sverdet skal falle for sverdet, sier Jesus. Han ba til og med for dem som naglet Ham til korset og sa:

“Far, forlat dem, for de vet ikke hva de gjør” (Luk. 23:34).

Kan du forestille deg en person som bruker sitt siste åndedrag til å be for sine drapsmenn? Ikke bare Jesus, men mange Kristne Martyrer har gjort akkurat det, helt siden Jesus døde. Kan virkelig noe menneske som er ved sitt fulle fem sette Jesus og Muhammed på samme sokkel (nivå)? Hva slags likhet (enighet) er det mellom Jesus og Beelsebul (Satan)?

“ ... fordi Kristus også led for oss og etterlot oss et eksempel, for at dere skulle følge i Hans fotspor: *Han som ikke gjorde synd, heller ikke ble det funnet svik i Hans munn.* Da Han ble hånet, hånte Han ikke igjen. Da Han led, truet Han ikke ...” (1 Pet. 2:21-23).

Selv om våre Muslimske venner blir befalt av Allah å drepe oss må vi svare tilbake med Kristi befaling om å elske våre fiender og be for de som forfølger oss (Matt. 5:44).

“For Kristi kjærlighet tvinger oss” (2 Kor. 5:14).

Det er uttallige overnaturlige vesener som hevder at de er Gud men de kommer til kort, Allah inkludert, når det gjelder den vennlige, kjærlige og tilgivende natur som den sanne Bibelens Gud har. Hør hva Han sier:

“Hver den som hater sin bror, er en morder. Og dere vet at ingen morder har evig liv værende i seg. På dette har vi lært Guds kjærlighet å kjenne, at Han gav Sitt liv for oss. Også vi skylder å gi våre liv for brødrene” (1 Joh. 3:15-16)

## Aljana, Islams Forestilling om Himmelen

Akkurat som Muslimene har sin egen gud - Allah - har de også sin egen himmel - Aljana. Og slik som Muslimens Allah er helt forskjellig fra den Kristne Gud, er også Aljana helt forskjellig fra den bibelske himmelen. Ikke bare er inngangsmetoden forskjellig, men forholdene der er også markert forskjellige.

I Sura 5:92; 2:219, forbyr Allah Muslimene å drikke vin mens de er på planeten jorda, men de som går til Aljana blir lovet elver av vin av mange fristende slag (Sura 47:15; 76:6);

- Det er et løfte om forseglet, edel vin (Sura 83:25)
- Ingefær blandet vin (Sura 76:17)
- Vin fra Tasnim (Sura 83:27)
- Vin blandet med kamfer (Sura 76:5)

Bibelen sier uttrykkelig at drukkenbolter ikke vil komme inn i Guds Rike (1 Kor. 6:9-10).

Islamske lærde som Muhiyyu'ddin er klar over denne iboende svakheten i begrepet himmelen, og han forsøkte å bortforklare vinen som noe mystisk. Men han ble kalt kjetter av andre Muslimer som påstod at Koranen mener nøyaktig det den sier. Yusuf Ali prøvde også å gi versene i Suraene om vinen en sufistisk dvs åndelig betydning. Men siden disse referensene forekom veldig ofte og utvetydige var han nødt til å gi opp dette "sufistiske tolkningsprosjektet" og innordne seg den generelle linjen som ble fulgt av den Islamske umma (samfunn) - at koranen mener nøyaktig det den sier - virkelig vin.

Hvis de skal helle i seg all den vinen de er blitt lovet lurere jeg på om Muslimene vil gå berserk i Aljana akkurat som her? Vi kan ikke utelukke den muligheten naturligvis siden de gikk berserk i Allahs hovedkvarter (Ka'aba i Mekka) under pilgrimsferden i august 1987 uten vin.

I følge en offisiell rapport fra Saudi Arabia ble 402 Muslimer drept og 605 såret i en Jihad som de førte mot seg selv. Kan det de sier at “Islam betyr fred” være sant? Det er i alle fall sikkert at en forandring i omgivelsene ikke betyr en forandring av hjertene. Hvordan de forskjellige krigende partene i Islam skal kunne bo sammen i Aljana står det ingen ting om i Koranen. Allah kan ha tatt hensyn til dette og delt stedet inn i flere adskilte områder. Det virker som det Islamske Aljana har det den Arabiske ørkenen mangler mest, som:

- Sildende bekker (Sura 3:15, 198, 4:57, 15:48).
- Tette akasier (Sura 56:29).
- Frukt (Sura 56:20, 69:21-24).
- Skygger med klaser av frukt (Sura 76:14).
- Haver og vingårder (Sura 78:32).
- Kjøtt og fugl er enda en gulrot  
som Allah henger foran nesa på de trofaste Muslimene (Sura 56:21).

Mens Bibelen sier:

“For Guds rike består ikke i å spise og drikke, men i rettferdighet og fred og glede i Den Hellige Ånd” (Rom. 14:17).

Bortsett fra vinen og alle de andre verdslige tingene, ser det også ut til at det blir mye romantikk i Aljana. Måten Islam behandler kvinnene her på jorda blir et moralsk symbol sammenlignet med det som antageligvis er i himmelen. Blant belønningene som venter de trofaste Muslimene er vakre og tunge kvinner med store mørke og skinnende øyne (Sura 38:52; 44:54; 52:20). (Om det er herfra idéene til Ikebe Supers<sup>1</sup> kommer fra, kan jeg ikke uttale meg om). Det blir også gitt løfter om jomfruer som ingen dsjinn (ond ånd) eller noen mann har rørt (Sura 55:70-74).

Hadither fra respekterte lærde bekrefter alt dette ved å si at hver eneste trofaste Muslim vil få flere tusen av disse “spesielle” kvinnene, som kalles Houris (sml. Mishkatu'l Masabih, s. 457-491). Dette begrepet om himmelen står i motsetning til Herren Jesu ord som avviser en lignende men mer tilbakeholden sensuell tankegang hos Saddukeerne. Jesus fortalte dem rett ut at det ikke vil være noe ekteskap i himmelen. (Se Matt. 22:29, 30).

---

<sup>1</sup> “Ikebe Supers” tegneserier med fantasikvinner med bakender som fjell og bryster som beskrevet i Koranen.

Hva vi skjæ med Muslimske kvinner fra denne verden? Hvem vil gifte seg med dem når man tar i betraktning at Muslimske menn blir tilbudt store mengder med “himmelske jomfruer”? Ville du gått etter en litt brukt modell når du ble tilbudt tusenvis av flunkende nye? Er ikke dette summen av den langvarige diskrimineringen av kvinner i Islam? Den Islamske himmelen får Hollywood til å se ut som et kloster. Den til de grader hellige Gud vil ikke ha noe å gjøre med et slikt horehus.

Det er forbausende å se at de sensuelle uttrykksformer som kan sende et menneske rett til helvete, er nøyaktig det som blir lovet våre Muslimske venner i deres paradisi. Det finnes Bibelske advarsler mot slikt hvis du vil gi akt på dem:

“Vet dere ikke at de urettferdige ikke skal arve Guds rike? Far ikke vill! Verken de som lever i hor, eller avgudsdyrkere eller ekteskapsbrytere eller menn som lar seg bruke til unaturlig utukt med menn, eller menn som driver utukt med menn, eller tyver eller grådige eller drukkenbolter eller spottere eller pengeutpressere skal arve Guds rike“ (1 Kor. 6:9-10).

“Kjødets gjerninger er åpenbare. De er: ekteskapsbrudd, hor, urenheter, skamløs utukt ... Om disse gjerninger sier jeg dere nå på forhånd slik som jeg også sa til dere tidligere, at de som gjør slikt, skal ikke arve Guds rike” (Gal. 5:19, 21).

Det skriftsavsnittet som beskriver din siste tilstand hvis du ikke angrer dine synder og omvender deg finner du i Åpenbaringen 21:8:

“Men de feige, vantro, avskyelige, morderne [*inkludert Jihadistene*], de som lever i hor, trollmennene, avgudsdyrkere og alle løgnere skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel [*helvete*], den som er den annen død.”

## Muhammed eller Jesus til Frelse

Muhammeds datter Fatima var kanskje grepet av realitetene om et liv etter dette da hun spurte sin far hva hennes skjebne ville bli på dommens dag. Hør på “åpenbaringen” som kom til Muhammed og som han gav sin datter:

“Si, ‘Jeg kommer ikke med noen ny lære blant sendebudene, heller ikke vet jeg hva som vil gjøres med meg eller med dere. Jeg følger bare det som blir åpenbart for meg ved inspirasjon; Jeg er bare en som advarer åpent og klart”

(Sura 46, Al-Ahqaf (Sanddynene), vers 9)

Kan du tenke deg noe slikt? Muslimene hevder at Muhammed er “forseglingen” og den “største” av alle profetene, likevel var han ikke en gang sikker på om han kom til himmelen selv. Heller ikke kunne han gi denne vissheten til sin egen datter. Hvorfor følge ham hvis det er det han trodde? En religion som ikke kan garantere sikkerhet for at deres egen profet blir frelst vil ganske sikkert skuffe sine mindre fremtredende tilhengere på den siste dag. Denne uvissheten har preget livene til alle bekjennende Muslimer ned gjennom århundrene, og det tjener som et preludium til deres forestående undergang. Men du behøver ikke gå den usikre veien til Muhammed og Fatima; det finnes en utgang for deg. Jesus Kristus hadde et mye bedre svar da Tomas kom med et lignende spørsmål:

“Tomas sier til Ham: “Herre, vi vet ikke hvor Du går, så hvordan kan vi vite veien?”

Jesus sier til ham: “Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved Meg”.” (Joh. 14:5,6).

Denne erklæringen fra Jesus fjerner alle behov for alle andre religioner. Hvis du aksepterer Kristus, da aksepterer du ikke en religion, men en levende Frelser. Han alene kan gi deg visshet om din frelse:

“Men fordi Han [*Jesus*] forblir til evig tid, har Han et uforgjengelig prestedømme.

Derfor har Han også makt til fullkomment å frelse dem som kommer til Gud ved Ham, ettersom Han alltid lever for å gå i forbønn for dem” (Hebr. 7:24, 25).

### Islam og Muslimenes Håp

Koranen har en utrolig bekjennelse angående deres skjebne som burde få enhver Muslim til virkelig å kaldsvette. Koranen lærer rett fram at både “vantro” og Muslimer vil havne i Helvetes Ild. Koranen sier at Muslimene til slutt vil bli reddet, men de vantro (kafir) vil bli værende der.

Sura 19, Maryam (Maria), versene 67-68, 71-72:



“Men kommer mennesket ikke på at vi skapte ham tidligere av ingen ting? Så ved Herren, det er sikkert at vi skal samle dem, og [også] de onde [med dem]! Så skal vi bringe dem fram rundt helvete på kne;”

“Ingen av dere går over det [helvete]. Dette er ved Herren en ordning som må gjennomføres. Men vi skal frelse de som passet seg for det onde, og vi skal la de som har gjort galt bli stående der, [ydmyket] på sine knær.”

Disse erklæringene er så tydelige at Islamske skolerte ikke kan bortforklare dem. Alt de kan si er at alle først vil komme til Helvete før de blir frelst, avhengig av sine gjerninger. Antall år de må tilbringe i Helvete før hjelpen kommer er ikke spesifisert i Koranen.

Jeg har en annen tolkning av disse Koran versene enn de Islamske lærde. Alt jeg kan si til mine Muslimske venner er at Helvete er et sted som man aldri kommer vekk fra. Når du først er der, er du der for alltid (Sura 6:128; 11:107 sml. Mark. 9:43; Åp. 20:10). Selv om det var mulig å plukke deg ut av Helvete, er det lovede Islamske paradiset også et slags Helvete, fordi den trefoldige hellige Gud ikke vil ha noe å gjøre med en by full av vindrikking og mennesker som lever i utukt og hor.

At et Islamsk paradis ikke vil bli syndfritt er klart ut fra “balanseteorien” som sier at de som har en overvekt av gode gjerninger i forhold til sine synder vil komme til paradiset. Dette er et falskt håp. En synd diskvalifiserer deg slik at du ikke kommer til himmelen, slik som i Adam og Evas tilfelle. Det kreves fullstendig hellighet for å komme inn i den virkelige himmelen (Åp. 21:27; Hebr. 12:14). Vår Gud er så ren at Han ikke kan tolerere selv den minste synd, hvis det finnes noe som kan kalles en liten synd, Habakkuk 1:13.

Hvis man skal tro Allahs ord, er det helt umulig for en Muslim å unnslippe Helvetes ild. I et annet Sura i Koranen erklærer Allah med ettertrykk at han har befalt alle Muslimer og dsjinner å ende i Helvete.

“Hvis vi hadde villet det, kunne vi gitt sann ledelse til hver enkelt sjel. Men mitt ord vi bli realitet: ‘Jeg vil fylle helvete med dsjinner og mennesker sammen’”

(Sura 32:13; sml.igjen, Sura 19:71).

De finnes ingen måte å vri en annen tolkning ut av dette sura enn at Muslimer sammen med dsjinner skal være i Helvetes ild. Suraen er så tydelig at en motsatt tolkning er umulig.

Hvis Muhammeds ord skal ha noen mening betyr de at så lenge du er under Allah og Islam, er det hans vilje å fylle Helvete med deg og dsjinner. Hvis du fortsetter som Muslim kommer det helt sikkert til å gå i oppfyllelse slik Allah har sagt. Du kan være sikker på at Allah mener det han sier. Hans hensikt er å tettepakke deg og alle andre Muslimer i Helvetes ild. Dette blir forsterket av Sura 11;118, 119.

Men den sanne Bibelens Gud har et helt annet budskap, og en helt forskjellig plan. Han vil ikke at du skal gå til Helvete, men at du skal komme til omvendelse og bli frelst.

“Men Han er tålmodig med oss, siden Han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse” (2. Peter 3:9).

“Derfor er det ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus” (Rom. 8:1).

Ut fra Jesu undervisning forstår vi at Bibelens Gud ikke gjorde Helvete ferdig for menneskeheten, men for Satan og hans opprørsengler (Matt. 25:41). Du vil bare ende opp der hvis du slutter deg til Satan i opprør mot Gud ved å forkaste forløsningen i Kristus Jesus.

Selv om du har tilhørt en religion som har drept millioner av Guds folk, revet ned Hans altere, sponset demoner i kampen mot Ham; ja om du personlig har utgydt Kristent blod, eller støttet andre som har gjort det - hva du enn har gjort - Gud elsker deg virkelig og det har han alltid gjort. Hvis du ønsker å bli tilgitt, strekker Jesus ut Sine hender fulle av kjærighet for å ta imot deg; for Han sa også:

“Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og Jeg vil gi dere hvile!”  
(Matt. 11:28).

Det faktum at Jesus ba for sine drapsmenn er hele grunnen du trenger for å tro på Ham. Han vil ha barmhjertighet med deg hvis du ydmyker deg og omvender deg. Gjør ikke ditt hjerte hardt ved å si at du allerede tror på Jesus. Du har ikke trodd før du innrømmer at Jesus er Guds Sønn,

og aksepterer sannheten om Hans soningsdød og oppstandelse. Som synder på vei mot Helvete er det ikke noe annet enn Jesu blod, utgytt for deg, som kan frelse deg:

“ ... Jesu Kristi, Hans Sønns blod renser oss fra all synd. Hvis vi sier at vi ikke har synd, bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Hvis vi bekjenner våre synder, er Han trofast og rettferdig, så Han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet”  
(1 Joh. 1:7-9).

## Det Islamske Syn på Helvete

“Ingen av dere går over det [*helvete*]” (Sura 19:71).<sup>1</sup>

Yusaf Ali gir tre plausible fortolkninger av dette ovennevnte skriftstedet i sin fotnote nr. 2518, hvor ingen av dem benekter at alle vil synke ned i Helvete i følge Allah. Frasen “Pass over it = gå over det” har ledet mange Islamske teologer til konklusjoner om at det kan finnes en bro (Sirat) som er spent ut over Helvete.

Lengden på denne broen har man antatt er enorm. Sansynligvis noen millioner kilometere. Hva med bredden? Du kan være sikker på at den er tynn som en tråd. En slags ildbevoktet vei. Vi får se på den dagen hvordan du vil greie å komme deg gjennom på en syltynn tråd som en sirat. Mens vers 73 antyder en slags mulig redningsoperasjon fra ilden, inneholder andre suras ikke noe slikt håp, Sura 6:128, 11:105-107, 14:16-17, 32:20 etc. Så hvor sikker er en Islamsk redning når universets skaper - Bibelens Gud - sier at de som går til Helvete skal bli der for evig?

Koranen sier at Helvete har sju porter (Sura 15:44) med nitten engler som vokter dem (Sura 74:30-31). Det Islamske helvete er mer et skrekkelig sted enn et spøkelsessted for ånder. Det representerer en fortsettelse og utvidelse av de verst tenkelige fysisk grusomme ting i dette liv. Siden Islam er preget av san- selighet har beboerne i Helvete blitt sikret et konstant skrekkelig tilførsel av den:

- De vil spise og bli mette fra et tre som heter *Sakkuumtreeet* som vokser opp fra helvetes grunn (Sure 37:62-66).
- En annen kilde til bitter mat er kaktus som verken gir næring eller stiller hungeren (Sure 88:6-7).
- De som bor i det Islamske Helvete vil ikke tørste. Det vil være rikelig av kokende vann der og andre tilsvarende ubehagelige drikker ( Sure 37:67).

Det at beboerne får mat må ikke mistolkes dit hen at det betyr at Allah viser barmhjertighet. Måltidene kan ha til hensikt å gi dem styrke nok til at de kan motstå de forferdelige kvalene de vil lide når de som innsatte:

---

<sup>1</sup> Sura 19:70-72 er sitert fullstendig på s. 97

- blir dradd inn i helvetesilden igjen (Sura 37:68)
- får huden avbrent og erstattet med en ny (Sura 4:56)
- får drikke kokende vann og eiter og annet av samme slag, alt slått sammen (Sura 38:57)
- blir servert kokende vann og kloakk (Sura 78:21-25)
- må tåle het kvelende vind, skåldende vann og skygger med kullsvart røyk (Sura 56:40-44)
- blir bundet sammen i lenker og slått med klubber av jern (Sura 14:49-50; 22:19-22)
- blir kledd med klær av ild (Sura 22:19-22)
- verken kan leve eller dø (Sura 20:74; 87:13)
- tvunget tilbake til ilden hver gang man prøver å komme ut av den (Sura 32:20)

Mental angst forsterkes av fysisk smerte. Ingen fred her, bare evigvarende krangling og gjensidige bebreidelser (Sura 40:47-50). Dødens befrielse er nektet de fordømte, selv om de angret (Sura 6:25-29). Sure Qaf beskriver en samtale mellom Helvete og Allah. Allah spør Helvete: "Er du fullpakket?" Helvete svarer tilbake: "Finnes der ennu fler?" (Sura 50:30).

Allahs voldsomme hat til Jøder og Kristne kommer igjen til overflaten når de innsatte blir fordelt på sju avdelinger i Helvete. Disse tildelingene gir et interessant innblikk i den Muslimske tendensen til å demonisere sine motstandere.

- Jahannam (Gehenna) for syndere som ikke angrer før de dør er den vanligste avdelingen.  
(nevnt 77 ganger i Koranen).
- Laza, er stedet hvor de Kristne vil vansmekte (Sura 70:15).
- Hotama, er stedet hvor Jødene vil bli torturert (Sura 104:5).
- Sa'ir, er adelingen for demonene .
- Jahim, er stedet hvor hedningene (avgudsdyrkerne) brenner (Sura 40:7).
- Sakar, er avdelingen som er beredt for Zoroasterne (Sura 74:27)
- Hawiya, er stedet for hyklerne (Sura 101:9).

Straffen i det Islamske Helvete blir overvåket av engler, men det er et slående unntak - Muhammeds onkel, Abu Lahab som viste seg å være en innbitt fiende, får spesialbehandling. I fem vers i Sura "Lahab" (Fibersnoren), Sura 111 tegner Muhammed (unnskyld, jeg mener Allah) et hevners scenario: Abu Lahab skal brenne i all evighet. Hans stakkars hustru (ingen engel denne gangen) må bære ved til bålet for å holde ilden vedlike. Koranen mangler faktisk en egen avdeling for denne uheldige mannen.

Islamsk tradisjon maler et bilde av tilleggsstraffer i Helvete, i tilfelle de bildene som allerede er nevnt ikke skulle være tilstrekkelig skremmende.

En Hadith skisserer en vitenskapelig absurditet: At Allah befalte ilden å brenne i 1000 år til den ble rød, så i 1000 år til så den ble hvit, og videre i enda 1000 år til den ble svart, antageligvis den nåværende fargen. Da ilden klaget over at den holdt på å bli fortært gav Allah den to egenskaper - brennende varm om sommeren og iskald om vinteren. Men dette er ikke det Bibelens Gud sier om Helvete. Det finnes mange referanser. Her er to av dem:

Matt 13:49-50 “Slik skal det bli ved denne tidens avslutning. Englene skal komme og skille de onde fra de rettferdige, og kaste dem (de onde) i ildovnen. Der skal det være gråt og tenners gnissel.”

Åp. 14:10-11 “da skal også han selv drikke av Guds vredes vin, som blir utøst ublandet i Hans vredes beger. Han skal pine med ild og svovel foran de hellige englene og foran Lammet. Og røyken av deres pine stiger opp i all evighet.”

# Islam, & Kristi Andre Komme

Som Satan har for vane vil denne erkeforførerer alltid forvrengte det han ikke kan benekte direkte. Han har forledet Muslimer til å tro at Jesus skal komme igjen for å drepe anti-Krist (Dajjal), islamisere verden, gifte seg og dø, og deretter bli begravet. At Muslimene virkelig tror på denne demoniske esjatologien kan bevises ved at de allerede har laget i stand en grav for Jesus ved siden av Muhammed i Medina. (De som drar til Mekka for å gå rundt og kysse en svart stein, Ka'aba, kan vitne om dette). Denne tåpelige løgningen kommer fra avgrunnen for Jesus vil aldri dø igjen. Den graven i Medina blir stående tom i all evighet. Jesus har beseiret døden fullstendig. Bibelen sier:

“ fordi vi vet at etter at Kristus er oppreist fra de døde, dør Han ikke mer. Døden hersker ikke lenger over Ham” (Rom. 6:9).

Jesus brukte dødsprosessen til å reise til det riket for å ødelegge Satan, synden og døden.

“ I denne hensikt ble Guds Sønn<sup>1</sup> åpenbart, at Han skulle gjøre djevelens gjerninger til intet.  
(1 Joh. 3:8).

Hvorfor ikke tillate Jesus å ødelegge djevelens gjerninger i ditt liv?

“ Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk Han Selv [*Jesus*] del i det på samme måten, for at Han ved døden skulle ta makten fra ham som hadde dødens makt - det er djevelen -”

---

<sup>1</sup> Redaktørens merknad: Betegnelsen “Guds Sønn” er ikke en Kristen oppfinnelse. Jesus ble til og med kalt “Guds Sønn” av sine fiender, og det er det Han kalte Seg Selv. Fariseerne på Jesu tid forstod fullt ut at Jesus gjorde krav på å være “Guds Sønn”, og de forsøkte å drepe Ham mange ganger. Betegnelsen “Guds Sønn” betyr ikke at Gud tok seg en hustru på en normal, biologisk måte. Det Bibelske begrepet “Sønn” betyr at Faderen i kjærlighet sendte en del av Seg Selv, Sin eneste Sønn til Jorden, i menneskeskikkelse (Jesus Kristus) for å redde oss fra våre synder. (Se Joh.1:1-14; 1 Tim. 3:16).

Jesus satte aldri i gang en Jihad mot uskyldige sjeler men mot sin erkefiende Satan. Han beseiret Satan på Korset for omtrent 2000 år siden. Satan bruker Islam bare for å sette inn motangrep mot Jesus. Han vil snart bli tilintetgjort (Åp. 19:20; 20:7-10; 1 Kor. 15:24-26). Jesus kommer ikke igjen for å forkynne men for først å evakuere sine etterfølgere (1 Tess. 4:16, 17) og deretter for å straffe i evig ild alle de som har forkastet Hans Evangelium (2 Tess. 1:7-8).

Kristus vil komme ned med slik overnaturlig kraft at Hans herlighet vil blende djevelen og sette ham ut av spill på flere millioner mils avstand. (Se 2 Tess. 2:8, sml. Ap.gj. 9:3). Husk at bare en liten del av Hans Herlighet blendet og overvældet den store forfølgeren Paulus på veien til Damascus Ap. gj. 9:3). Hvis det ikke hadde vært for Herrens barmhjertighet og at Saul angret sine synder (Ap. gj. 9:17,18), kunne denne fortellingen ha fått en annen utgang.

Hvis Satan selv ikke kan bli stående i møte med kraften fra Jesus Kristus, hvor mye mindre kan vi bli stående vi som bare er mennesker. Du kan til og med dø av å bli stukket av en liten malariamygge. Hvor kommer arrogansen din fra, du som bare er laget av støv? (1 Mos. 3:19). Store mengder mennesker lider allerede i Helvete. Du kan komme til å ende der selv også hvis du ønsker det, ved å vende deg bort fra det eneste Evangeliet som kan redde deg:

“ Enhver som har brutt Moseloven, skal dø uten barmhjertighet på to eller tre vitners utsagn. Hvor mye hardere straff tror dere ikke den skal bli funnet verdig til, som har trampet Guds Sønn's blod under fot, vannhelliget paktsblodet som han ble helliget ved og spottet nådens Ånd? “ (Hebr. 10:28-29).



## Et Siste Ord til Muslimske Lesere

I motsetning til det synspunktet de fleste Muslimer har, at Jesus bare er for Jødene, er Jesus den lovede Messias (al-Masih) som vil frelse alle som påkaller Ham i tro. Siden Gud først gav Sin lov til Israelittene gav Jesus befaling om at Evangeliet først skulle bli forkynt for dem (Matt. 10:6). Gud måtte starte et eller annet sted. Senere gav Jesus følgende befaling:

“ ... Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for hele skapningen. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt” (Mark. 16:15,16).

Det er på høy tid at vi slutter å leke politikk med Gud. Han er ikke interessert i vår læremessige akrobatikk, heller ikke i religioner som ikke kan løse syndens problem. Du kan være så religiøs som det er mulig å være og likevel gå til Helvete. Gud sier at du er en synder (Rom. 3:23). Langt inne vet du at det er sant. Din samvittighet vitner om at det er du. Som synder har dommen blitt felt over deg at du er dømt til evig død i Helvete (Esekiel 18:4; Rom. 6:23). Å skjule seg under Islams religiøse paraply kan ikke fjerne din dødsdom. Du blir fordervet og korrumpert som følge av synden. Foran en absolutt hellig Gud er du skitten som en gris, om ikke enda mer. Synd, som er totalt anstøtelig for Gud, blir det ikke gjort noe med i Islam. Kort sagt, Islam har ikke noe svar å gi deg på ditt problem med synden. Ikke rart at Islam foreskriver ytre vasking som en løsning (Sura 5:7): Jesus identifiserer hjertet som kilden til menneskenes problemer.:

“ For ut fra hjertet kommer onde tanker, mord, ekteskapsbrudd, hor, tyveri, falskt vitnesbyrd, bespottelser” (Matt. 5:19).

Hvis du ikke tillater Jesus å foreta en åndelig hjertekirurgi inne i deg, vil du ikke passe inn i Bibelens himmel. Gud krever et rent hjerte (Matt. 5:8) og fullstendig hellighet (Hebr. 12:14). Men Kristus elsker deg så høyt at Han gjorde spesielle forberedelser for din åndelige hjertekirurgi ved å utgyde sitt blod på korset på Golgata. Det er Hans blod gitt for deg, og

troen på Ham alene, som kan fjerne synden fra ditt råtne hjerte (1 Joh. 1:7). Jesus sa:

“ .. Den som ikke blir født på ny (ovenfra), kan ikke se Guds rike” (Joh.3:3).

### **Synd er et åndelig problem som krever en åndelig løsning.**

Det er helt umulig for en synder å snike seg inn i den virkelige himmelen. Den overmåte hellige Gud vil ikke tillate det. Englene ville sparke ham ut og himmelen selv ville spytte en slik person ut. La oss tenke oss at en synder fikk tillatelse til å komme inn i himmelen uten det nye sinnelaget. Det ville ikke gå lang tid før han føler seg helt ulykkelig og til slutt dør på grunn av sin syndige appetitt, fordi den sanne himmelen mangler syndige fasiliteter. Du må komme til Kristus for å motta den nye natur som ble kjøpt til deg ved Hans blod (1 Kor. 15:49) hvis du ønsker å komme til den virkelige himmelen.

Du trenger ikke sløse bort pengene dine på en pilgrimstur til et eller annet såkalt “hellig sted,” for Kristus kan møte deg akkurat der du er. Gud er allestedsnærværende. Kast ikke pengene dine bort på offerdyr. Blodet fra offerdyrene kan ikke vaske bort syndene dine. En enkel menneskesjel er verd mer enn alle offerdyr på jorda. BARE JESU BLOD kan rense deg for dine synder.

### **Hvorfor ikke gjenta denne bønnen?**

“Herre Jesus, jeg forstår at jeg er en synder. Jeg vet at jeg har bedradd meg selv. Jeg angrer nå alle mine synder og at jeg har fulgt en falsk religion. Jeg tror at Du døde for mine synder og stod opp igjen den tredje dag til min rettferdiggjørelse. Frå nå av tar jeg imot Deg som min Herre og personlige Frelser. Vær så snill og slett mitt navn fra Helvetes bok og skriv det inn i Livets bok. Takk for at Du frelste meg.”

Hvis du sier fram denne bønnen fra dypet av ditt hjerte, og mener det, da er du på vei til himmelen, for så sier Herren Gud ...

Rom. 10:9-10 “ For dersom du bekjenner Herren Jesus (at Jesus er Herre) med din munn og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist Ham fra de døde, skal du bli frelst. For med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse.”

## Et Siste Ord til Kristne

Denne boka ble ikke skrevet som en ovenfra og ned kritikk av Islam men for at både Kristne og Muslimer kan få kunnskap om Islams sanne natur. Når de nå har lest boka bør Kristne være i stand til å se behovet for å bli effektive Muslim-fiskere, istandsatt av den Hellige Ånd.

Det er trist å legge merke til at Kristendommen har hatt liten innflytelse i den Islamske verden. Kristus har fått svært få konvertitter fra Islam sammenlignet med de som har kommet fra andre religioner.

### **Jeg foreslår følgende fem årsaker:**

- (1) Islam er anti-Kristen helt inn i sin innerste kjerne, og den fyller tilhengerne med fordommer mot Evangeliet helt fra de tidligste barneårene.
- (2) Vi har ikke virkelig vist Guds egentlige kjærlighet til dem.
- (3) De fleste av oss frykter Muslimene som om de var dynamitt.
- (4) Vantro og likegyldighet for vår del - koblet sammen med kirkens apati i forhold til evangelisering blant Muslimer.
- (5) Vi har ikke anstrengt oss for å forstå Islam (Hvor mange Kristne har noen som helst idé om hva Koranen lærer?)

Jeg ønsker å si det her; de Kristne brødrene i Nigeria som tror de kan komme seg i sikkerhet ved å flykte til Sør Nigeria når Muslimene slår ti, trenger å tenke seg om en gang til. Årsaken er at Muslimene fortsatt har Sør Nigeria som mål. Den opprinnelige planen til Jihadistene er å begrave Koranen i Atlanterhavet. Løsningen er evangelisering. Det er ikke å flykte sørover eller noe annet sted. Evangelisering er Guds befaling til oss. Vi kan derfor ikke være ulydige og samtidig forvente Guds velsignelse. Muslimene ville slutte å være en trussel hvis vi evangeliserte dem, så vi gjør oss selv en tjeneste hvis vi tar Guds kall på alvor.

Det kan hende Gud bruker Hagar "trellkvinnens" barn som en rensende kjepp i forhold til kirken (på samme måte som Han brukte Nebukadnesar

mot Isralittene).<sup>1</sup> Hvis vi virkelig tror Evangeliet må vi forkaste Jonah's ånd (å flykte til Tarsis). Vi må nå ut til Muslimer med Evangeliet om Guds kjærlighet, for Bibelen sier:

“Og det er heller ikke frelse i noen annen, for det er ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved” (Ap. gj. 4:12).

Jesus har også betalt for deres frelse med Sitt eget dyrebare blod, og Han fikk til og med en kvittering som bevist ved Hans triumferende oppstandelse. Hver eneste Muslim som nå dør og går til Helvete er et tap for Kristus. Og Kristne som ikke vitner vil ikke være uskyldige på dommens dag (Jesaja 56:10,11; Esekiel 3:17,18). Å avvise å forkynne Evangeliet er den verste form for kriminalitet, med evige konsekvenser. La oss reise oss, for Kongens ærend har hast. Fortsatt utsettelse kan være katastrofal. Resultatene hører Gud til (1 Kor. 3:6).

---

<sup>1</sup> Redaktørens merknad: Broder Ali referer til Skriften som identifiserer Hagars barn (Araberne) som trellkvinnens barn: Gal. 4:24-25, “Og alt dette har en billedlig betydning. For disse to kvinnene er de to paktene, den ene fra Sinai-fjellet, som føder til trelldom, og det er Hagar - for denne Hagar er Sinai-fjellet i Arabia og svarer til det Jerusalem som er nå, og som er i trelldom med sine barn.” Og de fleste Arabere og store deler av den tredje verden er sannelig i uvitende slaveri i en falsk religion.

## Litteratur

Ali, A. Yusuf, *The Quran: Text, Translation and Commentary*

Badawi, J., *Jesus in the Koran and the Bible*, an outline (pamphlet)  
Islamic Foundation, Canada.

Bivando, V & Moucarry, C. *Reaching Muslim for Christ*, International Fellowship of Evangelical Students (1984)

Deedat, A., *Christ in Islam*, Islamic Propagation Center, Durban.

Jeffery, A., *Materials for the History of the Text of the Koran*, New York: AMS Press (1975)

Mandany, B. M., *The Bible and Islam*, Back to God Hour, Palos Heights, U.S.A. (1987)

Masih, Abd-Al, *Islam under the Magnifying Glass*, Light of Life Austria.

Miller, M. William, *A Christian Response to Islam*, Presbyterians and Reformed, London (1976)

Pflander, C. G., *The Balance of Truth* (The Mizanu'l Haqq) (enlarged), Light of Life, Villach, Austria (1986)

Pickthall, M. Marmaduke, *The Meaning of Glorious Koran*, Islamic Publications Bureau, Lagos.

Rafique, *Kinsmen of Abraham*, Grace and Truth Inc. (1989)

Shorrosh, Anis, *Islam Revealed: A Christian Arab View of Islam*, Thomas Nelson & Sons, Nashville, (1980)

Skolfield, E. H., *Hidden Beast 2*, Fish House Publishing, Fort Myers, (1991)

Sumerall, Lester, *Time Bomg in The Middle East*, Harrison House, Tulsa, (1994)

Thomas, R. W., *Islam: Aspect and Prospect*, Light of Life, Villach, Austria.

Tisdal, W. St Clair, *Christian Reply to Muslim Objections*, Light of Life, Villach, Austria (1980)

Et Svar til  
Louis Farrakhans  
Anti-Kristne  
Propaganda

av Don Richardson  
1996

## Jenter i slaveri er ingen myte. Likevel er det taust.

Thomas Sowell, Stanford, Calif.

*Daily News, Los Angeles, CA, 14.02.97*

Et bilde du ikke glemmer av en tynn Afrikansk jente som ser helt fortaut, har denne overskriften under: "En 12 år gammel jente som ble gitt som slave for å bøte på en kriminell handling utført av et annen hennes familie, står til tjeneste for en lokal prest i Tefle, Ghana." Dette er ikke noe som skjedde for lenge siden. Det er et fotografi som dukket opp i New York Times 2. februar 1997.

I følge lokale skikker, kan noen forbrytelser sones ved at familien gir en av sine unge jomfruer som sexslave.

Jeg har ikke sett en kommentar, heller ikke raseri, fra noen av de som hyler så høyt om slaveri i tidligere århundrer blant mennesker som for lenge siden er døde. Ikke bare eksisterer slaveriet akkurat i dette øyeblikk i Ghanas bakgårder, det eksisterer i langt større skala i Sudan og Mauritania, hvor det fortsatt er ca 30 000 mennesker i slaveri, under brutale forhold. Dette er de Sortes Historiske Måned, men denne delen av historien er blitt feidd

under matten. Det er mye mer populært med myter som imøtekommer tidsriktige psykologiske og politiske behov, som bildet av Kunta Kinte i "Røtter" som ble overrasket da lenkene ble satt på ham, selv om slaveriet var viden kjent i den delen av Afrika som han kom fra, lenge før den hvite mann dukket opp på scenen.

Utfordret av profesjonelle historikere var Alex Haleys svar: "Jeg ville gi mitt folk en myte å leve på." Ingen tvil om at Haleys hensikt var god, men det er sannheten som setter deg fri, ikke mytene.

Den mest smertefulle av alle sannheter er at slaveriet har eksistert på hele denne planeten, blant folk fra hver rase og farge, i tusenvis av år. Ingen ønsker å være en slave, men det er noe helt annet enn å gå imot at andre blir holdt som slaver. Slaveri var like akseptert i Afrika som det var i Europa eller Asia eller blant innfødte i den østlige Hemisfære.

Utrolig sent i menneskehetens historie ble det et plutselig omslag i folkemassene og en moralsk avsky ble satt inn mot slaveriet - først i det 18. århundres England, og deretter i det 19. århundre i alle de Vestlige sivilisasjonene. Men bare i Vesten.

FOR OMTRENT fire år siden intervjuet CNN's Larry King, på *Larry Kings Live*, Louis Farrakhan, overhodet for 'Den Islamske Nasjon'. King spurte Farrakhan hvorfor han rådet Kristne Afro-Amerikanere å vende seg fra Kristendommen til Islam. Farrakhan svarte at Kristendommen er religionen til de som gjorde Afrikanerne til slaver. Islam, sa han, har alltid kjempet for den svarte rase, og fortjener derfor Afro-Amerikanernes lojalitet.

Larry King hadde ikke gjort hjemmeleksa si. Han var ikke forberedt på å stille Farrakhan spørsmål som kunne ha gjort intervjuet langt riktigere, for ikke å nevne mer pinlig for Farrakhan

Akkurat på den tiden tok min sønn Paul et kurs i Afrikansk historie ved Ca. State Fullerton - et kurs som ble holdt av en Muslimske professor fra Kenya. Professoren leverte den samme anklagen: Kristendommen opprettholdt konstant slaveriet av sorte Afrikanere; Islam hadde tradisjonelt gått imot denne onde praksisen.

Paul fortalte meg senere, "Som den eneste Kristne i klassen ble jeg pinlig berørt. Jeg visste ikke hva jeg skulle si. Hadde han rett?"

I mellomtiden har flere og flere Muslimske lærere over hele verden spredd den triumferende påstanden at flertallet av de sorte i Amerika allerede har konvertert til Islam. Etterkommerne av det samme folket som de Kristne tok til Amerika som slaver, påstår de, har ved Allahs nåde blitt det middelet som til sist skal dra Amerika til Islam.

Kongen av Saudi Arabia inviterte nylig Louis Farrakhan til et palass i hjertet av Islam, og gav ham en stor finansiell belønning pga hans suksess med å konvertere Afro-Amerikanere til Islam. Blitsene blinket i et kjøer da Muslimske nyhetsmedia gikk i gang med å kunngjøre Farrakhans suksess over hele den Islamske verden.

I sannhet har mange sorte pastorer i Amerika sørget over å se at en og annen ung sort mann forlater kirken for å slutte seg til Farrakhan. 'Den Islamske Nasjon' fortsetter i mellomtiden å kappes om å gjøre det de Kristne ofte har gjort, å sette i gang utviklingsprosjekter i sentrale bydeler hvor Afro-Amerikanerne bor, over hele Amerika. På grunn av at Farrakhan mottar stor mengde Muslimske oljepenger kan 'Den Islamske nasjon' ofte overgå de Kristne i deres humanitære hjelp. 'Den Islamske Nasjon' integrerer seg også i de Afro-Amerikanske samfunnene ved sitt målrettede arbeid blant sorte menn som sitter i fengsel, og ved slike håndslag som å betale de juridiske utgiftene til de sorte mennene som ble anklaget for å ha banket opp Reginald Denny i det nylige opprøret i Los Angeles.

Millioner av sorte mennesker i Amerika har lenge sett på Abraham Lincoln, en Kristen, som en virkelig "helgen" - en frigjører av den sorte rase. Louis Farrakhan liker ikke at en Kristen blir anbefalt på den måten. I sin tale som ble kringkastet over hele verden av CNN i anledning "The Million Man March" i Washington, D.C., refererte Farrakhan snerrende til Abraham Lincoln som "vår antatte befrier."

Hvordan skal Kristne, særlig sorte pastorer svare? De kan kanskje begynne å lese fra *The Encyclopedia Britannicas* avsnitt om



slavenes historie. Der lærer vi at ordet 'slave' på Engelsk er avledet fra ordet 'Slav.' Romerne, i en tid hvor slaveriet ble praktisert over hele verden, brakte fanger fra den Slaviske delen av Europa og solgte dem som slaver i det Romerske Imperiet. Prosedyrer for å bringe slaver fra fjerne områder av et ikke kartlagt Afrika med karavaner trygt gjennom den enorme Saharaørkenen, var enda ikke igangsatt.

Etter at Islam spredte seg over Nord Afrika på 600 tallet, arrangerte Muslimske entrepenører transport av store mengder slaver fra områdene sør for Sahara gjennom et nettverk på 700 reiseruter, og beviste at ved å frakte et så stort antall ville mange nok overleve til at det sikret profitt.

Slavekaravaner fra Muslimske områder, nå kjent som Marokko, Algerie, Tunis, Libya og Egypt, la ut på lidelsesfulle reiser sørfra. Av praktiske grunner dro ikke de Muslimske slavehandlerne på raid etter slaver blant de nordligste sorte stammene som Hausaene, Fulaniene. I stedet tvang de Hausaene, Fulaniene og andre til å være de som skitnet til sine hender ved å drive razzia og fange slaver. Muslimene trengte bare å forsyne de nordligste stammene med lenker, håndjern og sverd som de trengte for effektivt å kidnappe mennesker fra stammene som bodde sør for dem.

Muslimske slavehandlere betalte de nordligste stammene store pengebeløp for de som ble tatt. Slaver som overlevde den lange marsjen til de Nord Afrikanske byene ble solgt der til engros pris.

Andre Muslimske slavehandlere fra Arabia og Egypt seilte ned kysten av Øst Afrika og dannet en base for innsamling av slaver på en øy som het Zanzibar. De engasjerte de sorte stammene som levde på fastlandet nærmest Zanzibar som slave raidere, og disse opplevde også at profitten vokste.

Muslimske slavehandlere tok snart med seg Koranlærere for å omvende, ikke hvem som helst blant stammene sør for Sahara, men bare de som gikk med på å kidnappe og selge sine naboer lenger sør. På denne måten etablerte Islam seg langs de 4000- miles lange sydlige enden av Sahara fra Senegal til Somalia, og blant kyststammene nær Zanzibar. Spørsmål! Hvorfor spredde ikke Islam seg mer, mye lenger sørover i Afrika? Dessverre, her er det at *Encyclopedia Britannicas* forøvrig utmerkede nedtegnelser om slaveriets historie svikter. Boka stiller ikke engang et slikt fascinerende spørsmål, langt mindre svarer på det.

Forståelig nok, Islamske misjonærer som ble brakt til Afrika langt sør for Sahara av Muslimske slavehandlere, var ute av stand til å omvende mer sørlige Afrikanske stammer.

Mennesker som var blitt herjet med og kidnappet i slavetokter satt i gang av Muslimer, var ikke særlig ivrige etter å omvende seg til kidnappernes religion. Muslimer som tok sjansen og dro til disse plyndrede områdene, om enn bare med fredelige hensikter, risikerte å bli møtt med hevn. Dessuten, Islamsk lov forbyr Muslimer å gjøre Muslimer til slaver. Derfor ville det å omvende stammer som var selve kilden til fremtidige slaver ødelegge hele slavehandelen og profitten.

Kristne i Europa gav derfor helt uvitende Islam et 1000 års forsprang i å forandre Afrikas skjebne sør for Sahara. Men Muslimske misjonærer forspilte sjansen fordi de støttet de Muslimske slavehandlerne isteden for å gå imot dem. Den misunnelsesverdige forspranget på 1000 år gikk derfor tapt. Hadde de gått imot slaveriet isteden for å bifalle det, kunne Muslimske misjonærer ha spredd Islam hele veien fra Sahara til sørspissen av Afrika. De kunne ha undervist i Koranen, bygd Moskéer og grunnlagt Islamske skoler uten noen som helst konkurranse fra Kristne. De kunne ha islamisert et helt kontinent.

Kristne misjonærer som kom lovlig sent, tidlig på 1800 tallet, ville ha måttet strevd voldsomt for å etablere selv et lite brohode *uansett hvor* i det sorte Afrika. Det å bygge kirker i Zimbabwe og Zululand ville ha vært like vanskelig som å plante kirker i Algeri og Tunis.

Muslimer i de dager kunne ikke drømme om at senere århundrer ville bringe skarer av målrettede Kristne misjonærer fra Europa og Amerika til de samme stammene som Muslimske misjonærer hadde utpekt som bytte for Muslimske slavehandlere. Hadde et slik forvarsel streifet Muslimenes sinn, kunne Islam ha stanset sitt partnerskap med slavehandelindustrien. Hele det sorte Afrika så langt som til Kapp Det Gode Håp ville ha vært islamisert og ha relativt behagelige *århundrer* helt til den første Kristne invasjon.

Isteden, selv om de kom veldig sent på banen i det sorte Afrikas historie, har relativt få Kristne misjonærer forårsaket at 250 millioner sorte Afrikanere, i Afrika sør for Sahara, idag blir kategorisert som Kristne! Ja, Kristne misjonærer gikk alltid imot slaveriet hvor de enn møtte det. I Uganda så David Livingstone ofte inn i geværløpet fra en Muslimske slavehandler, som var rasende på en Kristen som tvang dem til å slutte med noe de hadde gjort ustraffet i ett årtusen.

Men på kysten av Nigeria gikk Mary Slessor imot med-europeere som var slavehandlere. La oss nå se på de Kristnes involvering i slavehandelen. *Encyclopedia Britannica* navngir Romersk Katolske fra Spania og Portugal som de første Kristne som tok slaver fra det sorte Afrika, på begynnelsen av 1600 tallet. De fulgte det dårlige eksempelet til den nå 900 år lange Muslimske praksisen fra Nord Afrika. Spanske og Portugisiske slavehandlere trengte ikke å krysse Sahara. De seilte rundt den store utbulingen i Vest Afrika for å hente slaver. Senere sluttet andre Europeiske nasjoner - og til slutt de sørlige Amerikanske koloniene seg til disse onde handlingene. De nordlige koloniene og Canada, mitt eget hjemland, avslo å legalisere slavehandel, og gav til og med slaver som hadde rømt fra sørstatene frihet.

Det er nødvendig å stille et viktig spørsmål; hvilken samfunnsgruppe av slaveiere begynte først å kjenne stikk i sin samvittighet pga de forferdelige tilstandene som fulgte med slaveriet - de Kristne samfunn av slaveiere eller de Muslimske?

Slaveriet ble ikke erklært ulovelig i Saudi Arabia, hovedvokteren av Islamsk renhet, før 1965. Heller ikke ble slaveriet erklært ulovelig i det Muslimske Sudan før 1991. For seks år siden skrev *Time* en reportasje om "slaveriet i det Tjuende Århundre" og dokumenterte at slaveriet er ulovlig på papiret men fortsatt vanlig praksis i de Muslimske Saharaområdene i Afrika. *Reader's Digest*, publiserte i sin utgave i mars 1996 en artikkel som het "Slaveriets skandaløse tilbakevending til Afrika." Den fokuserer på at Muslimene gjør tusenvis av sorte Kristne til slaver i det Sørlige Sudan. *African Rights*, som holder til i Marshalsea Road 11, London SE1 1EP England, utgav nylig en bok som heter "Ansikt til ansikt med folkemord: Nuba i Sudan." Slaaveri er et av våpnene som benyttes ved folkemord.

Ganske nylig gav *The Economist* (21.12.1996) ut et stykke som het:

"Den blomstrende slavehandelen er god forretning." Jeg siterer:

" Den Amerikanske ambassaden i Sudan anser rapportene om at (Kristne) Dinka og Nuba barn fra Sør Sudan blir solgt til Libya, som "troverdige". Det London baserte *Christian Solidarity International* har kjøpt fri 20 Sudanesiske slaver. Betalingen for en kvinne er 5 kuer.

Den Sudanesiske regjeringen nekter blankt at slaveriet eksisterer hos dem. Den lyver. Bevis fra menneskerettighetsorganisasjoner,

mennesker i eksil, forretningsfolk og tidligere slaver, er overveldende. Louis Farrakhan...som regelmessig er gjest hos regjeringene i Libya og Sudan, har avvist påstandene om slaveriet i Sudan som Zionistisk tøy. Forrige mars utfordret han journalistene til å dra til Sudan for å finne ut av det det. To reportere fra *Baltimore Sun* gjorde nettopp det og publiserte det de fant i juni. Dette satte i gang en livlig debatt blant sorte Amerikanere om hvordan de - og sorte Muslimer spesielt - skulle respondere i forhold til den uholdbare situasjonen for sorte Afrikanere i slaveri.”

Hvorfor tar Muslimske nasjoner “avstand fra” slaveriet i navnet, og så benekter de at det eksisterer når det likevel er der? Det viser tydelig at de ikke er interessert i slaveriet som et moralsk tema. To typer overtalelser har vist seg å være effektive:

1. Muslimske regjeringer som er følsomme for press fra muslimer bosatt i mektige Europeiske Kristne nasjoner og i Amerika. Disse Muslimske statene måtte “stanse” slaveriet, i det minste på papiret, eller bli betraktet som barbariske.
2. Muslimske regjeringer som er likegyldige i forhold til verdensopinionen kan fortatt ha en grunn til å fire noen tommer i flg. det overnevnte sitatet fra *The Economist*: “For å roe ned vestlige givere”!

Hva var det derimot som fikk mange Kristne til å nekte å eie slaver, selv om andre Kristne rettferdiggjorde sin forbrytelse? Hva var det som fikk de Kristne som gikk imot slaveriet til å ta ledelsen i mobiliseringen for å sette alle slaver fri?

Den ene Kristne reformbevegelsen etter den andre i Nord Europa, koblet sammen med en rekke Kristne vekkelse i Amerika, inspirerte til slutt mange Kristne til å sette ut i praksis en allerede anerkjent men lite undervist Bibelsk idé om slaveriets problem. Det var troen på at Gud skapte alle mennesker i Sitt eget bilde, og på den måten har utstyrt dem med ‘visse absolutte rettigheter’ som må bli respektert like så sikkert som Gud må adlydes.

William Wilberforce, James Chamberlain og Abraham Lincoln var tre blant mange Kristne som gikk iherdig mot slaveriet inntil det ble avskaffet i Storbritania, alle de Britiske koloniene og i Sørstatene i Amerika. Deres sak ble hjulpet av flere hundre Kristne misjonærer. Da de kom til den store majoriteten av sorte Afrikanere som med overlegg var blitt definert som ikke-Muslimer, gikk de Kristne misjonærene ikke bare mot slaveriet i selve Afrika men de *bombarderte* den offentlige opinionen over hele Europa og Amerika med brever hvor de beskrev brutaliteten i både Muslimenes og de Kristnes innsamling av slaver. Salmen

“Amazing Graze” ble skrevet av en slavehandler som tok avstand fra sitt tidligere liv som kriminell selv om det var “lovlig.” Hans beretning om grusomheter mot slavene hjalp også til å vekke den offentlige opinionen i Kristne land.

I USA ble den blodige Borgerkrigen trigget av sørstatenes krav om å opprettholde slaveriet mot nordstatenes beslutning om å avskaffe det. 600 000 hvite menn ble drept og 2 millioner andre ble såret. Dette århundrets 10-årige krig i Vietnam tok 56 000 Amerikanske liv, mens i Gettysburg døde 53 000 Amerikanere i et slag som varte bare tre dager under Borgerkrigen!

Noen vil innvende at koloniene i nordstatene skulle ha insistert på å avskaffe slaveriet da unionen ble opprettet i 1776. Hadde de gjort det ville sørstatene ha nektet å slutte seg til unionen. De ville ha dannet en egen suveren stat, og hvis dette hadde vært tilfelle ville de ikke ha hatt noen føderal regjering med legale rettigheter til å legge press på Sørstatene.

La oss våge oss til å stille et spørsmål som *Encyclopedia Britannica* taktfullt unngår. I hvilket Muslisk land har det vært selv den minste antydning til samvittighetskvaler i befolkningen vedrørende slaveri, for ikke å nevne en borgerkrig? Ikke ett. Det er sant at noen Muslimer som er rike nok til å eie slaver, har gitt avkall på prinsippet om å kjøpe dem. Likevel finnes det ikke noen innberetning fra noen hele samfunn eller sekter innen Islam som - før dette århundret - har gått imot slaveri og aktivt arbeidet for å få det fjernet.

Likevel gir Farrakhan ikke noe anerkjennelse til nordstatene for deres dyrebare standpunkt. Han henger ut alle Kristne som medskyldige i slaveri, mens han omhyggelig skjuler Islams 900-årige tjuvstart i å gjøre sorte Afikanere til slaver. Han overser glatt Nordafrikanernes og de Arabiske Muslimenes ansvar i å forføre, ikke alle, men noen Kristne nasjoner til å ta etter deres skammelige eksempel.

Det finnes enda et poeng: Nesten 30 millioner etterkommere av slavene som ble tatt til Amerika, bor i Amerika idag. Likevel ble et enda større antall sorte tatt til slaver i det Muslimske Nord Afrika og Midtøsten over en mye lenger tid. Hvorfor finner vi ikke 100 til 300 millioner av *deres* etterkommere i Nord Afrika og Midtøsten idag?

Noe Sorte i de Afrikanske områdene sør for Sahara husker årsaken. Det er en årsak som *Encyclopedia Britannica* overser. Muslimske slaveeiere kastrerte vanligvis de sorte mennene for at de ikke skulle bli en sexuell trussel for Muslimske kvinner i Nord Afrika og Arabia. De som nedstammer fra sorte slaver,

som Maurinianas 1 million *Haratin*, stammer hovedsakelig fra sorte *kvinnelige* slaver som ble utnyttet seksuelt av Arabiske eiere, ikke fra mannlige og kvinnelige sorte slaver.

Muslimske slaveeiere så ingen grunn til å avle slaver. Tilførselen var rikelig. Prisene var overkommelige. Derfor nektet de på en umenneskelig måte sine mannlige slaver ikke bare lønn og frihet, men enda verre, retten til ekteskap, sex og barn.

Mens *Time*, *Readers Digest* og *The Economist* i det minste har fått opp i dagen de nyeste forbindelsene mellom Islamske regjeringer og praktiseringen av slaveri, er det et annet velkjent tidsskrift som mislykkes i å avbalansere sine historiske artikler om slaveri. Med få års mellomrom publiserer *National Geographic* en stor artikkel om den Euro-Amerikanske slavehandelen. Er de Geografiske redaktørene uvitende om at for hver slave tatt fra det sorte Afrika av Kristne, ble minst tjue bortført av Muslimer? Likevel gjemmer den Islamske slavehandelen seg på en slik måte at den får passere ubemerket.

Nå, ironisk nok, kombinerer Muslimske lærere i hele Vest Afrika artiklene i *National Geographic* om de Kristnes involvering i slaveriet med Islamske verbale anti-Kristne angrep. De bruker Farrakhans "teknikk" til å snu Afrikanerne mot Kristendommen i de samme nasjonene hvor Muslimene begynte med å ta de sorte Afrikanerne som slaver, ni århundrer før de Kristne ble involvert, og hvor Kristne misjonærer hjalp til med å snu strømmen mot både Muslimsk og Kristen slavedrift.

Husk at det har gått mange generasjoner siden de Britiske og Europeiske kolonimaktene forbød både Europeisk og Muslimsk slavehandel fra nasjonene sør for Sahara, som Nigeria, Ghana og Kamerun. Ikke-Muslimer i slike områder var analfabeter før Européernes kolonisering, så de har ingen nedskrevet beretning om sin egen pre-koloniale historie - før Muslimske lærere gav dem en fortelling hvor Islamske skurkestreker ble fjernet og Kristne fremstår alene som ansvarlige for slaveriet.

Leksjoner som repeteres til stadighet i skolene virker snart mer reelle enn minnene om fortellingene til forlenget døde oldefedre, om en forbannelse som ikke bare kom med skip fra vest, men også med karavaner fra nord.

I sannhetens interesse, inviterte *Encyclopedia Britannica* et par Muslimske skolerte til å bidra med deres egen historie vedrørende slaveriet. Selv om de ikke var i stand til å presentere fakta som kunne forbedre Islams dårlige bilde i den historien, fikk de likevel inn et avskjedsskudd i det siste avsnittet. De godtok at

Muslimere eide slaver, men de tilføyde en påstand om at Muslimske slaveeiere sjelden tvang sine slaver til hardt fysisk arbeide utendørs. Kristne slaveeiere på plantasjene i sørstatene derimot, tvang sine slaver til å “løfte og bære, hale og dra” i alt slags vær.

Mangel på store vanningsanlegg gjorde Nord Afrika og Arabia ute av stand til å drive med store bomullsplantasjer i tidligere århundrer. Små lunder av daddelpalmer i nærheten av oasene var sansynligvis de største jorbruksforetakene. Hvis det hadde vært mulig å beplante store områder med bomull over hele Nord Afrika og i Midtøsten, hvem tror da at Muslimske slaveeiere, av sympati, ville ha avstått fra å sende sine slaver utendørs for å jobbe hardere?

Min sønn Paul, bevæpnet med den overnevnte innsikten, dro tilbake til Cal State Fullerton neste uke. Han sa hva han mente i den neste timen i Afrikansk historie hvor den Muslimske professoren underviste. Meget høflig korrigerer han de ensidige historiske synspunktene på slaveriets historie fremsatt av professoren. Trengt opp i et hjørne og avmektig innrømmet professoren Islams lange historie med slaveri. Så gjentok han den samme avsluttende kommentar som de Muslimske bidragsyterne har tilføyd i det avsluttende avsnittet i *Britannica*: Muslimene tvang ikke sine slaver til å utføre hardt utendørsarbeide. I stedet gav de dem bare husholdningsoppgaver. Paul stod klar med et svar i forhold til dette også!

Som en oppsummering viser det seg at Kristendommens nedtegninger når det gjelder sorte Afrikaneres menneskerettigheter, til tross for skrekkelige kapitler, står høyt hevet over Islams nedtegninger om det samme. Måtte Afrikanere, Afro-Amerikanere og Kristne, hvor de enn måtte være, gi svar til Hr. Farrakhans propaganda.

Islam har ingen salme som “Amazing Grace,” men vi har det. La oss synge den med erbidighet, som et dypt-følt vitnesbyrd fra våre hjerter. La oss glede oss fordi den vidunderlige nåden gjorde at mange kunne følge Jesus i å lette lidelsene til millioner av mennesker som kanskje fremdeles idag ville ha vært slaver, hadde ikke nåden beveget seg innen våre rekke.

FINIS

## Einar Bergs oversettelse av Koranen: 1980.

### Kapittel 1

s.11

“... de kristne sier, ‘Messias er Guds sønn’. Dette er faktisk det de sier, og de tar etter det som vantro før dem hevdet. Måtte Gud ta dem fatt! Hvor de er forvridd! ... “Sura 9 (Bruddet):30

### Kapittel 2

s.13

Sura 6 (Buskapen):101 sier: “Himmelens og jordens Skaper! Hvordan skulle Han ha barn, når Han ikke har noen hustru, og har skapt alt? Han vet alt.”

s.14

<sup>1</sup> Sura|2:187, Kapittel 3:29

### Kapittel 3

s.15

Sura 3 (Imrans Hus):48: “Engang sa Gud, ‘Jesus, jeg vil avslutte ditt liv, og ta deg opp til Meg, og befri deg fra de vantro. Jeg vil sette dem som følger deg over de vantro til Oppstandelsens dag. Så skal dere vende tilbake til Meg, og Jeg skal treffe avgjørelse mellom dere i det dere er uenige om.”

s.15 og 16

Sura 4 (Kvinnene):156: “‘Se, vi har drept Messias, Jesus, Marias sønn, Guds sendebud!’ Men de drepte ham ikke, og de korsfestet ham ikke, men det fortonet seg slik for dem. De som er uenige om ham, er i tvil med hensyn til dette. De har ingen kunnskap om det, men følger formodninger. De har ikke drept ham med sikkerhet.”

s.17

Sura19 (Maria):15: “Fred over ham, [refererer til Johannes] den dag han ble født, og den dag han dør, - og den dag han gjenreises levende.”

Og vers 34 i samme sura: “Måtte fred være over meg [Jesus] den dag jeg ble født, den dag jeg dør, og den dag jeg gjenreises levende!”

s.17 og 18

“Gud har avtalt med oss at vi ikke skal tro noe sendebud, før han bringer et offer som ild fortærer [fra himmelen]. Si, Sendebud før meg er kommet til dere med klar Beskjed, og også det dere nevnte. hvorfor drepte dere dem da, om dere skal snakke sant?” (Sura 3: 179-180)

### Kapittel 5

s.24 og 25

Sura 19 (Maria): 28-30 “Så kom hun hjem til sitt folk med barnet i sine armer, og de sa, ‘Maria du har gjort noe uhørt! Du Arons søster, din far var ingen dårlig mann, og din mor ingen løsaktig!’ Maria gjorde tegn henimot barnet, og de sa, ‘Hvordan vil du vi skal snakke til den som er et barn i vuggen?’”

s.26

Sura|28:6-7, 38; 40:24-26

Sura 28:38 og 40:38,39

### Kapittel 7

s.30

“Men, de troende, og jøder, kristne og sabéere, alle som tror på Gud og på Dommens dag, og som gjør det som er rett, de har lønn i vente hos sin Herre. Over dem skal ingen frykt hvile, ei heller sorg.” (Sura 2:59)

“Hvis noen ønsker annet enn Islam som religion, vil dette ikke godtas fra ham, og i det kommende liv vil han være blant taperne.” (Sura 3:79)

(Sura 4:137; 9:64-68), (Sura 4:144), (se Sura 47:4; 2:189; 4:76-79), (Sura 2:257), (Sura 2:5-6), (Sura 24:53),

“Du har ingen makt over dem. Den som vender seg bort i vantro, vil Gud hjemsøke med den største straff. Til Oss skal de vende tilbake.” (Sura 88:22-25)



## Einar Bergs oversettelse av Koranen: 1980.

s.31

Sura 4:54-55, 116, (Se Sura 6:75-78), (Sura 3:43), (Sura 2:34, 7:11-13, 38:72-77), (Sura 47:16, 76:6, 83:25),

s.32

“De vantro sier, ‘Dette er ikke annet enn løgn som han har diktet opp, og andre folk har hjulpet ham med det’...”  
(Sura 25:5. Se også Sura 16:103, 105; 46:7)

## Kapittel 8

s.34

“Han så i sannhet et av sin Herres største tegn. Hva mener dere om al-Lât og al-Ussâ og dertil den tredje (gudinne), Manât? Skal dere ha sønner, og Han døtre? Det var en urettferdig fordeling!” (Sura 53:18-22)

“Vi har aldri sendt et sendebud eller en profet før din tid, uten at, når han ønsket noe, så blandet Satan seg oppi hans ønske. Men så visker Gud ut Satans innblanding. Etter det fastlegger Gud sitt ord, - Gud vet, og er vis -, slik at Han kan gjøre Satans innblanding til en prøvelse for dem som har sykdom i sine hjerter, og dem hvis hjerter er forherdet, - de urettferdige er kommet langt i sitt avvik -.” (Sura 22 (Pilgrimsreisen): 51-52)

s.37

“Noen av oss har gitt seg Gud i vold, og noen følger det de selv mener er rett. De som har gitt seg Gud i vold, disse har søkt det rette.” (Sura 72 (Dsjinnene), 14).

Sura 46 (Sanddynene), 28-31:

28: “Engang viste Vi en flokk dsjinner til deg, for å høre Koranen. Da de var kommet tilstede til den, sa de, ‘Vær stille!’ Da den (lesningen) var ferdig vendte de tilbake til sitt folk og advarte.

29: De sa, ‘Vårt folk, vi har hørt en Skriftens bok som er åpenbart etter Moses og som stadfester det som foreligger før den, og som leder til Sannhet og til rett vei!

s.38

30: Vårt folk, hør på ham som kaller til Gud, og tro på Ham, så vil Han tilgi noe av deres synder, og verge dere mot en smertelig straff.

31: Om noen ikke hører på ham som kaller til Gud, så kan han ikke gjøre Ham avmektig på jorden, og han har ingen beskytter utenom Ham. Disse er i åpenbar villfarelse’.”

(Sura 46:29-31)

## Kapittel 9

s.40

“Hvor du enn kommer fra, så vend ditt ansikt mot den hellige moské! Dette er Sannheten fra Herren. Gud overser ikke hva dere gjør.”  
(Sura 2 (Kua):144)

“Vi ser at du vender ansiktet søkende mot himmelen. Vi vil vende deg mot en bønnenretning [den foreskrevne bønnenretningen du vil bli tilfreds med. Vend ditt ansikt mot den hellige moské! Hvor dere enn er, så vend deres ansikter mot den..” (Sura 2 (Kua):139)

s.42

“Dere som tror, alkohol, hasard, offerstener og spådomspiler er en gru og et Satans verk. Unngå det, - at det må gå dere godt!” (Sura 5:92)

s.43

“Stedene Safa og Marwa (i Mekka) er Guds landemerker. Og for den som utfører det store eller det lille pilgrimsritual er det intet i veien at han også gjør en rundgang rundt begge.” (Sura 2:153)

(Sura 7:10-12; 38:71-77)

## Kapittel 11

s.54

(Sura 4:28 sml. Sure 33:50)

s.55

(Sura 4:38), (Sura 4:15), (Sura 4:21)

## Einar Bergs oversettelse av Koranen: 1980.

s.56  
(Sura 4:12; 4:175)

### Kapittel 12

s.58-59

*“Profet. Vi har tillatt deg dine hustruer, som du har gitt deres ekteskapsgave, de (slavinner) som du eier, krigsbytte som Gud har gitt deg, dine kusiner på fars og mors side som utvandret[fra Mekka] sammen med deg, og enhver troende kvinne som gir seg til Profeten, - om Profeten ønsker å ta henne til ekte. Dette gjelder særskilt for deg, fremfor de troende. Vi vet vel hva Vi har pålagt dem med hensyn til hustruer og slavinner. Dette for at du ikke skal ha noen anføktelse. Gud er tilgivende, -nåderik.” (Sura 33:49-50)*

s.59

*“Da du sa til ham (din adoptivsonn) som Gud og du selv har vist godhet, ‘Behold din hustru hos deg, og frykt Gud’. Og du skjulte i deg selv det som Gud ville gjøre klart, idet du fryktet menneskene. Men Gud har større rett til at du frykter Ham. Så da Zaid hadde gjort opp med henne, gav Vi henne til deg til hustru, slik at det ikke skulle være noen anføktelse hos de troende vedrørende deres adoptivsonners hustruer, når de har gjort opp med dem. Guds ordning må følges!” (Sura 33:37)*

s.61

*“Du Profet, hvorfor forbyr du det Gud har tillatt deg, idet du søker å tekkes dine hustruer? Gud er tilgivende, nåderik. Da Profeten betrodde en av sine hustruer en sak, og hun fortalte det videre, - og dette avslørte Gud for ham, så hadde han fortalt noe av det og holdt noe tilbake. Når han så forela det for henne, sa hun, ‘Hvem har fortalt deg dette?’ Og han svarte, ‘Den vise, den Velunderrettede har fortalt meg’. Om dere to vender dere botferdige til Gud! For deres hjerter var på avveie. Men om dere hjelper hverandre mot ham, så tar Gud seg av hans sak, og Gabriel, og den rettskafne blant de troende, og hertil yter englene hjelp!” (Sura 66:1,3,4)*

*“Kanskje vil Herren, om han skiller seg fra dere, gi ham i bytte hustruer som er bedre enn dere, Gud-hengivne, troende, ydmyke, botferdige, fromme, asketiske, -som har vært gift før, eller jomfruer.” (Sura 66:5)*

*“Vi har visselig gitt deg en åpenbar seier, så Gud kan forlate deg dine tidligere og senere synder, og fullbyrde Sin nåde mot deg, og lede deg på rett vei.” (Sura 48:1-2)*

s.62

*“Vit, - at det er ingen gud unntatt Gud, og be om tilgivelse for din synd, og for de troende, menn og kvinner! Gud kjenner til hvor dere ferdes og deres hvilested.” (Sura 47:21)*

s.64

*“I undergangen med Abu Lahabs verk, - i undergangen med ham! Hans rikdom og det han har tjent hjelper ham ikke. Han skal havne i flammende ild, mens hans hustru, som bærer brennefang, har en snor av palmefibre rundt halsen!” (Sura 111:1-5)*

### Kapittel 13

s.66  
Sura 2:213; 4:73-80

s.67

*“De vil spørre deg om kamp i den hellige måned, si: ‘Å kjempe i den er stor synd, men å legge hindringer i Guds vei og fornekte Ham og den hellige moské og drive dens folk bort derfra, er større synd i Guds øyne. Prøvelser for troen og forfølgelser er verre enn drap ...” (Sura 2:214)*

*“Gud lovte dere stort krigsbytte å ta, og skyndet dette på for dere, og holdt menneskenes hender tilbake fra dere. Dette forat det skulle være et jærtegn for de troende, for å lede dere til rett vei” (Sura 48:20)*

s.68

*“Kjemp for Guds sak, og vit at Gud er den som hører, - vet.” (Sura 2:245)*  
Sura 4:73, Sura 8:66

s.68-69

*“Men, når de fredlyste måneder er til ende, så drep avgudsdyrkerne hvor dere måtte finne dem, - pågrip dem, beleir dem, legg bakhold for dem overalt! Men hvis de omvender seg, forretter bønner og betaler det rituelle bidrag, så la dem dra sin vei. Gud er tilgivende, - nåderik” (Sure 9:5)*

s.69

*“Dere som tror, bekjemp de vantro ...” (Sure 9:124)*

## Einar Bergs oversettelse av Koranen: 1980.

s.69

*“Bekjemp dem som ikke tror på Gud og dommens dag, som ikke forbyr det det Gud og Hans sendebud har erklært forbudt, og som ikke bekjenner Sannhets religion, av skriftfolkene, til de punger ut med tributt i ydmykhet .”* (Sura 9:29)

s.72

Sura 4:156,

*“Du vil sikkert finne at jøder og hedninger er de mest fiendtligsinnede av alle overfor de troende ... ”* (Sura 5:85)

## Kapittel 15

s.82

(Sura 22:51-52)

## Kapittel 17

s.89

*“Når dere møter de vantro (i kamp), så gå løs på dem, til de er helt nedkjempet, og bind stramme bånd”* (Sura 47:4)

## Kapittel 18

s.93

Sura:5:92; 2:216, (Sura 47:16; 76:6)

s.94

- *Sildende bekker* (Sura 3:13, 197, 4:60, 15:45)

- *Tette akasier* (Sura 56:28)

- *Frukt* (Sura 56:20, 69:21-24)

- *Skygger med klaser av frukt* (Sura 76:14)

- *Haver og vingårder* (Sura 78:32)

- *Kjøtt og fugl er enda en gulrot*

*som Allah henger foran nesa på de trofaste Muslimene* (Sura 56:21)

## Kapittel 19

s.96

*“Si, ‘Jeg er ikke noe nytt blant sendebudene. Jeg vet ikke hva som vil gjøres med meg eller med dere. Jeg følger bare det som er meg åpenbart, - jeg er bare en klar advarer’”* (Sure 46, Sanddynene, vers 9)

s.96 -97

Sura 19, Maria, versene 68-69, 72-73

*“Kommer mennesket ikke ihu at Vi skapte ham tidligere, da han intet var? Ved Herren! Vi skal sandelig samle dem, og satanerne også! Så skal Vi la dem stille opp rundt helvete på kne.”*

*“Det er ingen blant dere som ikke vil komme hen til det. Dette er opp- og avgjort av Herren. Men så vil Vi frelse de gudfryktige, og la de urettferdige bli stående derpå kne.”*

s.97

(Sura 6:128; 11:108 sml. Mark. 9:43; Åp. 20:10)

*“Om Vi har bestemt slik, kunne Vi gitt (påført) hver enkelt ledelse. men Mitt ord er nu blitt realitet: ‘Jeg vil fylle helvete med folk og vetter (dsjinner), om hverandre’”* (Sura 32:13; sml.igjen, Sura 19:72)

s.98

Sura 11;119, 120

## Kapittel 20

s.100

*“Det er ingen blant dere som som ikke vil komme hen til det”* (Sura 19:72)

Sura 6:128, 11:105-109, 14:18-19, 32:20 etc

**Einar Bergs oversettelse av Koranen: 1980.**

s.100

*De som bor i det Islamske Helvete vil ikke tørste. Det vil være rikelig av kokende vann der og andre tilsvarende ubehagelige drikker ( Sura 37:65)*

s.101

- *blir dradd inn i helvetesilden igjen (Sura 37:66)*
- *får huden avbrent og erstattet med en ny (Sura 4:59)*
- *får drikke kokende vann og eiter og annet av samme slag, alt slått sammen (Sura 38:58)*
- *blir servert kokende vann og kloakk (Sura 78:21-25)*
- *må tåle het kvelende vind, skældende vann og skygger med kullsvart røyk (Sura 56:40-44)*
- *blir bundet sammen i lenker og slått med klubber av jern (Sura 14:49-50; 22:19-22)*
- *blir kledd med klær av ild (Sura 22:19-22)*
- *verken kan leve eller dø (Sura 20:76; 87:13)*
- *tvunget tilbake til ilden hver gang man prøver å komme ut av den (Sura 32:20)*

*(Sura 6:25-29). Sura Qaf beskriver en samtale mellom Helvete og Allah. Allah spør Helvete: "Er du fullpakket?" Helvete svarer tilbake: "Finnes der ennu fler?" (Sura 59:29)*

- *Jahannam (Gehenna) for syndere som ikke angrer før de dør er den vanligste avdelingen.( nevnt 77 ganger i Koranen).*
- *Laza, er stedet hvor de Kristne vil vansmekte.*
- *Hotama, er stedet hvor Jødene vil bli torturert (Sura 104:5)*
- *Sa'ir, er adelingen for demonene.*
- *Jahim, er stedet hvor hedningene(avgudsdyrkerne) brenner.*
- *Sakar, er avdelingen som er beredt for Zoroasterne (Sura 74:27)*
- *Hawiya, er stedet for hyklerne.*

Sura, Fibersnoren=(Sura 111)

**Kapittel 22**

s.105

(Sura 5:8)